

អារក្ស

អាណាព្យាប្រកសាសនា

ផ្លូវបាត់បានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលចេះបទចំពុំងខ្លីនេះ ដូចដែលខ្ញុំ
ជាំបាបស្អាមួរយ៉ាងកក់ក្នុងជាមួយនឹងការប្រកបគ្រឹស្ថាន ហើយតីស្របខ្លាត់
នៃព្រះគ្រឹស្ថ៊ចំពុំនេះ តើបានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលចេះបទចំពុំងខ្លីនេះ “ទ្រង់ក្សាង
អ្នក”? អ្នកដឹងទេ? មិនអីទេ សូមមើលបាត់បានយើងទូលបានដែរបុទេ។ អ្នកចេះ
ព្រំងទេ បងស្រី? អ្នកស្អាត់ទេ? តុល្យវានេះ:

ទ្រង់ក្សាងអ្នក

ទ្រង់ក្សាងអ្នក

តាមរយៈពន្លឹបស្រែមោល

ទ្រង់ក្សាងអ្នក

អូ មិនអីទេ។ សូមព្យាយាមម្នាច់ទៀតតុល្យវានេះ។

ទ្រង់ក្សាងអ្នក

ទ្រង់ក្សាងអ្នក

តាមរយៈពន្លឹបស្រែមោល

ទ្រង់ក្សាងអ្នក។

[កំណត់ទេនៅលើខ្សោយអាត—អីដឹង]

² ព្រះរាបិកាន់ស្ថាត់ យើងសូមអរគុណដល់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានយកចិត្ត
ទូកដាក់ចំពោះយើងហើយបានបង្ហាញពីសេចតីស្របខ្លាត់របស់ទ្រង់ចំពោះយើង
ទ្រង់បានបញ្ចូនបុគ្គារជាទីស្របខ្លាត់របស់ទ្រង់ ទេ... ព្រះរាជបុគ្គារនៃព្រះដែល
គ្មានកំហុស ដើម្បីដឹងសមនុស្សមានបាប យើងអរគុណទ្រង់ ដែលទ្រង់បាន
យកចិត្តទូកដាក់ចំពោះយើងហើយគឺតុល្យដល់យើង ដើម្បីធ្វើជូលនេះ! ហើយយើង
គោរសរណ៍របស់ ព្រះអម្ចាស់។ យើងវិភាគយឱដែលបានដូចត្រូវនៅរោស់ល
នេះ ក្នុងមិនបានយើងក្នុងពីទ្រង់លើក្នុងដីនេះ។ ឯព្រះអម្ចាស់យើង
សូមឱ្យបុស ស្តី ក្នុងប្រុសប្រកួងស្រីដែលនៅទីនេះទាំងអស់ អាចសិក្សាយ៉ាង

សិដ្ឋមេត្តទួរវេនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ យើងកំពុងប្រឈមមុខនឹងពិភពលោកដែល
ត្រូវបំគ្រងដោយសាកាំង។ ហើយ និព្ទោរីបិតា យើងអធិស្សាន នៅពេលយើង
សិក្សាតីអំណាចបែលៗអារក្សនឹងអីដែលពួកគេធ្វើចំពោះមនុស្ស ដើម្បីថ្លែងនឹងផ្តល់
ឱ្យយើងនូវជំនួយដៃអស្សាយ ហើយសូមឱ្យមានទីសំគាល់និងការអស្សាយជាប្រើន
កែតាមទេរដ្ឋ។ ព្រោះយើងសូមវាគ្នុងនាមព្រះគ្រឿស្សនឹងដើម្បីសិរីល្អបែលព្រះ។ អារ
ម៉ែន។

³ យើង កំពុងសិក្សានៅវេស្ស័លនេះ យ៉ាងលើនៃ ខ្ញុំគិតថាមុនប្រែបាលដែលប់ប្រាំ
នាទី វានៅវេស្ស័លនៅក្នុងអគ្គបទ អារក្ស ។

⁴ ហើយតែឡើងនេះខ្ញុំខិះបំពេទទួលបានសាមួយ មុននេះបន្ទិច។ បងប្រឈស
យ៉ូលល្អ ពីមិត្តភកភូប់សំខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំចាប់ដើមនៅអាហ្វីរិក នៅពេកកណ្តាល
ខេកក្តាតោ។ ដូច្នេះនោះយើងបានដោះស្រាយតែឡើងនេះ។ ហើយបងបាត់ដើមនិន
អារក្សបានទេនៅពេលនោះ ដូច្នេះខ្ញុំនឹងត្រូវទៅអាហ្វីរិកដោយខ្លួនឯង។ ដូច្នេះ
ទៅនឹងនោះជាមួយ... សូម... អ្នកត្រូវកែអធិស្សានសម្រាប់ខ្ញុំតែឡើងនេះ ចាប់ព្រះអម្ចាស់
និងដូយខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំគិតជាប្រើការវាគេតទួរវេនេះ នៅទីនោះ... ខ្ញុំពិនិត្យឯងមានមនុស្ស
យ៉ាងហេចបណ្តាស់ពីរំសននាក់នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនោះ។

⁵ ហើយ ខ្ញុំមាននិមិតសរសរណ៍នៅទីនេះ។ ខ្ញុំចងចាំឡើងអ្នកទទួលបានអគ្គប្រយោជន៍
ពីការ វាបានកែតាមទេរដ្ឋនៅក្នុងខេត្ត។ ខ្ញុំនៅបន្ទាប់នៅក្បួនកម្ពុជាដែលទេរការ
បសព្រះអម្ចាស់បានចូលមក។ ខ្ញុំអ្នកយើងឡើង នៅពេលខ្ញុំនៅទីនោះ ខ្ញុំមិន
ស្មោះបង្ហាប់ព្រោះ ហើយខ្ញុំបានកែតាមមីប៍ តើមាននរណាម្នាក់—ស្ថាល់អម្ចីប៍
គឺជាអីឡូ វាបានបានកំណើនអីឡូដែល... ស្ទើវត្ថុសម្រាប់អ្នកបាន។ ហើយដោយសារតែខ្ញុំ
បានធ្វើអីមួយដែលព្រោះបានប្រាប់ខ្ញុំមិនឱ្យធ្វើ។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែល
បានពួរឱ្យនេះ? ខ្ញុំគិតថាមុខខ្លះនៅទីនេះ។ ខ្ញុំដឹងថាបានដែលមកពីអីពីព្រោះ
ខាងសមីបានពួរឱ្យការិយាល័យពីកំន្លែងនេះ ហើយគ្រប់ទៅកំន្លែងដោយវិញ្ញាប់ ហើយ
ខ្ញុំអនុញ្ញាតឱ្យគ្រឿស្សអធិប្បាយនិយាយពីខ្ញុំ។ តែឡើងនេះ គ្រឿស្សអធិប្បាយគឺអស្សាយ ហើយ
អ្នកគេជាបងបុរុយបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែអ្នកគិតពីអីដែលព្រោះប្រាប់អ្នក។ ត្រូវបានហើយ។
យើងឡើងទេ? អ្នកមានបសកកម្មមួយ។

- 6 តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ចងចាំពេលមួយដែលមានហោកពីនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ? ហើយមួយកុងចំណោមញូកគេព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់គាត់ ថា “អ្នកទៅកែវិនិងជាក់លាក់មួយនោះ។” ហើយកំ—អ្នកកំមក...អ្នកត្រូវប់ទៅធ្វើរាជ្យដោយជាផើម។ ហើយ—និងបាននិយាយថា “កំពុងប្រជិកពេលអ្នកនៅទីនោះ។”
- 7 ហើយហោកពីគម្ពីរដែលជាបានជូបគាត់ ហើយនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់បានជូបខ្លឹបន្ទាប់ពីទ្រង់បានជូបអ្នក។” ហើយនិយាយថា “មកកំភ្លើងខ្លះខ្លះ។” ហើយហោកបានស្ថាប់នូវអ្នកដែលម្នាក់ទៀតនិយាយ ហើយបានបាត់បង្កើតដោយសារការ យើងទេ អ្នកធ្វើអ្នកដែលព្រះប្រាប់អ្នកខ្សោយដោយមិនខូលពីអ្នកដែលអ្នកធ្វើដីយាយ។
- 8 ឥឡូវនេះយើងគឺ...នៅក្នុងទស្សន៍វិស័យនេះ ទ្រង់...រាបានធ្វើឱ្យខ្លឹបត្រូវកំណើនដោយនៅក្នុងទីផ្សេះនៃខេកញ្ញា...ប្រើខេកញ្ញា ហើយ—ហើយនៅពេលខ្លឹបកំពុងអ្នកយកនៅចំហេងពេញ ខ្លឹបនូវបានព្រៃំមួលនូវចោរសប្តារដើម្បីថាគំខ្លឹបនូវជូប មកទីនេះវិញ ពួកគេបានព្រៃំមួលនូវចោរសប្តារដើម្បីថាគំខ្លឹបនូវជូបសម្រាប់បានបាត់កំសុំបានចាប់ខ្លះ។ ហើយពួកគេជូបខ្លឹបនូវការពីនិគ្ឝននៃពេលខ្លឹបព្រៃំបានរាយកូលទីកដីនេះ។ ហើយដោយព្រះគុណបស់ព្រះ ពួកគេគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យខ្លឹបធ្វើវិញ ព្រោះវាទាមពីរបានស្ថាប់ ហើយខ្លឹបនាមជីស្សន ហើយខ្លឹបនាមទៅកែអ្នកដីកនាំនោះ ខ្លឹបនាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់បានមានព្រះបន្ទូលមកខ្លះចាំកំទៅតាមផ្លូវនោះ។”
- បាននិយាយថា “អ្នកនិយាយជាមួយនេណាម្នាក់ក្រោពីអ្នក។”
- 9 ខ្លឹបនាននិយាយថា “កុំវាមានគំនិតនោះមួយ។” ដូច្នេះហើយ ប៉ុន្មានទៅយកសីករិយីខ្លះមកជាកំណើនដោយពួកគេ ហើយខ្លឹបនាននិយាយថា “សូមចងចាំក្នុងព្រះនាយព្រះអម្ចាស់ ប្រសិនបើយើងធ្វើដំណើរទៅទីនោះ វានឹងហាត់យ ហើយយើងទាំងអស់គ្មានីនិងចំណាយសម្រាប់វា។” ហើយយើងប្រាកដជាមានពីរីង! អ្នកខ្លឹបយើងយើងទាំងអស់គ្មានីនិងចំណាយសម្រាប់វា ដូច្នេះបន្ទាប់មកកំព្រមួលប្រែប់មកវិញ...
- 10 អ្នកមានអ្នកជាប្រើនដែលអ្នកលោងដាមួយបន្ទះសទាំងនោះ ខាងក្រោមណ៍ ថែក្រុងនីងខាងក្រោម វានឹងធ្វើឱ្យអ្នកកោតខ្លះ។ ហើយឯធនក្រុងគ្រូចាប់នេះនៅពេលវាគាមុក ប្រសិនបើអ្នកមានអាមូណីជាមោស់ អ្នកមិនអាចឃរោចនោះវាបានទេ។ អ្នកមិនលោទេ បើ

រាជាណសត្វខ្លោគុចចាយ កំទាញរាជាណចេញ។ វាមានភ្លាមតួច វាក្រោមព្រមចូលទៅក្នុង សេរីក វិលជីវិញ្ញុដុចនេះហើយវិតបន្ទីអង្គនវា ប្រសិនបើអ្នកទាញរាជា អ្នកនឹងដឹក ភ្លាមចេញពីខេះ។ វាមានមេណាតនៅក្នុងខ្សោន វានឹងធ្វើឱ្យអ្នកទិន្នន័យ ដូចចោរ...កំ ឃោះ ប្រកំទាញរាជាណចេញ គ្រាល់តែយកកម្មស៊ូខ្ពស់។ ហើយវាបានដឹងថាមុនខ្លួនរបស់វា ទម្ងាក់លើវា ហើយវាបានមក។

¹¹ បន្ទាប់មកមានមុសតិចតួច។ វានឹងធ្វើឱ្យមានសម្បងដំខានបន្ទិចទេ។ វាមក ត្រួចជាមាមខ្សោរប់។ ប្រឃងប្រឈស ប្រាការបាំ គោះដែរបស់គាត់ធ្លាល់—ធម៌។ វាក្រាល់តែ ប៉ះអ្នក បីដឹងហើយ គឺអ្នកមានដំដឹងគ្រឿនចាត្រោះ។

¹² ហើយ—ហើយបន្ទាប់មកមានអ្នកដឹងលើគោហៅចាតស់ម៉ាមបាន។ ប្រសិនបើវា ចិកអ្នក អ្នកនឹងសែននៅតែប្រហែលពីវានីបន្ទាប់ពីវាបិកអ្នក។

¹³ ហើយមានពស់ដំកណុកដ៏លើង។ អ្នកសែននៅប្រែបែលដប់ប្រាំនាទីបន្ទាប់ពីរ ខាង។ ហើយមួយក្នុងចំណោមភាគគីតិនឹងក្នុងប្រុសខ្ញុំ ស្រើតែគាត់អាចដាក់ដែល លើភ្លាមបែរស់វាតាន។ វ្មានទៅហើយ ដើម្បីធ្វើការចិក មុនពេលដែលយើងទទួល បានការប្រហារ ដូចនោះ។

¹⁴ ហើយមានពស់ដំកខ្លោ។ អូ មានអ្នកទាំងអស់! ហើយបន្ទាប់មកសត្វព្រៃ គ្រោះឆ្នាក់ បីដឹងហើយគឺសត្វគោ នា បុខានិន និងអ្នកដែរដោរ៉ែត្របែងនេះ នៅក្នុងព្រោ។ ហើយបន្ទាប់មកគីដំដឹង មានដំដឹងគ្រប់ប្រហែលនៅនីនោះ។

¹⁵ ហើយអ្នកមានអ្នកទាំងអស់ដែលគ្រប់ប្រុយមុខនៅពេលអ្នកទោ។ លើស ពីនេះទៅទៀត នេះគឺជាដឹងបណ្តុះការបង្ហប់ដើម្បីប្រដែងជាមួយអ្នកគ្រប់ដែល យើង។ និងអបិយធម៌នឹងអ្នកទាំងអស់បែរស់ពួកគោ។ បីនេះ ពីអ្នកដែលអស្សាយដែល យើងព្រោះអ្នកសំរបស់យើងគ្រាល់តែបានពីចំណោមដោយខ្លួន ដូចនោះ បន្ទាប់មកបន្ទាប់។

ហើយនៅថ្ងៃនោះខ្ញុំចាំថា លយនោនីនោះ លូបិណ្ឌកើតមានអ្នកទៀតឡើង ខ្ញុំ នឹងបន្ទាប់អ្នកនៅពេលណាមួយនៅក្នុងការប្រជុំដោរពីថ្ងៃ ព្រោះខ្ញុំចង់និយាយអំពី ប្រជានបទបែស់ខ្ញុំនៅរៀលនេះ អំពីអារក្ស។

¹⁶ បីនេះតុល្យនេះ ហើយនេះខ្ញុំកំណុងគិតអំពី ការអង្គយនោនីនោះ តើទីបន្ទាប់ នឹងទៅជាយ៉ាងណា? ហើយការក្រុលប់មកផ្លូវកាត់សមុទ្រឲ្យ ខ្ញុំដឹងថាយើង

មានការធ្វើសំប្បែបលម្អិយសែននាក់នៅពេលយើងនៅទីនោះ។ ហើយបងប្រុសចិសសុតមករកខ្ញុំ។ បាននិយាយថា ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយបងប្រុសសុតមករកខ្ញុំ” បាននិយាយថា ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយបងប្រុសសុតមករកខ្ញុំ”?

¹⁷ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមានមោទនភាពចំពោះអ្នកណាតសំបងប្រុសប្រាកាលហំ!” គាត់បាននិយាយថា “អ្នកគ្រាន់តែ—អ្នកគ្រាន់តែនៅក្នុងការបាប់ផ្ទើមនៃជីត់” ហើយគាត់បាននិយាយដូច្នោះ។

¹⁸ ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំស្វានចាថ់ហើយ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមានអាយុបានសិបឆ្នាំហើយ ខ្ញុំស្វានថាខ្ញុំប្រយុទ្ធបានលួយហើយបានបញ្ចប់ត្រូវ។”

¹⁹ គាត់បាននិយាយថា “ផ្លូវកាត់សែសិបឆ្នាំហើយប្រុ?” បាននិយាយថា “ខ្ញុំមានវិយចាស់មនុស្សពេលខ្ញុំបានប្រើប្រាស់ខ្លឹម។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំនៅតែណូប្រជើរ។” គាត់ស្រីវេតិជិតិមានចូលរិយៈចំណុចប្រើប្រាស់ហើយ។ ហើយគ្រាន់តែ...

ខ្ញុំគឺ “មែនហើយ ប្រពេលជាគ្រើមគ្រូរហើយ”

²⁰ ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា “ទេ អ្នកគ្រាន់តែជាប្រាកាលហំម៉ាកចិត្តទូទៅនេះ។ អ្នកគ្រាន់តែដឹងពីរបៀបគ្រប់គ្នាគារប្រជុំបស់អ្នកខ្សោយប្រសិរីជាងមនុស្ស។” បាននិយាយថា “ប្រសិនបើអ្នកធ្លាប់រាយប្រហាមអេកិតាមប្រើប្រាស់គ្រើមគ្រូ ជាមួយនឹងការរៀបចំប្រជុំគ្រើមគ្រូ ដែលអ្នកអាចស្វាក់នៅប្រាប់មួយប្រាប់បីសប្តាប់នៅក្នុងកំន្លែងមួយ ហើយរៀបចំការហើយជ្រាយពាណិជ្ជកម្មនៅជុំពីពីរ។” បាននិយាយថា “អ្នកនឹងធ្វើឱ្យមួយ បីទំនុះ សម្រាប់ព្រះអម្ចាស់បស់យើង។” ដូច្នេះយើងបន្ទាន់មុខទៀត បន្ទាន់ដូច្នេះ វាតិតជាលូខ្មៅដែរការសំណើនៅលើលូណាស់។

²¹ បន្ទាប់មកមួយរយៈព្រាយមក ខ្ញុំបានយើងនិមិត្តមួយនៅពេលខ្ញុំនៅអាមេរិកហើយបានមករកខ្ញុំ ហើយបាននាំខ្ញុំតែតូលប់ទៅអារប្រើកវិញ ហើយការបង្ហាញខ្ញុំពីការប្រជុំដែល ដោយអង្គុយនៅទីនោះទល់មុខខ្ញុំបាន។ ហើយកិច្ចប្រជុំលើកដំបូងបានសោត់បាត់ទៅក្នុងប្រភពិត្តសាស្ត្រ ឡាត់ទៅទិសខាងលើចោ កិច្ចប្រជុំលើកទី ២ បានកើតឡើង ហើយនៅពេលដែលវាកើតឡើង វានៅតែជាងការប្រជុំលើកដំបូង។ ហើយទ្រង់ខ្ញុំបានលើសំលែងពួសក ហើយទៅតាកំពុងចេញពីស្ថានសុគ្រែំ។ ត្រូវដំបូងនឹងការប្រជុំខ្ញុំដែលបាននិយាយ។

²² ហើយទៅការនៃព្រះអម្ចាស់ដែលឈរក្បារយើងនៅទីនេះបានឈរ...ពេងទៅ
ឈរនៅខាងស្តាំខ្លួនខាងនេះ ហើយគាត់កំពុងឈរនៅទីនោះ ហើយគាត់តីជា
—បាននៅជីវិត្រា ហើយខ្លួនយើងបុរសម្ងាក់នេះឈរនៅក្រោមឲ្យដោងទៅតាត់
—គាត់មិនមែន...តុល្យនេះមិនមែនជានិមិត្តទេនៅពេលអ្នកយើងឡើងដោយ
ជូចអ្នកកំពុងម៉ឺលមកខ្ញុំ ហេតុអី អ្នកអាចចូល ទ្រង់យាងមកហើយនឹងយាយ
ជាមួយអ្នក។ ហើយនៅពេលដែលឡើងដោយនៅទីនោះជូចអ្នកដោរា ហើយ
សំលេងរបស់គាត់ដូចត្រូវនឹងសំលេងរបស់ខ្ញុំដោរា បើនេនិមិត្ត អូមួយដែលបំបក
នៅថ្ងៃពេលនេះអ្នកហើយអ្នកយើងបាន ជូចនោះទៅតាត់គ្រាន់តែដើរ
ឡើងហើយឈរនៅទីនោះ។

²³ ជូចចេះទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំថា...អីដែលនឹងកែតែឡើង។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលបែ
ថា...ទៅតានេះបានចុះមក ហើយទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំឱ្យងារមកម៉ឺលផ្លូវនេះទេ ហើយ
តុល្យនេះវាមិនមែន...តុល្យ។ ខ្ញុំមិននឹងយាយចាប់នៅតុល្យទេ បើនេនិមិត្ត បើនេនិមិត្ត
ពួកគោជនជាតិកណ្តាតា។

²⁴ ត្រានេះជាតិអាហ្វីកជាមនុស្សដំ ឆាម មានខ្សោយព្រឹង។ ពួកគេខ្លះមាន
កម្មសំដិតប្រាំពីហើត និងមានទម្ងន់ អូ ពីរយ៉ែបែកសិប និងបីយ៉ែដោន។ ហូលុ
តុល្យនេះ សុងហើនិងបានស្រួលស្អែក ហើយ មានកុលសម្ព័ន្ធដោរក្នុងភ្នែកជ្រើន។ នៅថ្ងៃ
នោះមានកុលសម្ព័ន្ធ ១៥ ដុំដុំដែលខ្ញុំកំពុងនឹងយាយជាមួយ។

²⁵ ខ្ញុំចង់នឹងយាយពាក្យមួយដូចជា “ព្រះយេស៊ូវត្រីស្តីជាប្រពេកវាគាបីនេះព្រះទេ” ខ្ញុំ
នឹងទៅយកទីកដីកម្ពុជាលេវាល្អួញកាត់អ្នកបកប្រទាំងអស់។ ម្ងាក់នឹងនឹងយាយ...
ហើយមានសំលេងរាមេខានទាំងអស់!

ខ្ញុំធ្លាប់តិតនៅពេលខ្ញុំតុមនុស្សពេនទីកសុនិយាយភាសាឌែ ប្រែបលជា
មនុស្សម្ងាក់នឹងយាយក្នុងសំឡើងមួយប្រពេទហើយម្ងាក់នឹងយាយមួយឡើត តើ
ពីកពេលនេះអាចទៅជាយ៉ាងណា? បើនេនុខ្ញុំដឹងថាប្រពេកទីតីម្រោះ ហើយខ្ញុំ
ដឹងថានៅពេលនោះវាប៉ែង “ត្រានសម្បងណាដែលត្រានសារ៖សំខាន់ទេ” ត្រីម្រោះ
ហើយ។

ពួកគេខ្លះនឹងនិយាយថា ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេទៅ “បូ បូ បូ បូ” មាននំយថា “ព្រះយេស៊ីវិតីសុជាប្រព័ន្ធបុគ្រាន់ព្រះ” មួយដៃដែលទៀតថា “ក្នុក ក្នុក ក្នុក ក្នុក” នៅតី “ព្រះយេស៊ីវិតីសុជាប្រព័ន្ធបុគ្រាន់ព្រះ” ជាការសារបស់គ្មាន។ ដូច្នេះមិនថា សំឡោងប្រពេទណាទេ វាមានអគ្គនៃយនោកនៃនៃិនណាមួយ។ ត្រីមជ្រើរហើយ។ មិនថាតារាតាសំលែងខាងលើបែបណានៅទេ វាមាននំយចំពោះនៃរាយការណាម្នាក់នៅកន្លែងណាមួយ។ ហើយនៅពេលដែលត្រួតពេល... ពួកគេនឹងផ្តល់ឱ្យរាយ។

²⁶ ហើយខ្ញុំបានកត់សម្ងាត់ថានៅខាងឆ្វេងខ្ញុំ នៅពេលដែលទៀតគាត់មក ហើយ ខ្ញុំយើងឯកជាបុរាណ ហើយពួកគេជាបុរាណ... ម៉ឺន ទៅធ្វើចិត្តជាបួកគេនាន់ —សន្តិកកម្មយោន់ជីវិតពួកគេ ដូចនេះហើយបាននូវនិងចង ដូចជានៅជីវិតទាក់ទង កំនែងពោះគោ។ ហើយវាតីអញ្ញីង។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែអាចម៉ឺនយើងបានមែន ខ្ញុំអាចម៉ឺនយើងរាយ ត្រានអ្នកក្រោមនុស្សទេ។ ហើយបន្ទាប់មកទៀតគាន់បានហើក ពន្លឹងអស្វាយមួយ ហើយចាប់ផ្តើមវិលត្រលប់មកកិច្ចដូចនោះ។ ហើយខ្ញុំមិនដែល យើងឯកជាបុរាណដែលបីដីនៅក្នុងជីតិវបស់ខ្ញុំ!

²⁷ ហើយបន្ទាប់មកទៀតគាត់ដែលទៀតបានមកជិតខ្ញុំយ៉ាងដើម ហើយត្រួតពេល បន្ទូលថា “មានពួកគេបីសែននាក់នៅក្នុងការប្រជុំនោះ។” ហើយខ្ញុំបានសរស់ រាល់ទីនេះ។ ហើយអ្នកសរស់រាល់នៅក្នុងក្រុងជាលម្អិតប្រពេទ ដូចជាអ្នកបានប្រាប់ អំពីក្រោមប្រុសកូចបែកប្រាប់បានប្រាសីរាល់ឡើងឱ្យបានក្នុងប្រពេទសហវំង់ដែង។ អ្នកសរស់រាល់នៅលើសន្តិកព្រះគម្ពុជាបស់អ្នកប្រកបនៃិនណាមួយ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនេះ (នឹងមានការប្រជុំមួយ។ ហើយអ្នកនឹងលើវាកាមួយប្រកបប្រាប់។) មនុស្ស ៣ សែននាក់ ចូលរួមកិច្ចប្រជុំនោះ។ ឥឡូវនេះម៉ឺនថាគើមិនត្រីមជ្រើរទេប្រុា។ នោះនឹងមានចំហំ ជំជាន់ប៉ុង។ យើងឱ្យទេ? មនុស្សបីសែននាក់ដើម្បីចូលរួមកិច្ចប្រជុំនេះ។ ហើយ ខ្ញុំសហ្ថាយចិត្តណាស់ដែលបានទៀតដល់ទីនោះ ខ្ញុំមិនដឹងថាគ្រើរឡើងយ៉ែចទេ ព្រោះខ្ញុំចូលចិត្តយករក្រប់ដែឡាយព្រះអម្ចាស់។

²⁸ ហើយនៅទីនោះ នៅពេលមួយ បានយើងឱ្យ—ដោយយើងឯកជាបុរាណសូកកំសត់ពាមីន នាក់មករកព្រះយេស៊ីវិតីសុ នៅក្នុងការបោះមកជាអាសន៍ មានជនជាតិដើមបីមីន នាក់។

²⁹ ឥឡូវនេះសូមចូលទៅប្រពេទនៃបទបស់យើងឱ្យបានហេស។ មិនមីន យើងបានសិក្សាបីបច្ចេកទេសអារក្ស។ ខ្ញុំបានគិតនៅថ្ងៃនេះ ដូចជាប្រពេទកំពង

ដោះស្រាយ។ អ្នកមិនដឹងថាសេវាការជាអ្នកទៅដើម្បីចេញហ្មត្តុរោគ។ ឥឡូវនេះខ្លួនមែនជាថ្នូរដៃវេល់ទេ។ ខ្ញុំនៅដីដែលរាយការភាពយោជាតា—អ្នកបង្ហាញព្រះគម្ពីរ។ ហើយខ្ញុំគឺជាតា...ការអប់របស់ខ្ញុំត្រូវបានកំណត់ត្រីមច្ចាក់ទីប្រាំពីរ។ ដូច្នេះនោះ ហើយ... ហើយខ្ញុំចេញពីសាលាដំបូងប្រែប្រឈមជាមុន ដូច្នេះនោះជាគេល យុវហើយ ហើយខ្ញុំចិនមានការអប់រំប្រើនេះ បីនេះអ្នកទាំងអស់ដែលខ្ញុំដឹងគឺជាអ្នក ដែលខ្ញុំទទួលបានតាមរយៈការបើកសំឡេង។ ហើយប្រសិនបើការបើកសំឡេង នោះមិនបៀបដែរបានមួយរោគ: គម្ពីរទេ នោះវាគុសហើយ។ យើងទេ? វាគ្រែរគឺជាប្រះគម្ពីរ។ មិនថាការបើកសំឡេងអ្នកទេ វាគ្រែរតែមក...នេះគឺជាគ្រែរសំព្វៈ។ មិនមានគ្រឹះដួងទៅត្រូវបានជាក់ទៅបីនេះទេ។ ហើយតើនេះជាអ្នក ប្រសិនបើអ្នក ដែលខ្ញុំចង់និយាយដូចយើងទេ: អ្នកអនុញ្ញាតឱ្យពាក្យខ្ញុំនិយាយកុហករូបរាងនេះ គឺជាការពិត។ យើងទេ? យើងទេ? ហើយប្រសិនបើទេរានីងប្រាប់អ្នកពីអ្នក ដែលខុសពីនេះ: បីលបាននិយាយថា “សូមខិត្តចាត់ទួលបណ្តុះសំអ្នក ចុះ” សូមឱ្យពីទេរានីនេះ។ ឥឡូវនេះមានរឿងអស្សាយជាប្រើនេះ។ ខ្ញុំមានពេះ... តែមួយគត់...ខ្ញុំបានធ្វើសិល្បៈពីរដូចមួយដឹងគឺដែលបានបទនេះដល់ប្រជាធិបតេយ្យ នោះគឺជាកាលពីមីនុលិមិញ្ញនិងចៀងទេនេះនៃកិច្ចប្រជុំគេលកស្បែល។

³⁰ ឥឡូវនេះបោតុជលេដែលខ្ញុំធ្វើនេះ: គឺដើម្បីខ្សោយខ្ញុំព្យាយាមបន្ទិចដើម្បីដឹងថាគតិត្រ: នឹងដូចមួយខ្ញុំទេ។ មានអ្នកមួយនៅក្នុងបិត្តឯកខ្ញុំ។ ហើយនេះគឺ បន្ទាប់ពីសារដើម្បីអស្សាយ នេះ: ហើយបន្ទាប់ពីព្យាល់បញ្ជាក់ពីអ្នកដែលខ្ញុំបាននិយាយជាសេចក្តីពិត នៅក្នុងព្រះបន្ទូលបស់ច្បាច់ ដោយព្រះបន្ទូលបស់ច្បាច់ជាគារអស្សាយ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថា ជាមួយនឹងដំណឹងណុចពេះក្រុមដំនុំ ខ្ញុំមានការពិត្យកិច្ចចំពោះព្យាល់ ដើម្បីនាំធ្វើនេះមកការនៃក្រុមដំនុំ។ ត្រីមត្រូវហើយ។ ពួកគេបានបែកចាក់គ្នាដែលក្នុងអង្គភាពរៀងរាល់ជាប្រើនេះ និងធ្វើការយកបស់វា ហ្មតុដល់វាគុស។ យើងទាំងអស់គ្នាដូរកូនបស់ព្រះនោះគេលយើង កែវគឺជាបី សូមមេល។ ហើយការពិតិវិធីនឹងនោះគឺថាប្រះចង់ខ្សោយដឹងគឺជាយើង ជាកូនបស់ច្បាច់។

³¹ ສុមចងចំថា ព្រះវិហារសាម្បូម្ពីនត្រូវបានការតែត្រូវបានការតែត្រូវចំណាំ ពិភពលោក។ ហើយនៅទីនេះមានចុម្ភមួយដំករឡាប់តាមផ្ទុកនេះ: ហើយចុម្ភមួយដំបានបត់បែនតាមនោះ: ហើយមួយទៀតបានការតែតាមវិធីនេះ: ហើយមួយទៀត

កាត់តាមនោះ។ បើផ្លូវនៅពេលដែលវាមកជាមួយគ្នា គ្នានាការ្យាក់ដើរទេ ក៏ត្រាន សំឡុងពាណិជ្ជ អីគ្រប់យ៉ាងបានទៅដល់កំនើងបស់វាបើយ។ ព្រះជាមួកបង្ហាត់ បង្រៀនធមីនេះ។

³² ព្រះជាមួកសំមានព្រះវិហារមួយដែលមានលេខ្លោះថា ក្រោមដំនឹង ហើយនាយកដែលបានដែលពួកគេទាំងអស់គ្នាមកជាមួយគ្នា ពួកគេនឹងត្រាយជាក្រោមដំមួយនៃសេចក្តីស្រុះត្រូវបានបង្កួន ហើយព្រះនឹងជាក់ ប្រមូលដូរក្រោមដំនឹងនោះ ជាមួយគ្នាបើយនាំនាងទៅដើរលើមេយ។

³³ រាល់ឱ្យភាពលើវា មួនពេលវាក្រោរបានពួរនៅក្នុងសាលសិល្បៈ វាក្រោរពី បានពួរ ឆ្លងកាត់សាលនៃការិវេសនៃ ធានបុង។ បុសដែលបាបទណ្ឌពេលអាហារចុងក្រាយ ទៅ យ៉ាងណាក់ដោយ រាគំណាយអស់មួយដើរបស់គាត់។ គាត់បានគូរូបនៅក្នុងសាលសិល្បៈ ខ្ញុំធ្វើថាប្រហែលម៉ែនត្រាំ ប្រដែលត្រាំ វាងការគូរព្រះគ្រឿសុនិងយុជាស។ ហើយតើ អ្នកបានដឹងទៅ នៅក្នុងឱ្យភាពដីលើនោះ គឺថាបុសដែលនោះបានការិវេសរបស់គាត់។ នៅក្នុងឱ្យភាពដីលើនោះ គឺថាបុសដែលនោះបានការិវេសព្រះគ្រឿសុនិងយុជាស? ត្រូវហើយ។ គាត់បានធ្វើ។ បង់ត្រាំ នៃការិវេសបាប ពីអ្នកចាំបុំដោយអ្នកដឹងអូយ៉ាងអស្សារ្យត្រូវកំណើនក្នុងព្រះគ្រឿសុ មកកំន្លែងយុជាស។ អ្នកមិនចាំបាច់ចំណាយពេលដប់ត្រាំទេ។ រាគំណាយពេល ១០ នាទីនឹងធ្វើដូចត្រូវចំពោះអ្នក។ វានឹងធ្វាស់បូចគិសប់អ្នក នៅក្នុងការិវេសបាប។ តែ ទោះយ៉ាងណាក់ដោយ ឱ្យភាពនោះបានឆ្លងកាត់ការិវេសនៃគាត់ទាំងអស់។

³⁴ ហើយនោះគឺជាដឹងដែលខ្ញុំគឺអាចការិវេសព្រះ ក្រោមដែលត្រូវបានគ្រាស់ ហេរ។ មែនហើយ ខ្ញុំមិនមាននំយកនេះកាមាយេះអ្នកណាមួយដើរទេ។ ខ្ញុំបាន ដឹងឆ្លងកាត់សម្រទៅ ន ហើយខ្ញុំកំពុងធ្វើដំណើរលើកទី ៣ របស់ខ្ញុំធ្វើឲ្យ ពិភពលោក ហើយប្រជាជននិយាយថា “អ្នកសម្រេចបានបិសុទ្ធម៌! អ្នកសម្រេចបានបិសុទ្ធម៌!” ហើយខ្ញុំបានស្អើរកលាកិយ ហើយខ្ញុំមិនដែលរកយើងអ្នកសម្រេចបានបិសុទ្ធនេះទេ។ នោះគឺជាថូរឈ្មោះដែលអារក្សបានដាក់បើមិនស្ម័យ។ ហើយហើយ។ មិនមានអ្នកដឹងបានអ្នកសម្រេចបានបិសុទ្ធនេះ។ ហើយខ្ញុំមានស្ថិតិន ព្រះវិហារធ្វើដោយគ្នា អ្នកសម្រេចបានបិសុទ្ធនេះ។ ហើយធ្វើបច្ចេកទេនៅលើពិភពលោក គ្នានាការ្យាក់ក្នុងចំណាយពួកគេថា អ្នកសម្រេចបានបិសុទ្ធនេះ។ ហើយនោះមក

ពីផ្លាកិតាល។ មិនមានព្រះវិហារសំអ្និកភាពហើសុទ្ធមាមួយដែលខ្ញុំស្ថាប់ទេ។ ដូច្នេះគ្រាន់តែជាអ្និដែលអារក្សរបៀប។ ប៉ុន្តែ តម្លៃរោន៖ នៅក្នុងរឿងទាំងអស់នេះ វីរុ ទាំងអស់នេះ ព្រះជាម្នាស់បានគូរូបមួយ។ ហើយមានគ្រាមួយដែលវិហារចាស់វា ទាំងនេះធ្លាប់នៅទីនេះ អ្នករាល់ត្រា...

³⁵ ខ្ញុំមើលបុរសមានសកក្បាលប្រដែលទាំងនេះ។ ក្នុងប្រុសខ្ញុំកាលពីមើលមិញ្ញា ខ្ញុំនៅក្នុងបន្ទប់ កំពុងសិក្សា ហើយថ្នាក់ដីកនាំម្នាក់បានមកហើយនិយាយ ថា “ចង់ចាប់ដែជជាមួយអ្នកលោកទុក។” ពីតណាស់ ក្នុងប្រុសបេសខ្ញុំត្រូវបានចិត្តឱ្យមើលបានចាប់ជាមួយបងប្រុស បានកំពើ ហើយរួចគេដែលទីបំពេទ “ទេ” នោះ ហើយ យ៉ាងតាប់រៀស ខ្ញុំមិនចូលចិត្តនោះទេ យើងទេ? មិនចាត់ខ្ញុំទេ...ពីតណាស់ ខ្ញុំកិច្ចិនអាបធ្វើជាអ្នកបំផើនសុវត្ថិភាព ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាខ្ញុំចូលចិត្ត ចាប់ដែជជាមួយបងប្រុសខ្ញុំ។ ខ្ញុំចូលចិត្តឡើងហើយ។ មានអ្នកអំពីវា ខ្ញុំចូលចិត្តចាប់ដែ—បស់អ្នកដីកនាំម្នាក់។ មិនត្រូវដែជជាអ្នកដីកនាំទេ ប៉ុន្តែជាក្នុងបេសព្រះណាម្នាក់ ខ្ញុំចូលចិត្តឡើងវា។ ខ្ញុំមិនដឹងអ្នកដីកនាំអ្នកដីកនាំនោះបាន “គ្រាន់តែមួយនាទី តាត់បានត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងការអនិស្សាន ហើយ—ហើយខ្ញុំនឹងមើលអ្នកដែលគាត់នឹងនិយាយ។” មែនហើយ នោះនឹងប្រកើតជាង។ ដូច្នេះខ្ញុំផ្តល់ឱ្យគាត់នូវការកំពតម្រួលបន្ទូលចំពីរឿងនេះ កំពើបេបនោះ។ យើងទេ?

³⁶ ដូច្នេះវាដាការពិត អ្នកមិនអាបាសិយាយឡើង ដូចបងប្រុសបាននិយាយកាលពី មួយរយៈមុននោះទេ។ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើដូច្នេះនៅពេលយប់ខ្ញុំ—ខ្ញុំព្រមានអ្នក យើងទេ។ មនុស្សទាំងនឹងយាយ ហើយមនុស្សគ្រប់គ្នាបែលជាមានដំដី ហើយ នៅពេលរួចគេទៅនិយាយអំពីវា យ៉ាងតាប់រៀស មានទៅគារបស់ព្រះអម្ចាស់នៅទីនោះដើម្បីប្រាប់អំពីវា។

³⁷ មាននរណាម្នាក់កំពុងអង្គូយសម្រួលមករកខ្ញុំតម្លៃនេះ ដើម្បីនោះជាការពិត កាលពីបុន្ទាននាទីមុននេះ បុរាបែលមួយម៉ោងកន្លែងៗមុន។ ត្រូវម្នាក់អង្គូយនៅទីនេះដែលមិនដឹងថារាជាថ្នី ថាទៅតានៅព្រះអម្ចាស់បាននិយាយជាមួយនាង នៅរួមទៀតហើយ ហើយនាងមិនអាបាសល់បានទេ។ ប៉ុន្តែចេរោះវាបានកែតុឡើង ដូច្នេះនាងដឹងតម្លៃនេះថារាជាថ្នីមិនមែននឹងយ៉ាងដូចមេច នៅពេលដែលគាត់កំពុងនិយាយជាមួយនាង។ ហើយតើអ្នកប៉ុន្តែមួច ឈរនៅ

ទីនោះនិយាយជាមួយនាង ទៅគាន់ព្រះអម្ចាស់បានទៅក្រោង នៅខាងក្រោម ហើយត្រាប់នាងពីរដៃដលជាបញ្ហាបរស់នាង និងអាំពីរដៃ និង—ហើយរដ្ឋដែលនាង កំពុងគិត និងម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្សជាទីស្រុណាថ្វោះស់នាង និងរបៀបដែល ព្រះជាម្នាស់បានមានបន្ទូលហើយបាននិយាយថាគ្រោងបានបញ្ញាកំអំពីរ ហើយ អ្នដែលនឹងកើតឡើង។ ដូច្នេះនោះគ្មាន់តែបានរបៀបដែលវានឹងកើតឡើង។ យើង ទេ? ព្រះជាម្នាស់បានមានបន្ទូលដូច្នេះ។

³⁸ មែនហើយ តម្លៃវនេះ ចុះប៉ុន្មានដឹងដែលមិនធ្លាប់មាន...បន្ទាប់មក ហើយ និមិត្តនិមួយនា គ្រាន់តែធ្វើឱ្យអ្នកខ្សោយជាងនេះទេឡែត យើងទេ។ ហើយដើរ ដាបូងដែលអ្នកដឹងនៅពេលអ្នកទៅដឹងចំណោមវិហារនៅពេលយប់ អ្នកគ្រាន់តែអស់ កំលាំងហេរូដលូអ្នកស្រីវិកមិនដឹងថាគ្រោងរដ្ឋរី។ ហើយអ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញេះ តម្លៃវនេះ សូមមិន ពីព្រោះវាបេញពីការប្រជុំមួយទៅកិច្ចប្រជុំមួយឡើត។ នេះតើជាកិច្ចប្រជុំមួយគត់ វានឹងខុសត្រូវ ប្រសិនបើខ្ញេះនឹងឡើងទៅមិនដឹងមិនធ្វើអ្នកស្រោះពីហើយទេ បេញទៅក្រោរហើយយកកំខ្លែនសារបស់ខ្ញេះហើយទៅនៅទាន់ បីនែនខ្ញេះត្រូវទៅពីការប្រជុំមួយទៅកំន្លែងមួយឡើត ពីស្តីថែមួយឡើត អ្នកយើងទេ។ នោះហើយជាម្នាស់ដែលរីរាប់។

³⁹ ហើយអ្នកទាំងអស់គ្មាន់មិនស្ធាល់ អ្នកដែលប្រូលប់មកទីនេះវិញនៅក្នុង ទស្សនិកជន។ ពួកគេបានប្រាប់ខ្ញេះកាលពីយប់មិញ្ញចាន់ខ្ញេះ—ចាន់កំពុងនិយាយ ជាមួយមនុស្សជាក់ណាក់ ហើយមនុស្សនោះមិនធ្វើយកបនិងការរោងនេះទេ។ តម្លៃវនេះ វាតិតជាអ្នកគ្រាន់ថ្មាក់ណាស់ អ្នកយើងទេ។ នៅពេលពួកគេសិរីយោ... មែនហើយ ពេលខ្លះពន្លឹះទាំងនេះមិនភ្លើទេ មានកំន្លែងដឹងគំរូយោនេបន្ទាន់។

⁴⁰ ហើយខ្ញេះមិនទៅតារបស់ព្រះអម្ចាស់នៅពេលដែលគាត់ឈរនៅទីនេះ ខ្ញេះ អាចមានអាមេណ៍។ បន្ទាប់មកខ្ញេះនឹងមានអាមេណ៍ថាគារធ្លាស់បុរាណខ្ញេះ ហើយខ្ញេះនឹងមិនមិន វានឹងថាកោចបេញពីខ្ញេះហើយវានឹងទៅកំន្លែងណាមួយហើយនៅទីនោះ បន្ទិច ហើយខ្ញេះអាចយើងទេ។ ហើយវានឹងភ្លើហើយនឹងមាននិមិត្តមកដល់។ បន្ទាប់មកខ្ញេះនឹងយើងនិមិត្ត។ ខ្ញេះនឹងមិនបានអ្នកម្នាក់នោះមិនទេបែប ណានេះហើយនោះ។ ខ្ញេះយើងទេនូស្ស បន្ទាប់មកខ្ញេះនឹងយាយ។ នោះគឺជាម្នាស់ដែលកើតឡើង។ នោះគឺជាម្នាស់ដែលកើតឡើង។ អ្នកមិនចាំបាច់បញ្ហាប់មនុស្សប្រប់គ្មាន់

បើផ្តល់នោះហើយវា—គីជាតីដែលកែតាមឯង អ្នកយើង្ហាយទៅ វាថាំងអស់នៅក្នុងពិភព ខាងវិញ្ញាបណ្ណ។

⁴¹ បន្ទាប់មកប្រសិនបើបុគ្គលនោះមិនធ្វើយកបាន វាដូចជាការអារម្មណ៍គ្រែក្នុងនៅទីនេះហើយនិយាយថា “ត្រាននៃយុទ្ធផ្លូវ” ដើរចេញពីវា។ យើង្ហាយទៅ? ឬដូចជាការធ្វើឱ្យវា អារក្រកា ឬដូចសុមប្រយ័ត្ន ត្រូវស្ថាប់ ត្រូវមិនបាន នៅពេលទ្រង់មានបន្ទូលសុម ធ្វើយា សុមមើលគ្រាល់តែត្រូវមួនដើរដើរគ្រប់ពេល។

⁴² ឬដូចសិរីយក្រុងនេះទីនេះ និងបងប្រុសយ៉ាលូលីនិងពួកគេជាប្រើនៅវ្រឹកនេះ បានប្រាប់ខ្ញុំអំពីដើរនេះ៖ ចាករកំពុងហោបុរសម្ងាក់ពីបងប្រុសបស់គាត់ នៅក្នុង ណាមួយ ដែលមានអ្នីខសជាមួយគាត់ ជាដើម។ ហើយបុរសនោះមិនបាន ធ្វើយកបីនិងការហោបី ឬដូចមិនអាចចូលរួមបាន។ នោះគីជាតីប្រែកប្រឈម និងក្នុងបានចាកចេញទីខ្ញុំ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំកំពិនយើង្ហាយទៅព្រោះគាត់មិនធ្វើយា ឬដូចសុមប្រយ័ត្ន សុមប្រយ័ត្ន។

⁴³ តម្លៃនេះចូលទៅប្រជាធិបតេយ្យ ហើយនិយាយអំពីអារក្ស។ តម្លៃនេះ មនុស្ស នៅពេលអ្នកនិយាយពី “អារក្ស” ត្រាមួយពួកគេចាប់ធ្វើមគិត “អី ការនិយម ធ្លើលប្បរីរីយូយ!” បើផ្តល់អារក្សគិតិភាពរាយដូចបានវា។ ពួកគេគ្រាន់តែមានពិត៌យ៉ា

⁴⁴ ហើយអារក្សគិតិភាពអារក្សិត ឬចប្បែកយេត្តិក្រិស្សជាប្រាជាបុគ្រាន់ប្រែកប្រឈម មានអារក្ស។ ស្ថានសូគិតិពិត៌យ៉ា ហើយប្រសិនបើត្រានដើរដើរអស់កណ្តាលនិច្ច...កំត្រាន ការដាក់ទណ្ឌកម្មអស់កណ្តាលនិច្ចដែរ ត្រានពាណិជ្ជអស់កណ្តាលឱ្យឡើយ។ បើត្រានថ្ងៃ ត្រានយប់ទេ យើង្ហាយទៅ? បើផ្តល់ប្រាកដថាមានថ្ងៃមានយប់។ ឬច—ឬចជាប្រាកដ ថាមាន—ប្រាកដថាមានត្រីស្ទានពិតិ និងមានអ្នកទុកត្បូត។ ឬចជាប្រាកដថា មាននរណាមួកដែលពិត្តប្រាកដពីព្រះ។ មាននរណាមួកដែលកំភិស់បន្ទះ។ យើង្ហាយទៅ? វាគ្រាន់តែជាការគាំទ្រនិងប្រជាម័ណ្ឌ ខ្សោនិងស នៅពេលមួយដើរលើអ្នីមួយគ្រប់យ៉ាង ពិតិនិងមិនពិតិនៅត្រូវប៉ូតិក្នុង។ ហើយមានដំណឹងល្អក្នុងត្រាយ មានដំណឹងល្អ ពិតិ។ មានបុណ្យរៀងមួដីក្រិត មានបុណ្យរៀងមួដីក្រុងត្រាយ។ មានដើរមាន ដំឡើហើយមានការរៀងពិតិ។ មានដូលារាយរិកពិតិប្រាកដ មានដូលារាយរិក ក្នុងត្រាយ មានត្រីស្ទានពិតិប្រាកដ មានត្រីស្ទានពិតិត្រូត សុមមើលនោះគ្រាន់តែ

ជាការវេត្តធម៌បន្ថែមល្អណាង៖ ដូច្នេះអ្នករកយើងឡើងឡើង វាទំងអស់ត្រាទៅជាមួយត្រាបានទៅ ព្រះអនុញ្ញាតឱ្យឡើងធ្លាក់។

⁴⁵ សូមទេនអនុញ្ញាតឱ្យខ្លឹមិយាយនៅទីនេះបន្ទិច។ តើមានគ្រូអធិប្បាយប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ? លើកដៃឡើង។ នៅដីវិញ អ្នកអធិប្បាយ សូមមើលដៃបស់អ្នក។ មែនហើយ ព្រះប្រទានពារិបងបួន។ ឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះ អ្នកមិនយកវាសម្រាប់គោលលទ្ធផលទីនេះទេ ប៉ុន្តែ គ្រាន់តែមុនពេលយើងខិតជិតប្រជានបទសំខាន់នេះ ខ្លឹមិយប្រាប់អ្នកទីនេះ។ តើមានមនុស្ស ពេនីកសុប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ? លើកដៃឡើងគ្រប់ទីកន្លែង។ មែនហើយ អ្នកទំងអស់ត្រាគើតាអ្នកពេនីកសុ។ មិនអីទេ។ ខ្លឹមិយប្រាប់អ្នកទីនេះដែលខ្ពស់បានចូលមកក្នុងរាងរាជបស់អ្នក។

ខ្ញុំនៅទីនេះក្នុងផ្ទុក តណ្ឌរាងរាជនៅក្នុងដាក់ណាក់មួយណ្ឌោះ មីស្បា វីកា។ ក្រោមទីមួយនៃមនុស្សពេនីកសុដែលខ្ពស់បានយើងឡើងពីក្រោចានតែហេតា—ការប្រជុំពេនីកសុបស់ព្រះយេស៊ូវគិសុ ខ្ញុំដីជាអភិវឌ្ឍ បុរីមួយជូចនោះ ក្រោមមនុស្សដែលអស្សារ។ ឥឡូវនេះពួកគេបានឲ្យប្រចាំឆ្នាំត្រូវបានដែលខ្ពស់បានទីកសុបុរាយ។ ពួកគេបែកបាត់កីឡាបែកដែលទីត្រូវតែដែលនៅសេសសល់ដោយសារតែបញ្ហានែនកិដិបុណ្យប្រជុំមួយទីក។ នោះមិនធ្វើឱ្យពួកគេបាត់តុកទេ។ មានព្រះវិញ្ញាបាយបិសុទ្ធដីពិត្យបាត់ ពិត្យបាត់ដែលមានដើមកំណើតជាគ្រីស្សាននៅក្នុងផ្ទុកបានសំពូកគោរៈ ហើយព្រះបានប្រទានព្រះវិញ្ញាបាយបិសុទ្ធដែលពួកគេដោយទួលបុណ្យប្រជុំមួយទីកន្លែង “ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ” ហើយផ្តល់ឱ្យអ្នកធ្វើនៅទីត្រូវការប្រជុំមួយនៃព្រះវិញ្ញាបាយបិសុទ្ធដោយទួលបុណ្យប្រជុំក្នុង “ព្រះវិបិតា ព្រះរាជបុគ្គារព្រះវិញ្ញាបាយបិសុទ្ធ។” ដូច្នេះ “ព្រះប្រទានព្រះវិញ្ញាបាយបិសុទ្ធដែលពួកគេដែលគោរពប្រព័ន្ធបត្តិតាមរោងៗ” ដូច្នេះតើអ្នកណា—តើអ្នកណាទទួលបានអ្នកណាគារពារពាមថ្ងៃ? នោះគឺអ្នក។

⁴⁶ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែក្នុង ហើយអ្នកដែលចង់ភ្លាយជាល្អីវិតមួយ សូមឱ្យពួកគេទៅចេះ ហើយអ្នកទៅមួន ហើយត្រាយជាបេងបួន។ បីដីហើយ។ កំ... អីដែលបានធ្វើវាកីបំបែកពួកគេ បំបែកបោញ្ញ។ យើងទេ? អីទេ? កំពុងបែកបាត់រំហក បំបែកបំបាត់កាត់កាតជាបងបួនបងើតនិងបំបែកខ្លួនអ្នក។ ទេ អត់ទេ យើងមិនបែកត្រាទេ យើងតែមួយ។ ត្រើមត្រូវហើយ។

⁴⁷ បើនេននៅពេលខ្ញុំកំពុងឈរនៅទីនោះ ខ្ញុំកំពុងមិនមានសុវត្ថភាពនៅទីនោះ។ តើម្ខារ៉ាន់ ខ្ញុំ ត្រាត់ពេចច្បាបីក្រោមដំនឹងបានទីស្មានអងគ្គិយោះ បានបន្ទូច ហើយ ខ្ញុំ ពីរបីបញ្ហាសុវត្ថភាពនៅទីនោះ ខ្ញុំចូលទៅទីនោះ ហើយពួកគេទេះដី យំ “ម្នាក់ក្នុងចំណោម ពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ វិកាយដែលខ្ញុំនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោម ពួកគេ!”

⁴⁸ ខ្ញុំគិត ខ្ញុំឱរីយ! ដី!“ ពីរដំបូងដែលអ្នកដឹង នៅទីនោះមានអ្នកណាម្នាក់ ឆ្លងកាត់ទីនោះ រាយការណ៍ដំបូងដែលពួកគេអាចរារាំបាន។ “ចុ-ចុ-ចុ-ចុ-ចុ” ខ្ញុំគិត “តើ អ្នកទៅជាអាកប្បកិយាបស់ក្រោមដំនឹង! ខ្ញុំមិនដែលបានពីរដំបូងដែលពួកគេទេ។” ខ្ញុំនៅតំបន់ ដើរពួកគេ។ ផ្សល់ “អរគើង តើនៅក្នុងពិភពលោកនេះមានបញ្ហាឡ្មោះដោយមានសុវត្ថភាពនៅទីនោះ?”

⁴⁹ តុល្យារ៉ាន់ អ្នកបានបញ្ជូនខ្ញុំប្រាប់ពីរដំបូងដែលខ្ញុំដែលបានដូចបេរដុំនៅទីនោះ។ បើនេននេះគឺជាប្រើប្រាស់មួយដំបូងដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំប្រាប់ពីមុនអក ជាសាធារណៈ។ ដូចនេះពួកគេ...តុល្យារ៉ាន់ ប្រសិនបើអ្នកចង់លូបវាបេញបានពីម៉ាសីន ចំពោលសំអ្នក ហេតុអ្នក អ្នកអាចធ្វើដូចច្បៃបាន។ មិនអីទេ។ តុល្យារ៉ាន់ នៅក្នុងពីរដំបូងនេះខ្ញុំបានមែល ហើយតុល្យារ៉ាន់គឺគិតថា មែនហើយ ពួកគេគឺជាម្នាក់សុវត្ថភាពនៅខ្ញុំ។ ពួកគេមិនខ្សោះ និងសាសនាបស់ពួកគេទេ។ យើងជាតាមទីស្មានតែខ្សោះអៀវែនបន្ទូច មួងគេ អ្នកដឹងទេ។ យើងទេ? ហើយនៅពេលដែលពួកគេទៅអិជ្ជាន អ្នកដឹងទេ អ្នក នៅពីក្រាយអ្នកគាំទ្រ អ្នកដឹងទេ។ និង— ហើយបើនេនយើង..បើនេនពួកគេមិនមែនទេ បងបុន ពួកគេ—ពួកគេមានសាសនានៅខាងក្រោម អងគ្គក្រោមដឹងដីពីពួកគេ។

⁵⁰ មែនហើយ ខ្ញុំចងចាំនៅយោប់នោះនៅពេលខ្ញុំឡើងលើផិទិក។ បាននិយាយថា “គ្រឿងម្នាល់ទាំងអស់នៅលើផិទិក។” វាកើតជាអនុសញ្ញាមួយ។ ពួកគេត្រូវតែ មានវានៅទីនោះនៅការទានេដឹង ដោយសារតែ—ដោយសារបញ្ហាណៅក្នុងមួយ បញ្ហាប់បស់ដីមក្រ នៃការទានេក្នុង។ ដូចច្បៃពួកគេទាំងអស់ត្រូវបានជួបនៅទីនោះ ពីគ្របិទិក។ ដូចច្បៃ ខ្ញុំបានអងូយនៅទីនោះ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា... មែនហើយ តុល្យារ៉ាន់មាន...ខ្ញុំបានលើគ្រឿងបញ្ហាមួយទាំងអស់នៅថ្ងៃនោះនិងយប់ នោះ។ ពួកគេនិយាយថាគ្រឿងបញ្ហាមួយទាំងអស់នៅថ្ងៃនោះនិងយប់ គាត់ជាបុរសសម្បូរដីម្នាក់បេញ មកក្រោម គ្រាន់ពេមានសកំពុំទូជីពីពួកគេ។ ដូចនោះ អារ៉ាដែលមាន

កន្ទុយដែងដែង អ្នកដីជានេ អារកាត់រៀលហើយអាកាសធាតុភ្លាត់។ បុសចំណាស់ត្រីព្រោះបញ្ចប់បាន និយាយថា “ខ្ញុចង់ប្រាប់អ្នក” ត្រូវធ្លីលីបន្ទាល់។ ខ្ញុក្នុងជាងគេដែលអង្គយនោះលើ ដីការ។ ដូច្នៃជាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុប្រាប់អ្នក!” ជាត់បានយកអត្ថបទបស់ជាត់ ពីក្នុងយុប់ “កើដីនេះនៅពេលអញ្ចាក់ត្រីថែរហើកឲយ? ប្រាកាសប្រាប់ខ្ញុពី កំន្លែងដែលពួកគេបានគោរៗ”

⁵¹ ត្រូវអធិប្បាយផ្លូវទៀតចាំងអស់នេះបានអធិប្បាយអំពីព្រះត្រីសុកាមដំណើរ ធម្មតាត់ ខ្ញុបានស្ថិតុកគេកិរិយជាមួយពួកគោរៗ បើនៅមិនមែនបុសចាស់ នោះទេ! ជាត់បានត្រូវប់ទៅក្រោយប្រែបែលមួយចុះមកលើមេយោ នូវវីដែល កំពុងកើតឡើង។ អ្នកដែលពួកគេកំពុងអធិប្បាយបន្ទាន់ពេលវ៉ែង។ ជាត់កំពុង អធិប្បាយអំពីអ្នកដែលកំពុងកើតឡើងនៅស្ថានសុគ្រិត។ ជាត់បាននាំព្រះត្រីសុ ត្រឡប់មកវិញ្ញាននៅលើកន្លន៍ ត្រលប់ទៅកើនឡាមួយនៅក្នុងភាពអស់កល្ប ជានិច្ច។ ហេតុវិស្វែគ ជាត់មិនបានអធិប្បាយប្រែបែលប្រាំនាទីហើយតិចជាសំឡេះ មានអ្នកជាប់នឹងជាត់។ ជាត់បានលោតឡើងលើអាកាសហើយចុចកិនដើរបស់ ជាត់ជាមួយគ្នា ហើយទៅ “បីប៉ុន្តែ?” ជាត់មានបន្ទូប់ប្រែបែលប្រើប្រាស់ដូចខ្ញុចង់មកនៅ ទីនេះ។ ជាត់បាននិយាយថា “អ្នកមិនមានបន្ទូប់ត្រូវប់ត្រាន់សម្រាប់ឱ្យខ្ញុអធិប្បាយ ទេ” ហើយជាត់បានឡានៅឆ្នាយ។

⁵² មែនហើយ ខ្ញុបានគិតថា “ប្រសិនបើវិនិងធ្វើបែបនេះប៉ែពោះបុសម្នាក់ដែល មានអាយុប្រែបែលប៉ែតសិបន្ទាំ តើវិនិងធ្វើអ្នកដីដល់ខ្ញុ? នោះគឺជាអ្នកដែលខ្ញុចង់បាន។ នោះគឺជាអ្នកដែលខ្ញុចង់បាន។”

⁵³ បើនៅអ្នកដែលខ្ញុចលូលបានគិតនេះ។ តម្លៃនេះ៖ យើងកំពុងនិយាយអំពីអារម្ម តម្លៃនេះ។ អ្នកដែលខ្ញុចលូលបានបាន ខ្ញុមិនបុសពីរនាក់។ មួយយុត្តិនៅ ធ្វើកម្មានហើយមួយឡើតនៅធ្វើកម្មានឡើត។ ហើយនោះពេលដែលព្រះវិញ្ញាល យាងចុះមក បុសចាំងនោះនឹងដើរឡើងនិយាយការសារៗហើយហើយហើយ ហើយ ពូបជាតិសាសនាវិញ្ញាមាក់។ ហើយខ្ញុបានគិតថា “អូ ខ្ញុអើយ ប្រសិនបើខ្ញុ អាចមានវា!” យើងទេ? “អស្សាយណាស់! អូ នោះហើយ...ខ្ញុត្រាន់តែប្រសិនបើ វា!” មែនហើយ ខ្ញុចញ្ចានៅក្រោចចារពោ។ ហើយខ្ញុបានប្រាប់អ្នកពីធ្វើរដឹត

បស់ខ្ញុំ។ អ្នកបានវានៅក្នុងសៀវភៅ។ ខ្ញុំបានធែងទេញមួយយប់។ ហើយ ខ្ញុំត្រលប់មកវិញនៅត្រីកបខ្លាប់ ដូច្នេះខ្ញុំគឺតិចថាខ្ញុំឡើបតែសាកល្បង។ ខ្ញុំមានវិធីដើរី ដើរីដែលគ្មានអ្នកណាតីងក្រាតីព្រះនិងខ្ញុំ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំ លើកយករឿងប្រៀបប្រជុំច មួយហើយឡើងដឹងបីព្រោះមួយនុស្ស។ អ្នកយើងបាននៅខ្លួនខ្លះទៅបានដឹងទិញ។ យើង ទេ? ដូច្នេះខ្ញុំត្រូវឱ្យយើងដឹងមួយក្នុងចំណោមបុរសទាំងនេះ។ ខ្ញុំយើងពួកគេនៅដីត្រូវ ហើយពួកគេត្រូវនៅក្នុងការដែលត្រូវការនិងពួកគេ។ ខ្ញុំគឺ “អូ ខ្ញុំអើយ ស្ថាប់ឡើងដឹងពីតាមាសចំពោះខ្ញុំ”!

⁵⁴ ហើយខ្ញុំបានការនៃដែម្នាងបស់គ្រាត់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកធ្វើដឹងប៉ែម្រោច?”

⁵⁵ គ្រាត់បាននិយាយថា “ជំរាបស្បុរាប” មនុស្សសរុប ប្រពេទមនុស្សសុភាព។ គ្រាត់បាននិយាយថា...

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកជាអ្នកដីកនាំប្រុ?”

គ្រាត់បាននិយាយថា “ទេ លោក។ ខ្ញុំគ្រាត់តែជាសមាជិកដំម្គារ។”

⁵⁶ ហើយខ្ញុំត្រូវស្មោះជាមួយគ្រាត់បន្ទិចដើរីខ្ញុំអាចចាប់យកស្ថាប់បស់គ្រាត់។ យើងបាន? គ្រាត់មិនដឹងនោះទេ។ ត្រាននរណាតីងឡើយ។ ខ្ញុំមិនដែលនិយាយអី អំពីវាទេ។ ជាប្រើនជ្លោយរាយកម្ម មុនពេលដែលខ្ញុំបានឲ្យបងប៉ា។ ដូចនេះពួកគេ... បុំនែននៅពេលដែលខ្ញុំរួមយើងបាន ជាការពិត គឺដឹងជាគ្រើស្សាន លូម្ចាក់! បុរសនោះ ពិតជាពួកគេបិសុទ្ធបស់ព្រះ។ ខ្ញុំគឺ “បងប្រុស មិនអីទេ”

⁵⁷ បុំនែនដឹកដំលែក នៅពេលដែលខ្ញុំចាប់បុរសម្ចាក់នោះ វាត្រូយពីនោះ។ គ្រាត់ ដែលចាំងរស់នៅជាមួយរូស្សាម្ចាក់ដែលមិនមែនជាប្រពេទនុបស់គ្រាត់ឡើតដួង។ ត្រូវបានហើយ។ ហើយខ្ញុំបានយើងបានបញ្ហាដារូតាត់ នូវនិមិត្តមួយ។ ខ្ញុំគឺ “អូ វាមិនអាចដឹងពីនោះទេ។” ហើយបុរសនោះ... ខ្ញុំគឺថា “តុទ្ទៀវិនេះ វិញ្ញាបាន៖ គ្មានចំណោមមនុស្សគឺខុស។” នោះហើយជាក្នុងដែលមានចំពោះវាបាន។

⁵⁸ ដូច្នេះនៅឯ៉ាវប់នោះនៅពេលដែល...បានឡើការប្រជុំ ហើយពាណិជ្ជបាន ផ្តាក់ចេះ ខ្ញុំនឹងអធិស្សានដល់ព្រះ ហើយព្រះវិញ្ញាបានបិសុទ្ធ ឡើការបស់ព្រះអម្ចាស់ ផ្តល់ទីបន្ទាល់ចាក់ជាព្រះវិញ្ញាបានបិសុទ្ធ។ ហើយព្រះវិញ្ញាបានដែលបានជាក់ មកលើបុរសនោះកំពុងឆ្លាក់មកលើបុរសនោះ។ ហើយនៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាបាន យាងចុះមក ពួកគេទាំងពីរឱ្យក្រាក់ឡើង ហើយពួកគេទាំងពីរឱ្យក្រាក់ឡើង

ពីសកហើយសារសិរ្សាម្នាស់ ហើយនិយាយភាសាជន់និងកាំ ខ្លួននិយាយ ថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំនិងអាចទទួលបានទេ ព្រះជាម្នាស់ នេះ...ខ្ញុំនិងភាគច័ំហើយ នៅក្នុងព្រះគម្ពី ជាកំនើងដែលចាប់រាជពីម្រោវនៅទេ។” តម្លៃវនេះខ្លួននិយាយ ថា “ប្រហែលជាដំឡើងបានគេបញ្ជាត់” យើង្ហេទេ? ខ្លួននិយាយថា...តម្លៃវនេះ នៅទីនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំនិងអាច...ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានមូលដ្ឋានយ៉ាងកើដីដើរនៅក្នុងព្រះគម្ពី។ វាគ្រោះតែបែបនេះ។ យើង្ហេទេ? ខ្លួននិយាយថា “ព្រះម្នាស់នឹងយ ត្រង់ជ្រាបអំពី ស្ថានភាពបែលទូលបង់ ហើយទូលបង់—ព្រោះមិនបាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលបែលទ្រង់។ ហើយទូលបង់—ទូលបង់មិនអាចយល់បាន។ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាបាលិសុទ្ធកំពុងឆ្លាក់មកលើបុរសម្ងាត់នេះ ព្រះវិញ្ញាបាលិសុទ្ធបានឆ្លាក់មកលើបុរសនោះ ហើយម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេគឺជាពួកហិសុទ្ធបើយម្នាក់ឡើតជាមនុស្សបាក់ពុត។ ហើយខ្ញុំដឹងថាគារអភិវឌ្ឍន៍ ខ្ញុំដឹងហើយ។ ដោយគ្មាន...ខ្ញុំអាចយកបុរសនោះបេញ ហើយបង្ហាញវាដែលគាត់បូហោតាត់នៅទីនោះហើយប្រាប់គាត់អំពីវាមេ។

⁵⁹ ដូចជាដំឡើងប៉ុន្មានកំដែលអង្គយនៅទីនេះយប់មិញ ត្រានអូរក្រាតី—អ្នកកំនើងបន្ត់ ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់អង្គយនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំគូរតែហោ វាបេញ ប៉ុន្មានកំដឹងដឹងបានដឹង។ ហើយចាប់ផ្តើមអូរក្រាំ។ ដូច្នេះខ្ញុំគ្រាន់តែអនុញ្ញាត ឱ្យរាជការដោយសារតែការប្រជុំ ប៉ុន្មានខ្លួនបានស្ថាល់គាត់។ ចាប់ មែនហើយ។

មានម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ពីនោះកំអង្គយនៅខាងក្រោម នៅយប់នោះ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមដំនីជាក់លាក់ម្នាយនៅទីនេះក្នុងទីក្រោម។ អ្នកវិនិត្តនៃពិតាប្រាកដ! ខ្លួនយើង្ហេទេពួកគេ។ ប៉ុន្មាន ប្រសិនបើអ្នកចង់ គាត់គ្រាន់តែចាប់ផ្តើមមានបញ្ហាបាន ខ្ញុំបានធ្វើជាបញ្ជីនិងដង់។ ខ្ញុំគ្រាន់តែទុកវាមួយដែងរក យើង្ហេទេ។ រាជនីងកែទៅ ព្រះជាម្នាស់ជ្រាប ត្រង់ជាបោកព្រះ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេហោខ្ញុំមួង ហើយបន្ទាប់មក អ្នកនឹងយើង្ហេរីមួយហើយទេដឹង អ្នកយើង្ហេ អនុញ្ញាតឱ្យគាត់ចំ។

ដូចជាអារក្សាដោ ខ្ញុំនិងដែលហោអារក្សាបេញទេ។ វាគ្រាន់តែមករកខ្ញុំហើយ ជាកាស់ខ្ញុំ។ បន្ទាប់មកគឺជាបានបែលដែលព្រះបានទៅដើរក្នុងការ យើង្ហេទេ នោះព្រៀម្រោ ហើយ អ្នកបានយើង្ហេអ្នកដែលបានកែតាមទេដឹង។ ព្រៀម្រោ។ ប៉ុន្មាន ខ្ញុំគ្រាន់តែអនុញ្ញាត ឱ្យរាជការ។ ធ្វើឱ្យកិច្ចប្រជុំពិបាក ជីវិញ្ញាបាលនោះកំពុងដឹងចូលមករកខ្ញុំគ្រប់ពេល។ ដូច្នេះខ្ញុំគ្រាន់តែបន្ទាត់។

⁶⁰ បើតុលកទួរវិនេះ បុសទាំងនេះ ខ្ញុំមិនអាចយល់បានទេ។ ហើយភាគីតីផ្លាមក្រាយមក បុប្ផ័ន្ត់ នៅពេលដែលខ្ញុំបានទូរឲ្យនៅក្រុងនៅក្នុងរដ្ឋបណ្តុះបណ្តាល នៅទីនេះ តាមការកត់សម្ងាត់។ ខ្ញុំបានគ្រល់ប័ណ្ណកិច្ចនៅក្នុងរដ្ឋបណ្តុះបណ្តាលខ្ញុំទៅអធិស្ឋាន។ ហើយនៅទីនោះខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្លោះជាម្មាស់ ខ្ញុំមិនអាចយល់ពីអ្នកក្នុងក្រុមមនុស្សនោះទេ។ មនុស្សលូបប័ណ្ណដែលខ្ញុំបានប័ណ្ណដើរខ្ញុំហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចយល់ពីរៀបដែលនោះអាចជាវិញ្ញាបាយសំខាន់។ អ្នកដឹងពីភាពព្យាយោះគ្នាដែលបោះឆ្នែខ្ញុំ។ អ្នកដឹងពីរៀបដែលខ្ញុំសេឡាង្វេងនិងរៀបដែលខ្ញុំបានបញ្ជីខ្ញុំ។ ហើយវិញ្ញាបាយដែលដែលនោះទីនេះ ជាមួយខ្ញុំ តីនៅលើមនុស្ស។ ហើយនៅទីនេះវាតីនៅលើបុសម្មាត់ នៅទីនោះ គ្រាន់តែដូចត្រូវ។” ដូច្នេះខ្ញុំមិនអាចយល់បានទេ។

⁶¹ ហើយព្រះអម្មាស់យោងចុះមកដោយមេត្តាករុណាបរស់ត្រូវហើយបង្ហាញខ្ញុំ។ នោះជាកន្លែងដែលវានៅទេ។ វាត្រូវតែជាបចនាគី តាត់បាននិយាយថា “យកព្រះគម្ពីរបស់អ្នក។” ហើយខ្ញុំបានយកព្រះគម្ពីរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំកាន់ព្រះគម្ពីនោះដែលនាន់ធ្វើដោយគ្មាននរណាម្មាត់...បុរាណកម្មិយនឹងមកជួល។ ខ្ញុំបានដែងចាំមួយដោយការពិនិត្យនៃរបាយការណ៍ ខ្ញុំត្រូវដែលយើរិលីម៉ឺន។ ហើយនៅពេលដែលបើកដល់កន្លែងនោះ វាបានបែងចាយ “អ្នកដែងតែដ្ឋាក់មកលើដែនដើដើមីរឿងនៃព្រះព្រះស្រីស្រីបាន។” ហើយបានបែងចាយប៉ុន្មែងប៉ុន្មែង...តែបន្ទានិងអញ្ញាត្រូវដែលបង្ហាញដែលបាននិយាយដែលបានបង្កើតឱ្យបាននិយាយដែលបានបង្កើតឱ្យបាននិយាយ។ ហើយខ្ញុំបានបែងចាយ។

ខ្ញុំគិត “បីដឹងហើយ។ សូមអរគុណដល់ព្រះ! បីដឹងហើយ។” យើងពី?

⁶² តុលូវនេះ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “មានអ្នកសាបព្រឹសម្មាត់បែងចាយទៅព្រៃសគ្រាប់” តើមែនទេ? តុលូវនេះ អ្នកទាំងអស់គ្មានជាតិស្ឋាននៅទីនេះ។ មនុស្សគ្រប់គ្នា លើកដើម្បីឲ្យទោះជា អ្នកពេនិកធម្មោះ ត្រីស្ឋានដែលបានកើតជាថី ត្រីព្រះពីរ។ ពួកគេ...ហើយត្រូវដែលបន្ទូលថា “មានអ្នកសាបព្រឹសម្មាត់ បែងចាយទៅព្រៃសគ្រាប់ពីរ។” ហើយខណៈពេលដែលគាត់តែងលក់...” ការស្រោករបស់គាត់ វាងការស្អាប់។ យើងពី? “ខណៈពេលដែលគាត់កំពុងដេកលក់ សក្សាមួយបានមក ហើយសាបព្រឹសស្របដែលនៅក្នុងនៃស្រីនោះ។” តើស្របដើម្បី? ជាស្អាតុកជាតិនិងអ្នកដោយទៅត្រូវ។ តុលូវនេះ “ហើយនៅពេលដែលស្អាមី (គ្រួចដាច់) បានយើង

ស្រីដែលទាំងនេះកំពុងលួតគុណាស់ និយាយថា ‘សូមអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញេះទៅបញ្ចរាប់បាន’ គាត់បាននិយាយថា ‘ទៅ ទេ។ អ្នកអាបនឹងទាញស្រីសាលើដែនដោយ។ សូមឱ្យពួកគេទាំងពីរឯកគុណាស់ជាមួយគ្នា។’

⁶³ មានវាលស្រីសាលើនៅទីនេះ។ មានល្អភ្លាក់ ស្រី ភិនស្សីយ ឱ្យគ្រប់ប៉ាង ផ្សេងទៀត នៅក្នុងវាត តើវាគ្រោះទេ? ប៉ុន្តែ តិចឡើនេះ នៅទីនោះមានស្រីសាលើ។ តិចឡើនេះ ត្រូវដែនដែលត្រូវកំមកលើដែនដី ដើម្បីក្រោចចិត្តការ។ តិចឡើនេះ តើត្រូវដែនដែលត្រូវកំសម្រាប់អ្នក? មិនមែនដើម្បីក្រោចស្រីទេ។ តិចឡើនេះមិនហើយយកចិត្ត ទុកដាក់។ មិនដើម្បីក្រោចស្រីទេ។ ត្រូវដែនបញ្ជានបញ្ចូនសម្រាប់ស្រីសាលើ ប៉ុន្តែនឹងល្អីនិងស្រីគឺប្រាកដូចស្រីសាលើដែន។ ហើយត្រូវដែលត្រូវកំសម្រាប់ស្រីសាលើ ហើយស្រីតាស់បន្ទិចនឹងឈុយត្រូវដែន ដូចនោះ ហើយសប្បាយនឹងវិកាយ ដូចជាស្រីសាលើគ្មានឯករាងហើយ ព្រាករយកដឹង។

⁶⁴ ‘ប៉ុន្តែដោយជុលរបស់គេអ្នកនឹងស្ថាល់គេ។’ បើដឹងហើយ។ យើងព្រៃទេ? តិចឡើនេះ ព្រះវិញ្ញាបាបិសុទ្ធដូចគ្នាការច្របាបានពាណិជ្ជមនុស្សលាក់ពុត។ នោះ បានធ្វើឱ្យអ្នកអាមេនីនខ្លោះបញ្ហាប៉ុន្តែនោះគឺជាការពិត។ នោះគឺជាសេចក្តីពិត។ ព្រះបានបង្ក្រោះនឹងពីការបិសុទ្ធដែលខ្ញេះជើងជើងពីការបិសុទ្ធដែនដែរ។ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាបាបិសុទ្ធដែលត្រូវកំសម្រាប់ស្រីសាលើ ប៉ុន្តែដោយជុលរបស់ ពួកគេអ្នកនឹងស្ថាល់ពួកគេ។

⁶⁵ ប្រសិនបើខ្ញេះមិនជាបាបិសុទ្ធដែលបានបង្ក្រោះនឹងពួកគេ ខ្ញេះនឹងទទួលបានស្រីសាលើ ប៉ុន្តែស្រីទាំងអស់ត្រូវបានចងច្រាប់។ ហើយពួកគេសែរោះនៅលើត្រូវដែលត្រូវកំសម្រាប់ស្រីសាលើ។ ហើយទីកន្លែងមិនត្រូវបានបញ្ចូនសម្រាប់ស្រីទេ វាគ្រោះបានបញ្ហាប៉ុន្តែនៅលើស្រីសាលើ។ ប៉ុន្តែមានត្រូវដែលត្រូវកំសម្រាប់ស្រីសាលើ... ស្រីនៅក្នុងវាលសំស ទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍រួចឱ្យដែលត្រូវដែលពួកគេបានធ្វើ។ ហើយត្រូវដែលត្រូវកំសម្រាប់ស្រីសាលើមានជីវិត កំដើរឱ្យស្រីសាលើមានជីវិតដែរ។

⁶⁶ អ្នកទាំងអស់នៅក្នុងដម្ភដាក់ជាប្រពេទខាងវិញ្ញាបាប ដូចជុលយើងកំពុងបង្ក្រោះ នៅទីនោះ វាគារក្សោ អាក្សោវត្ថុដែលបន្ទិតជាផ្លូវការ ដោយមានពាណិជ្ជ។

នៅមិនមែនជាតីកដោះគោរពទេ បង្ហួន ហើយអាណាពយកវាទាន។ យើងទេ? យើងទេ? តុលាកេន់ វាតាការពិត។

⁶⁷ ជូន: ថ្វីនេះខ្ញុំមិនបានសង្ឃោះទេព្រោះខ្ញុំអាចពែសកបាន។ ខ្ញុំបានសង្ឃោះព្រោះខ្ញុំមានអាមេណីចាំខ្ញុំបានសង្ឃោះ។ ខ្ញុំបានសង្ឃោះពីព្រោះខ្ញុំបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌបែលព្រៃស់ព្រោះគួងព្រោះគួងនេះ។ ព្រោះយេស៊ូមានបន្ទូលចាំអ្នកខ្ញុំហើយដើម្បីសំប្តែងដែលបានចាត់ខ្ញុំមកនៅនឹងមានជីតិអស់កណ្តុជានិច្ចហើយនឹងមិនព្យាយុទ្ធខាសាអើយ ប៉ុន្តែព្យាយុងពីសេចក្តីស្ថាប់ទៅដើរការ។ ខ្ញុំធើចាប់អរិន្ត។ ព្រោះតើមកពីក្រុងការបន្ទូលជូន។

⁶⁸ ហើយកាត់ប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកបានសង្ឃោះដោយសាមាននណាម្នាក់និយាយថា “ខ្សែជីឆ្លាំងមួយបានបក់មកចំមខ្ញុំ” ពីតាមអស្សារ្យមែន ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ដឹងថា ខ្សែជីឆ្លាំងដែលបក់មកពីណាមុនពេលវាមកប់ខ្ញុំ។ តើជីតិបែបណាបែលអ្នកនឹងសែនាំបន្ទាប់ពីខ្សែជីឆ្លាំងដែលបក់មកលើអ្នក? យើងទេ? សូមមើលភាគីជាបីលដីផ្លូវបសអ្នកដែលអ្នកស្ថាប់។ ជូន: អារក្សមាពដើរការបានត្រីមត្រី គួងចំណោមពួកត្រីស្ថាប់។ អ្នកធើទេ? មើលប៉ុលចុះប៉ុលនិយាយ...

⁶⁹ តុលាកេន់នេះនេះគឺជាកំន្លែងដែលមានក្រោងបុងក្រាយ... ហើយអ្នកនៅទីនេះ សូមអក់យោទាសដងហើយខ្ញុំនិយាយអ្នកប្រាប់ដែលអ្នក ខ្ញុំនឹងមិននិយាយរួចប្រាប់ដែលអ្នកជាងអ្នកដែលខ្ញុំបាននិយាយអ្នកដែលការពិតគឺជាកំន្លែងជាការពិត។ កំន្លែងដែលអ្នកចុះចត់គឺនេះ៖ អ្នកកំពុងហង្ឋីកហោកចេញពីពួកគេជាបុរសហើយអ្នកដែលមិនមែនជាបោក។ ហោកមិនមែន “ជាក់ដែលប៉ុល” ហើយបានបញ្ចន់ចេញនៅទេ។ ហោកគឺបានកើតមក។ យើងទេ? នៅក្នុងព្រោះគួងមានអំណោយទាននៃការទាយ។ មានកំន្លែងដែលកំហុសបសអ្នកស្ថិតនៅ ចន្ទាន់អំណោយទាននៃទំនាក់នាក់និងហោកអំណោយ...

⁷⁰ “ជាតីដែលពីដើមច្បាប់ដឹងបន្ទូលនិងពួកចូលយុកគោរពយកបោក នៅក្នុងចុងក្រាយនេះគារយោះព្រោះវាបុគ្រារម៉ោង គឺព្រោះត្រីស្ថិតិយោស៊ូ” ហើយបុគ្រាយបសព្រោះត្រីស្ថិតិមានអំណោយខាងវិញ្ញាណប្រាំបុនដែលកំពុងដែកការនៅក្នុងរាយ។ ហើយវាប្រាប់ជាតីនៅលើស្ថិតិមាត្រាក់នៅយ៉ាប់នេះ ការព្យាករណ៍ប្រាំបានជា

មិនដែលសោះក្នុងដីភពបស់នាង។ វាប្រហែលជានៅលើស្តីម្នាក់នៃរន្តីយ៉ែបបន្ទាប់។ អាចនៅជាមួយយុទ្ធសាស្ត្រនៅពេលក្រាយ។ អាចនៅខាងក្រាយម្នាក់នៃរន្តីនៅពេលក្រាយ។ នៅមិនធ្វើឱ្យនាងត្រាយជាបោកទេ ហើយកិច្ចមិនធ្វើឱ្យនៃរណាម្នាក់ត្រាយជាបោកដែរ។ វាតីជាអំណោយនៃការទាយនៅក្នុងអ្នក។

71 ហើយមុនមនុស្សនោះបុទ្ធនាយនោះអាចក្រែបានផ្តល់ក្រមជំនួយ និងថ្មីយុទ្ធសាស្ត្រជាបីនិងបីនៅក្នុងបន្ទាប់។ តើវាក្រែវទេ? យោងតាមគទ្ធោនេះបូលបាននិយាយថា “អ្នកទាំងអស់គ្មានក្រែបាន មួយមួយទៅ” ប្រសិនបើមានអ្នកបង្ហាញដល់ម្នាក់នេះ សូមឱ្យម្នាក់នៅវាក្រាតសុខសាន្តរបស់គាត់។ មែនហើយ នោះនឹងធ្វើឱ្យក្រែបានទាំងមួល យោងតាមការបង្កែវនៅថ្ងៃនេះ។ ទេ ក្រមជំនួយពេលទីក្រុង យើងមានអ្នកទាំងអស់ នោះហើយជាមួលហេតុដែលព្រះមិនអាចចូលមកបាន ឬបោះក្រាតយើងទទួលបាននូវអ្នកដែលក្រែង ហើយក្រែងទៅឯកត្រីម្នាក់។ ត្រីមក្រែវហើយ។ អ្នកក្រែវទៅកែក្នុងក្រែវ។ តើអ្នកនឹងសង្គមដោយមិនមែលប្រដឹងដោយរបៀបណា? យើងទេ? អ្នកក្រែបានបៀបត្រីមក្រែវ។

72 ឥឡូវនេះ នៅទីនោះ ជាបោក អ្នកមិនដែលយើងទូទៅអ្នកណាយនៅថ្ងៃពេលមុខ អេសាយ មួលសេវាផីយ៍។ មនុស្សម្នាក់បានឈរ នៅថ្ងៃមួយ គីករី ហើយព្រាយាម ឈ្មោះជាមួយគាត់ ហើយព្រះជាម្នាស់មានបន្ទូលថា “បំបែកខ្លួនអ្នកចេញ អញ្ច នឹងបើកដែនដីហើយ...” បោកម្នាក់បានកើតមក។ វាំណោយទាននិងការត្រាស់បោះ...ចេញពីការបំបុចិត្ត។ នោះតីជាការបង្ហាប់បញ្ហាបស់ព្រះ តាំងពីទាករទីនេះទេ។ អ្នកចូលប៊ែងគីត្រីមក្រែវតែគខ្ងោះ តាមអ្នកដែលគាត់និយាយតីជាការពិត ហើយបានបង្ហាញការពិតហើយបានចេញមកក្រោ។ វាតីជាប្រះបន្ទូលបស់ព្រះ មកដល់បោក។ បុន្ថែមអំណោយទាននៃការទាយតីស្ថិតនៅក្នុងក្រមជំនួយ។

73 ឥឡូវនេះអ្នកបាននិយាយថា “មែនហើយ ពួកបោកគីជាម្នាក់នៅសញ្ញាថាសៀវភៅ” អូ អត់ទេ! គម្លើសញ្ញាថីមានបោកដែរ។

74 អាការិស គីជាតីជាបោកគម្លើសញ្ញាថី។ សូមមើលព្រះវិញ្ញាបាននេះទិន្នន័យផ្លាក់ចុះនៅទីនោះហើយប្រាប់បុលិចអំពីរាយ បន្ទាប់មកអាការិសចុះពីក្រុងយុសាទីមួយក ធម្មបូលហើយចង់ខ្សោនៅផីញ្ញិញ្ញគាត់ ហើយដាកេកមកហើយនិយាយថា “នេះតីជាប្រះបន្ទូលបស់ព្រះអម្ចាស់ បុរសដែលស្សែកពាក់នេះនឹងក្រែប់ប្រែរកំនៅពេលគាត់ទេដល់ក្រុងយុសាទីម។” អាការិស ដែលក្រាកណ៍រ

ឡើង ហើយប្រាប់ទុកដាមុនអំពីអ្នដែលនឹងកើតឡើង តាត់គឺជាបោក មិនមែនជា មនុស្សដែលមានអំណោយទាននៃទំនាក់ទៅ។

⁷⁵ ហើយអំណោយនៃការព្យាបាលនិងអំណោយទំនាក់ទៅនេះជាមិត្តលេនទី កស្សរបស់ខ្ញុំ អ្នកបានឈាយបញ្ហាលូលគ្នាលើហើយ។ អំណោយទានគឺនៅក្នុងក្រុមដំនី អាស្រែយលើបុគ្គលិកម្នាក់នៅក្នុងក្រុមដំនី អ្នកណាបែលបានទទួលបុណ្យ ដើម្បីធិកក្នុងក្រុមបាយ។ “ដោយព្រះវិញ្ញាណភេះមួយយើងទាំងអស់គ្នាទទួលបុណ្យ ដើម្បីធិកក្នុងក្រុមបាយ...”

“មែនហើយ ខ្ញុំទទួលបានអំណោយទាននៃការព្យាបាល។”

⁷⁶ មែនហើយ ព្រះតម្លៃបាននិយាយថា “សារភាពកំបុសរបស់អ្នកទៅគ្នា ទៅក្នុងទៅមេក ហើយអធិស្សានីមីត្រូវទៅក្នុងទៅមេក។” មនុស្សម្នាក់ទៅអធិស្សានីមី ត្រូវទៅក្នុងទៅមេក យើងមិនមែនជាក្រុមដែលបែកគ្នាទេ យើងជាក្រុមដែលប្រមូល ផ្តុំគ្នា។ យើងទេ?

តម្លៃនេះ ហើយមានរបៀបដែលអារក្សរាយល្អខ្សោយការ។

⁷⁷ តម្លៃនេះសូមមេិលអ្នដែលប័ណ្ណនិយាយ “បើម្នាក់និយាយភាសាជែងហើយ ម្នាក់ទៅតបករាយ ហើយអ្នកឱ្យដោយដែលតាត់បាននិយាយសូមខ្សោយក្នុងទាន និងចិត្តយជាមុនសិន មុនពេលក្រុមដំនីអាចទទួលបាន។”

⁷⁸ តម្លៃនេះ វានិងមិនមែនជាការដកប្រើដែលប័ណ្ណ បុរីធ្វើនូវពួកដូចនោះទេ ព្រះមិនធ្វើម្នាក់ទៅតសារឡើងវិញ្ញាទេ។ បុំន្តែវានឹងជាការព្យាមានដល់ក្រុមដំនី។ ហើយ ចេរក្រោមលូនិយាយថា “តោះទទួលវា។” មិនអីទេ វាបាបស់ព្រះអម្ចាស់។ អ្នក ទីតីនិយាយថា “តោះទទួលវា។” “មាត់សាក្សីពីប្រុបីនាក់ សូមខ្សោយក្នុងខ្សោយ ក្រុមបង្កើតឡើង។” បន្ទាប់មកក្រុមដំនីទទួលបានហើយទៅរៀបចំវា។ ប្រសិនបី វាបានកើតឡើងទេ អ្នដែលនិយាយនោះ អ្នកនឹងមានវិញ្ញាណភាពអារក្សនៅក្នុងខ្លួន អ្នក។ ត្រូវហើយ។ ហើយប្រសិនបីវាកើតឡើងមែន នោះសូមអរគុណព្រះវិញ្ញាណ នៃព្រះស្ថិតិនៅក្នុងចំណោមអ្នក។ យើងទេ? តម្លៃនេះជាកកវ៉ានីនដែលអ្នកត្រូវមែល ហើយប្រើបង្កើត។ ដូច្នេះកំព្យាយាមចុច។ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើឱ្យខ្លួនដងមានពេកពណ៌គ្នាតែ នៅពេលខ្ញុំមានពណ៌ខ្សោយទេ ខ្ញុំត្រូវតែបញ្ជីក្នុងនឹងគ្រួកពណ៌ខ្សោយ។ តម្លៃនេះមាន កវ៉ានីនដែលអារក្សធ្វើការនៅក្នុងអាណាពាបត្រក្រមនុស្សខាងវិញ្ញាណ។

⁷⁹ តម្លៃវិនេះយើងមានអ្នដែលប្រជុលមកទីនេះ ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថាការមិនបានពេកទេ។ តម្លៃវិនេះនៅក្នុងសំបុរឈធម៌លទី១ ដំពូក២៤ ខ្ញុំចង់អាណបចតម្លៃខ្លះនៅទីនេះនៅពេលនេះ។ ខ្ញុំចង់ធ្វើអ្នកស្តាប់ដោយយកបិត្តុអកដាក់។ ហើយខ្ញុំចង់នាំយកអត្ថបទ “អារក្ស” បង្ហាញអ្នកពីររៀបដែលពួកគេធ្វើការយ៉ាងត្រីមត្រូវនៅក្នុងក្រុមដំកុំ និងរៀបដែលសាក់ដែលមានរបស់ត្រួតព្យាយចំពោះរបស់ពីទទួលអស់។ តម្លៃវិនេះអ្នករាជមើលយើង យោងទៅតាមព្រះគម្ពី ចាមារក្សជុលក្នុងចំណោមពួកគ្រឿស្សានហើយពួកគេកំភ្លើងបន្ទី។

⁸⁰ ហើយជាពីរដែលយើងបានប្រកាសថាប្រជាធិបតេយ្យជាប្រជាធិបតេយ្យនៅពេលពួកគេនិយាយថា “ខ្ញុំធ្វើលើព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្សា” ហើយត្រូវបានជាអារក្សរឿងបីរឿងទាំងបី ជូចត្រា ហើយញាប់ព្រ៉ែរ។ នោះមិនមែនជាសញ្ញាដែលអ្នកបានសង្គ្រោះទេ យូប់មួយក្នុងចំណោមយប់ទាំងនេះខ្ញុំចង់ចូលរួមការរួមឱសិស ហើយបន្ទាប់មកអ្នកនឹងយើងបានសង្គ្រោះមាននីយដុំចំឡូច។ យើងទេ? វាគ្នានអ្នដែលអ្នកត្រូវធ្វើជាមួយការសង្គ្រោះនៅក្នុងដំបូង បុកវន្ទនេងចុងក្រាយ បុគ្គារអ្នដែលអ្នកត្រូវធ្វើទេ។ ព្រះសង្គ្រោះបុរសម្ងាត់ ដោយគ្នានលក្ខខណ្ឌ។ ក្នុងប្រុសអីយេ វាលិចប្រាប់ហើយមែនទេ? តម្លៃវិនេះ គ្រាន់តែអាជយកវាបេញពីប្រព័ន្ធរបស់អ្នក ឧណានៅពេលដែលយើងកំពុងធ្វើវា។ ត្រីមត្រូវហើយ។

⁸¹ អំប្រាប់កំពីជាការចាប់ផ្តើមនៃជំនួយរបស់យើង។ តើវាគ្រូវទេ? អី អំប្រាប់មានការសន្យា។ ហើយព្រះជាម្នាស់ហេរអំប្រាប់កំព្រះគាត់ជាមនុស្សអស្ឋារុខ្ញុំគិតថាមក្នុង? អត់ទេ បាន។ គាត់បេញពីបានបីទ្វានេះ—នៅស្រុកខាល់ដៃក្នុងក្រុង ឪវី ហើយព្រះជាម្នាស់បានត្រាស់ហេរគាត់ហើយបានចុះកិច្ចព្រមទ្វានេះជាមួយគាត់ដោយគ្នានលក្ខខណ្ឌ។ ខ្ញុំនឹងជួយសង្គ្រោះអ្នក។ ហើយមិនត្រីមតែអ្នកទេ អ៊ីប្រាប់បីនេះពីរបស់អ្នកដួង។ ដោយគ្នានលក្ខខណ្ឌ។

⁸² ព្រះជាម្នាស់បានបង្កើតសម្រេចមេដីជាមួយមនុស្ស ហើយមនុស្សតែងតែបំពានសម្រេចមេដីបស់ត្រូវកំណត់ពេល មនុស្សមិនដែលក្រោកិច្ចព្រមទ្វានេះដែលគាត់ជាមួយព្រះទេ (ឡាប់មិនដែលប្រជុលនៅក្រោមប្រជាធិបតេយ្យ) ឡាប់ពួកគេមិនអាជីវក្សប៉ុប្បន្ន ព្រះគិតស្ថានយាយអមកហើយបានសំណង់សំបាយច្បាប់ ដោយខ្លួនឯង។ ព្រះគិតស្ថាននូវវិធីនៃការរត់គេចខ្លួន ហើយបន្ទាប់មកគិតការរត់គេចខ្លួន ហើយបន្ទាប់មកប្រជាធិបតេយ្យ។

បន្ទាប់ពីនោះ ពួកគេនៅតែចង់ធ្វើអីមួយយា មនុស្សតែងតែព្យាយាយមេដើម្បី ជួយសង្ឃ្រាមខ្លួនឯង នៅពេលដែលអ្នកមិនអាចធ្វើបាន។ វាបានធ្វើជាតិបស់គាត់ ដែរបណ្តាញភាពដីដីជាតាតាកំអារក្រារនៅស្ថានបង្កើន គាត់បានធ្វើអារស្តីកល្បា ខ្ញោះ តើវាប្រើបានទេ? បើទេគាត់ដីដីជាតាតុកតែមិនដំណើរការទេ។ ត្រានអ្នែដែលមនុស្ស អាចធ្វើយសង្ឃ្រាមខ្លួនឯងបានទេ។ ព្រះជួយសង្ឃ្រាមអ្នកដោយត្រានលក្ខខណ្ឌ ទាំងអស់ តាមសម្រេចកាល។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកបានសង្ឃ្រាម អ្នកនឹងបាន សង្ឃ្រាម។

⁸³ សូមមើលអ៊ក្រាប់ហំ។ នៅថ្ងៃនោះមិត្តម្នាក់នោះ បានចេញទៅ ហើយ ព្រះជាម្នាស់ប្រទានដីបានឡើស្តីនិងជំគាយបានគ្នា គាត់បើយក្រាប់គាត់ចាកកចេញ ពីថ្ងៃនោះ។ ជនជាតិយុជាបណ្តាញភាពដីដីឡើស្តីនិងគាន ដ៏រឹងរក្សាយ។ ព្រះបានប្រាប់គាត់ខ្សោត្រាប់នៅថ្ងៃនោះ។ ប្រសិនបើព្រះប្រាប់អ្នក ឱ្យធ្វើអីមួយដោយខ្សោត្រា ហើយអ្នកមិនធ្វើវាទេ នោះអ្នកនឹងចិយរក្សាយវិញ។ តើវាប្រើបានទេ? មិនអីទេ គ្រាន់វារំដែស្តីគាននៅក្នុងខ្សោត្រា ដើម្បីសាកល្បងដំឡើបស់អ៊ក្រាប់ហំ ហើយដំឡើសិទ្ធិអ៊ក្រាប់ស្តាក់នៅថ្ងៃនោះ អត់ទេ គាត់មិនអាចស្តាក់នៅថ្ងៃនោះ បានទេ គាត់បានវត្ថេចេញហើយបានយកសាក់ហើយបានធ្វើដំណើរក្សាប់ហើយ ចាប់យក់ (សង្ឃឹមថាអ្នកនៅពេលធ្វើមួយបន្ទូនដំណើរក្សាមេ) ចុះថ្ងៃនោះកើតដោយខ្សោត្រា។

⁸⁴ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានចុះថ្ងៃនោះ ហើយបន្ទាប់មកគាត់មានសេច ដើម្បីស្តាប់នេះចុះនៅថ្ងៃនោះ គឺអបីម៉ាទ្ធិច។ គាត់តីជាមិត្តឲ្យក្រួចហើយគាត់កំពុង ស្រួលរកសង្គ្រោះ ដូច្នេះគាត់បានរកយើងបានសាក់គារបស់អ៊ក្រាប់ហំ ហើយលាង ស្នូហើយនាយក។ ហើយអ៊ក្រាប់ហំបាននិយាយថា “តុឡវនេះ អ្នកប្រាប់គាត់ថា អ្នកគឺជាបុន្មានស្រីបស់ខ្លួន ហើយខ្លួនគឺជាបងប្រុសបស់អ្នក។”

⁸⁵ ហក្ខនេះហើយបានជាទ្វូទ្រូវរីម្រាប់ខ្លួនដោយព្យាយាយចិត្ត ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា មិនអីទេ យើងគ្រាន់តែនៅនៅថ្ងៃប្រាសាទេ។ ហើយខ្លួនគឺជាភាណជាស្តីបាន កំណត់នាង ហើយគាត់នឹងផ្លូវការជាមួយនាងនៅថ្ងៃបន្ទាប់។

⁸⁶ ហើយអបីម៉ាទ្ធិចជាមនុស្សណូ ជាមនុស្សសុចិត្ត។ ហើយនៅយប់នោះ ឧណា:ពេលដែលគាត់កំពុងដេកលក់ ព្រះអម្ចាស់បានលើចមករគគាត់ ហើយ និយាយថា “អ្នកលូដុចជាមនុស្សស្តីប៉ុំ” គាត់បាននិយាយថា “បុរសនោះ...ស្តី

ដែលអ្នកទទួលបានពីក្រោដើម្បីរួចរាល់ការគិតជាប្រព័ន្ធរបស់បុរសធ្វើដឹង។” តម្លៃនេះមិន ហើយតើជាប្រព័ន្ធរបស់បុរសម្ងាត់ទៀត។”

⁸⁷ ហេតុអូ គាត់និយាយថា “ខ្សោះជាមាស់អើយ ត្រូវដោបអំពីចិត្តស្មោះរបស់ទូលបង់” ជាមនស្សុបិទិនិងបិសុទ្ទ។ “ទូងដឹងពីភាពស្មោះត្រូវនៅលេខៗដឹងខ្ញុំ។ បុរសនោះប្រាប់ខ្ញុំថានោះជា ‘បុនស្រី’ របស់គាត់ទេ។ ហើយតើនាងមិនបានប្រាប់ខ្ញុំទេបុច្ញា នោះហើយជា ‘បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ?’”

⁸⁸ គាត់បាននិយាយថា ព្រះមានបន្ទូលថា “ខ្ញុំដឹងពីភាពស្មោះត្រូវនៅលេខៗដឹងអ្នក ហើយនោះជាមួលហេតុដែលខ្ញុំការអ្នកពីការធ្វើបាបប្រជាមុនខ្ញុំ។ បុំន្ទូនេះគឺជាបោករបស់ខ្ញុំ!” ហាលេលូយ៉ា!

⁸⁹ តើគាត់ជាអ្នី? នៅបេញ្ញាតិជំនួយ ហើយនិយាយកុហក បន្ទិច។ តើវាគ្រួរទេ? អីអត់ទេ គ្នានការកុហកពីសបន្ទិចទេ។ ពួកគេចាំងខ្សោះកុហកបួញពួកគេមិនកុហក ទាល់តែសោះ។ បុរសនោះកំពុងអង្គុយនិយាយកុហកទេ ដោយនិយាយថានោះជា ‘បុនស្រី’ របស់គាត់ នៅពេលដែលវាតាប្រព័ន្ធរបស់គាត់នោះវាយនៅជុំព្យូទ័រ ហើយជំនួយក្រាយ។

⁹⁰ ហើយនោះទីនេះមានមនុស្សបិទម្ងាត់ណូលនៅចំពោះព្រះ ហើយនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ ត្រូវជ្រាបពីចិត្តទូលបង់។”

⁹¹ “បុំន្ទូនខ្ញុំដឹងមិនពុកអធិស្សានរបស់អ្នកទេ អាបីម៉ាទ្ធិច បុំន្ទូយកគាត់ទេ... យកនាងមកវិញហើយខ្សោះគាត់អធិស្សានសម្រាប់អ្នក។ គាត់គឺជាបោករបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំដឹងស្នាប់គាត់ទេ” ត្រូវហើយ អ្នកធ្វើចំយក្រាយ និយាយកុហក បុំន្ទូ “នោះគឺជាបោករបស់ខ្ញុំ។” នោះជាសេចក្តីពិត៌ែ? នោះគឺជាប្រះគម្ពី។

⁹² តម្លៃនេះ កំទៅណាន្វាយពេកនោះនៅថ្ងៃកាន់ ខាងនៃ “នៅពេលដែល មានព្រះគុណ ជានិច្ចនោះគុងព្រះគុណ” ព្រះអ្នកនឹងអាក់អន់ចិត្ត។ យើងទេ? តម្លៃនេះ គ្រាន់តែមួយត្រូវត យើងនឹងមានពេលដែលនៅស្ថាប័នេះដើម្បីបង្ហាញ ពីវាបើយបង្ហាញអ្នកចាប់រកវិតណារ។ បុំន្ទូកំគិតព្រះអ្នកបានធ្វើអ្នីខ្លួននោះអ្នកបានបាត់បង់ជាងរួចរាល់ អ្នកគឺជាកុហករបស់ព្រះ អ្នកគឺកុហកពីព្រះវិញ្ញាបាននៃព្រះ អ្នកគឺជាបុគ្រាបុគ្រឹបរបស់ព្រះ ហើយជុលផ្តើមឱ្យតុលិនិងត្រូវកត់ត្រាដោយខ្លួនឯង។ បីនេះហើយ។

⁹³ តម្លៃនេះយើងនៅទីនេះ កំពុងអង្គុយនៅលើទីកដី។ តម្លៃនេះខ្ញុចង់អាននៅទីនេះខ ៦។

តែកាលសុលទូលដល់ព្រះយេហ៌រៀ នោះទ្រង់មិនធ្វើយកបមកទៀរឱយ
នោះបើដោយការពន្យល់ស្ថិតុប្រជាមានរៀបចំបញ្ជី។

ដូច្នេះ សុលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលប្រាប់ទៅពួកអ្នកបំពើទ្រង់ថា ចុរាប់ក
ស្រីដែលចែះខាបខ្សោចឡើអញ្ចប់ ដើម្បីទ្រូវអញ្ចបានទៅស្ថាទំនាយពីស្រី
នោះ។

ខ្ញុអាចជាក់អីមួយទៅនឹងដំបងនៅត្រង់នេះ បាន... “ទៅក្រសីដែលចែះខាប
ខ្សោចឡើអញ្ចប់”

...ឬកអ្នកបំពើទ្រង់គឺទូលធ្វើយថា មីលនោវាងអន-ដោរ មានស្រី
ម្នាក់ជាអ្នកចែះខាប។

នោះសុលទ្រង់កំភ្លើងខ្លួន ហើយឆ្លាតសំសំណើកបំពាក់ រួចចេញទៅ
មានមនុស្សពន្លាក់ទៅជាមួយដឹង កំពានដល់ទៅស្រីនោះនោះពេល
យប់៖ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា សូមទាមយកបំផុំ...ដោយនូវខ្សោចចុះ
ហើយសូមខាបយកអ្នក...១ ដែលខ្ញុនឹងប្រាប់អ្នកទូចមកដុំដឹង។

ស្រីនោះធ្វើយឡើងថា លោកជាបហើយពីការដែលស្ថូចសុល
បានធ្វើជាយ៉ាងណា គឺទ្រង់បាន បណ្តាលូកចែះខាប និង
អនុងខ្សោច...ពីស្រីកចេញ ឬ៖ហេតុស្រី...បានជាលោកជាក់អន្តាក់បាប
ជីវិតខ្ញុ ឲ្យត្រូវស្ថាប់ដូច្នេះ?

នោះសុលកំស្បែចឡើស្រីនោះ: ដោយនូវព្រះយេហ៌រៀ ខ្ញុ
ស្រួចដោយនូវព្រះយេហ៌រៀដឹងមានព្រះដន្លឹកស៊ែនថា អ្នកមិន
ត្រូវមានទោសក្នុងការនេះឡើយ...

រួចស្រីនោះស្ថាប់ តើចែងឡើខ្ញុខាបយកអ្នកណា...មកឡើលោក នោះ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា សូមខាបយកសំរួលមកឡើខ្ញុចុះៗ: រួច
ទូលសុលថា ហេតុស្រីបានជាបហើយការតុំមាស់ដូច្នេះ? ជីវិតខ្លួនលោកនេះ
ហើយ គឺជាសុល។

តើប្រជែងមានព្រះបន្ទូលថា កំឡុកយេខាថីរីយ ពីអូកបានយើរីដី
របស់នៅទូលាលើយោជា ខ្ញុំមាស...បានយើរីក្រោះទីនេះពីដីមក។

ប្រជែងមានព្រះបន្ទូលទៀតថា ពីមានភាពយ៉ាងដូចមួច? គត់
ឯងីយោជា មានភាពជាមនុស្សបានសំគាល់ដោយអារីនិលាអីនីមក។
និងសំ... (នោះហើយជាកស្សុតាងរបស់ហេរ នូវវារា យើរីទេ?)
...យល់ថាការជាសំយុទ្ធលុ ជាសំយុទ្ធលុហើយ ...របច្ឆេចក្របព្រះ
ក្រុងចុះដល់ដីដោយគោរព។

ឯសំយុទ្ធលុ លោកទុលសុំថា ហេរអីបានជាបីទីទុលបង្កែរខាង
ដោយហោច្បូលបង្កែរីងមកដូច្នេះ? សូលមានព្រះបន្ទូលនើយោជា ខ្ញុំ
មានសេចក្តីផ្តល់នៅជាម្នាក់ដែល ពីព្រះពុកសាសនកីណិតីស្តីនគមកញ្ចាំនីង
ខ្ញុំ ហើយព្រះប្រជែងបានចិញចេញពីខ្ញុំទៅ ប្រជែងតមានព្រះបន្ទូលនើយោ
មកខ្ញុំទៀតទីនេះ ទោះហើយដោយហេរ ប្រុងដោយការទន្លេសិតិ៍
ហេរនោះបានជាមុនីតិ៍ ខ្ញុំហេរកំណើន ដីមីរីលាកបង្ហាញការ ដែល
ខ្ញុំគិតឱ្យយ៉ាងណារ។

នោះសំយុទ្ធលុនើយោជា ហើយព្រះយុហ្គោះបានចិញចេញពីប្រជែងទៅ
...ចុះហេរអីបានជាប្រជែងស្ថាដែល...ទុលបង្កែរីងដូច្នេះ ហើយព្រះយុហ្គោះ
បានចិញចេញពីប្រជែងទៅ ហើយបានគ្រឡូប់ជាសំទីនឹងប្រជែង
ដី?

ព្រះយុហ្គោះបានសំរចចល់ប្រជែង	តាមសេចក្តីទំនាក់
ដែលទាយដោយសារទុលបង្កែរីង	គីបានដឹកជញ្ជូន
ព្រះហស្សីនឹងចេញប្រគល់ស្ថាដែលម្នាក់ទៅម្នាក់ទី...ជាមីខេះ	

៩៤ តុលូវនេះអ្នកបានត្រូវជាប្រធិនស្ថាល់ច្បាស់អំពីវីដីនេះ។ តុលូវនេះយើង
ចង់ចូលទៅហើយព្រះជួយយើងតុលូវនេះ។ មួយឡើតាជីវិចិថលទៅក្នុងឱ្យឲ្យនេះ។
តុលូវនេះមិនបានបុរសម្នាក់លើក្នុងសុលដិលិច្ឆាប់ព្រោះបានគេចាត់ទុកបាន
ហេរ ព្រោះគត់បានទាយជាមួយព្រោះហេរ។ ត្រូវទេ អ្នកគ្រោះលើក្នុងប្រជែងទៅ
បុរសនេះបានជានៅឯ៉ាងឯករាយ។ តើវាគ្រោះទេ? បុន្ថែងចាំកំនើងដែលសំយុទ្ធលុ
បាននិយាយថា សូលនឹងនៅជាមួយគាត់ នៅថ្ងៃបន្ទាប់។ បាត់មុនកំណត់ យើរី
ទេ។ មិនអីទេ ហើយមិនគិតពីព្រោះទេ ព្រោះនឹងនាំអ្នកចេញពីដី។

⁹⁵ សូមមើលនៅក្នុងសំបុត្របស់ក្រិនចូសនៅទីនោះ របៀបដែលបូលបានកំណត់មនុស្សទាំងនោះគាមលបំដាប់បំដោយ។ គាត់បាននិយាយថា “ទីម្មយខ្ពស់សូមអរគុណព្រះចំពោះអ្នកដែលមិនមានរឿងបែបនេះនៅក្នុងចំណោមអ្នក និងរបៀបនោះ—ចាញអ្នកខ្លះវាអំណោយទានខាងវិញ្ញាណ។” ប្រាប់ពួកគេពីអ្នកដែលពួកគេមានទីតាំងនៅក្នុងព្រះត្រីស្តា បន្ទាប់មកគាត់បាប់ផ្ទើមដាក់ពិភពលោកលើពួកគេ ប្រាប់ពួកគេអំពីគ្រឹងប្រាយស្រីរបស់ពួកគេ និងរបៀបដែលពួកគេធ្វើ និងរបៀបដែលពួកគេបិនាការនៅក្នុងបស់ព្រះអម្ចាស់។

ហើយសូមវិភ័យបុរសម្ងាត់ដែលរស់នៅជាមួយម្នាយចុងរបស់គាត់ ហើយគាត់បាននិយាយទៅការនៃបុរសម្ងាត់នេះ នៅក្នុងព្រះត្រីស្តា ប៉ុងគោរព ចំពោះការបំផ្តាសាច់យោមដើម្បីឱ្យព្រៃនឹងបានសង្គ្រោះ។ សូមមើលបុងហើយ បង្កើតគាត់ចេញ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា “ហេតុនេះហើយបានជាមានមនុស្សជាប្រើនឈឺនិងខ្សោយ ហើយមានមនុស្សជាប្រើនដែកលក់” បានទៅមុនពេលកំណត់ដោយសារពេកអំពីបាប។ ព្រះបាននាំអ្នកចេញពីផ្ទះ សង្កាត់ម្នាយដែលអ្នកមានគីជាត្រីស្តាន ឬអ្នកក្រុងគេចាប់។

⁹⁶ ជូនូវនេះសូមកត់សម្ងាត់នៅទីនេះ សូលត្រូវបានគេចាត់ទុកចាត់ហើយការកំណត់ក្នុងចំណោមហោក ពីព្រោះគាត់បានទាយ។ ហើយតូចូវនេះគាត់បានដើម្បីរកាយ ដោយសារពេកគាត់មិនស្ថាប់បង្ហាប់ព្រះ ហើយកង្វែរបស់គាត់ត្រូវបានគេប្រាប់បង្ហាប់ដែលព្រះបានចាក់ប្រើបារិប្រាយសំរាប់បង្ហាប់ដែលព្រះបានចាក់ប្រើបារិប្រាយ។

⁹⁷ សូមកត់សម្ងាត់ចាមានវិធីបីយ៉ាងដែលពួកគេមានក្នុងការស្វែងរកវគ្គពីព្រះ។ ដីបូងគី—គីជាបោករី ២ គីជាសុបិន ហើយទី ៣ ជាយីមរបស់ជូមមីម។ ហើយត្រូវបានពួកគេណាម្បយដ្ឋីយេទេ។ តូចូវនេះ អ្នកដឹងថាបាបការជាអ្នី អ្នកដឹងថាបាបសុបិនខាងវិញ្ញាណតីជាអ្នី ហើយអ្នកដឹងថាអ្នីដែលយុធនេះជូមមីមគីជាអ្នី។ អ្នកដឹងទៅដឹងឡើតុខ្លួនស្ថែ—បុរសម្ងាត់ចំយ៉ាងណាចំពោះយុធនេះ ហើយបុរសនោះមិនអាចប្រាប់ខ្លួនពាកជាអ្នីទេ គីយុធនេះជូមមីម។ ជាការពិត វគ្គគីជាត្រីដែលធ្វើយដោយរបស់ទាំងនេះ។ យើងទេ?

⁹⁸ ហើយអារក្សបង្កើតបស់ក្នុងភាសាយម្បយក្នុងចំណោមរបស់ទាំងនោះ។ អ្នកដំនួយការហោកវិភីងភាសាយ និងកែវត្សីត្រីស្តាត់។ យើងទេ?

តុល្យវនេះ យុរីធមបស់ជូមីមបានពួរនៅលើទូងបែស់អីវិន ទីនេះហើយយុរីធមបានគ្រប់ថ្មីទាំងនោះ។ ហើយពួកគេបានពួរវានៅក្នុងព្រះវិហារ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេមិនធ្វាស់ ពួកគេនឹងទៅមុនព្រះជាម្នាស់ ហើយនឹងចាំងមកលើយុរីធមប់នៅជូមីម ដែលបាត់ភាពនេះរបស់ព្រះបុរីអត់។ តុល្យវនេះ នៅពេលដែលយុរីធមបស់ជូមីមមិនធ្វើយេ.. តុល្យវនេះនោះគឺជាបច្ចុប្បន្នដោយជាប់ពី ព្រះ។

តុល្យវនេះយុរីធមប់នៅជូមីមសញ្ញាដែង ត្រូវបាយសំណងបានយកគ្រាប់ត្រីស្អាត់ មួយដំបូកដើរការកំរើនោះ ជាលើងមិនពិត។ ព្រះគឺនៅក្នុងពីភាកម្មយ សំណាត់បែស់ ព្រះស្ថិតនៅក្នុងពេកគក។ ហើយអារក្សស្ថិតនៅក្នុងព្រះពេកគក ហើយរំណាចបែស់ វាស្ថិតនៅក្នុងព្រះពេកគក។ ហើយខ្ញុំអាចបញ្ជាក់ដោយព្រះតម្លៃ។ ហើយចាយុ វិមនិងជូមីម.. គ្រាន់តែជាក្រាប់ត្រីស្អាត់ដែលអារក្សបីសញ្ញាដែង។ ហើយហេក ត្រូវដាយបានព្រោលប់មកទីនេះវិញនៅថ្ងៃនេះ ដែលយើងមានតុល្យវនេះ គឺជាកាបួនប់ប្លងកន្លែកសំណងចេញរួមគ្រោ បានជំនួសកំន្លែងបែស់ហេក នៅខាង អារម្ម។ យោបល់អើដែលខ្ញុំនិយាយទេ?

⁹⁹ តុល្យវនេះយុរីធមប់នៅជូមីមសញ្ញាដែងនេះគឺជាប្រះតម្លៃនេះ។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ ផ្តល់ការព្យាករណ៍ប្រុកីសុបិនិ ហើយវាមិនប្រឈប់ប្រឈប់ជាមួយព្រះតម្លៃហែស់ ព្រះទេ វាមិនពិតទេ។ កំដើរ។

¹⁰⁰ បុរសម្ងាត់មករកខ្ញុំមិនយុរីប៉ុនានទេ មកពីប្រចេសតណ្ហា ជាកំនួនដែលខ្ញុំ ទីបំពេជ់ទៅ ដែលជាក្រោអដិប្បាយដែលម្នាក់។ គាត់បាននិយាយថា “បងប្រុស ត្រាងាបាកំខ្ញុំមកទីនេះ។” បាននិយាយថា “ស្រីម្នាក់មានព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ទ ហើយ” បាននិយាយថា “នាងគ្រាន់តែជាស្រីដែលដើម្បីបាននិងស្រីបែស់ស្អាត បំជុត។” គាត់បាននិយាយថា “ហើយនាងបានជូបការបូនដានហើយកំណុង សែនទៅជាមួយស្មានីថ្មីបូនបែស់នាង។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា អតីត តែការចេញដែលជាម្នាស់?” ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំបានទៅការប្រែងហើយនិយាយ ថា អី សូមបើកកំឡើងសិរីអីដើរបែស់ព្រះ។ និយាយ ហាលេណូយ៉ា! សរសើរ តាមីដែលព្រះអម្នាស់!” គ្រាន់តែប្រាខេមួយនោះ អ្នកដើរហើយ។ “បាននិយាយ ថា ហាលេណូយ៉ា! សរសើរតាមីដែលព្រះអម្នាស់!” បាននិយាយថា “ព្រះអម្នាស់ បានប្រាប់ខ្ញុំថា នៅទីនេះខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវសុបិនមួយ។” ហើយនិយាយថា

“ខ្ញុំសុបិនថាប្រព័ន្ធនា ខ្ញុំយើងនាងស់នៅដីករួតា។ ហើយនាងគ្រោប់មករកខ្ញុំ ហើយនិយាយថា ‘អូ តើអ្នកនឹងអភ៌ទោសឱ្យខ្ញុំទេ វិកទី? តើអ្នកនឹងអភ៌ទោសឱ្យខ្ញុំទេ? ខ្ញុំមិនបាន...’ ហេតុអី ខ្ញុំបាននិយាយថា ‘ប្រាកដណាស់ខ្ញុំនឹងអភ៌ទោសឱ្យអ្នក ហើយនាំអ្នករកវិញ។’” តាត់បាននិយាយថា “តិទ្ធេនេះ៖ នោះគឺជាអីដែលខ្ញុំបានធ្វើ។” បាននិយាយថា “សូមមើល ខ្ញុំអក់យោទោសឱ្យ។”

¹⁰¹ ខ្ញុំបាននិយាយថា “វិកទី គឺសុបិន្ទូលរបស់អ្នកពិតជាត្រូវប្រចាំឆ្នាំណាស់បុំនៃគីឡូកីឡូដល់ខ្លួនអ្នក។”

តាត់បាននិយាយថា “ហេតុអី?”

¹⁰² ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកមិនប្រៀបធៀបជាមួយព្រះបន្ទូលព្រះទេប៉ុន្មោះ នាងស់នៅក្បែងអំពីដីករួតា។ ជាដាច់ខាតា។ នាងមិនអាចស់នៅជាមួយបុសបួននាក់បានទេ។ ត្រីមត្រូវ។ នាងទុកការហើយគ្រួប់ទៅករណីដីមុនិញ្ញ នាងអារក្រាស់ជាងអីដែលនាងចាប់ផ្តើម។ នាងត្រូវនៅលីវេត្រូមួយដឹកនាំរបស់នាង។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកដឹងថាការមិនប្រៀបធៀបជាមួយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទេ ដូច្នេះនាង...គឺសុបិន្ទូលរបស់អ្នកពីមិនពិត។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “វានឹងមិនប្រៀបធៀបជាមួយនេះទេ។”

¹⁰³ ហើយនោះពេលដែលហេរាភ្លាក់បានផ្តល់ការទស្សនាយមួយ ហើយពួកគេបាននិយាយ ហើយចងចំដឹងថាគើតឱ្យការទស្សនាយនោះពីតីដែរីទេ? ពួកគេបានជាក់រាល់ចំពោះមុខយុធនែនផ្សែនីមួយ។ ហើយប្រសិនបើសំឡែងរបស់ព្រះបាត់ទន្លឹមកលើយុធនែនផ្សែនីមួយនោះ វាទិតជាសេចក្តីពិតជាដាច់ខាតា។ ហើយប្រសិនបើបុសម្នាក់ផ្តល់ការហកសាយ ផ្តល់គឺសុបិន្ទូល ផ្តល់អីមួយពីព្រះគេអី និងប្រើដឹងនៅត្រូវ ហើយរាយមិនប្រៀបធៀបជាមួយព្រះគេអីរបស់ព្រះទេ រាយមិនពិតទេ។ ថ្ងៃនេះ៖មានយុធនែនផ្សែនីមួយ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនឹងនិយាយ ហើយនោះជាសំឡែងរបស់ព្រះដោយផ្តាហ៍ប៉ុណ្ណោះ ដូចជាយុធនែនផ្សែនីមួយនៅពេលដែលព្រះគេអីក្នុងបានសរសរ។ អាម៉ែន! ហាលេណូយ៉ា! ខ្ញុំមានអារម្មណការពេញដោយព្រះវិញ្ញាណាតទូទែនេះ។ កំផ្លៀបខ្ញុំបានអ្នកនិយមដូលហើយ។ ខ្ញុំដឹងខ្ញុំនៅខ្ញុំណាមាត្រា។ ខ្ញុំមិនរាំកើបទេ។ ហើយហើយ។

¹⁰⁴ នោះគឺជាសេចក្តីពិត ជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ! ខ្ញុំមិនខ្ចោះថាសុបិន្ទូលបែបណាប៉ែន្តែមិនដែលអ្នកមាន ប្រុំមិននាយកបែបណាប៉ែន្តែមិនដែលអ្នកបាន ប្រសិនបើរាយការណ៍ដែលអ្នកបានផ្តល់ខ្លួនទេ ប្រសិនបើរាយការណ៍ដែលអ្នកបានផ្តល់ខ្លួនទេ។

ជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះវាគម្មសហកើយ ដើរមិនធ្វើដាក់ជាមួយព្រះបន្ទូលនោះ។ នៅក្នុងពាបញ្ញានេវវ៉ាងនេះទេ មនុស្សមាត់មានកីសិបិន្ទុ ម្នាក់មាននិមិត្ត ម្នាក់មានភាសាដែល ម្នាក់មានការបើកសម្រេច វាមានអីគ្រប់យ៉ាងដែលវ៉ាងនិងខ្លឹម ទាំងអស់ អ្នកមាននិកាយហើយហើយបែកអីទាំងអស់ទាំងអស់។ អ្នកគូវតែតាមវាប្រជាពលរដ្ឋទេ ក្រៃះចុងក្រកាយ ហើយនោះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ វាបាការពិត។

¹⁰⁵ វិហាយក្រុវ៉ាបានសាងសង់លើអីមួយ បាននិយាយថា “អូ ព្រះយេស៊ូវយោងមក លើសេះសោ ខ្ញុំដឹងទាំងនេះ តុកដែលដឹងនិមិត្តមួយ។” ពួកគេបង្កើតក្រមជំនឿ ប្រភេទនោះ។ “អូ ហាលេលូយ៉ា! ត្រង់កំពុងមកលើពាណិជ្ជកម្ម។” ពួកគេធ្វើវានៅក្នុង ប្រភេទនោះ។ ប៉ុណ្ណោះបែកពួកគេ ហើយវ៉ោកចេញពីត្រូវការណា ហើយហេតុឡានិត្យឡាមក “មាននឹងជីវិត” និង “ដែរកកំសាន្តពីសត្វកណ្តាល” ហើយអីទាំងនេះ។ ហេតុអី បងប្រឈប់ រាបង្ហាញឱ្យរើបីពី តុកកំនើនដែលបងប្រឈប់ នៅដូចសេសអ្នកមិនត្រូវជូនជាមួយ ព្រះនៅពេលដែលអ្នកធ្វើបែបនោះ។ ត្រូវក្រៃះហើយ។ យើងជាបងប្អួន។ យើង ត្រូវកោន្លែជាប់ត្រា។ យើងត្រូវការគ្មានិត្យឡាមក។

¹⁰⁶ តុកវិមេលចុះ។ សូលមានការចេយក្រកាយ ហើយគាត់ទេវីងទេ។ ព្រះជាម្នាស់ ត្រង់បានបែកព្រះវាគ្រប់ចេញពីគាត់។ ហើយគាត់បានទេវីងទេហើយគាត់បានសូរ ជាមួយពួកហេតុ។ ពួកហេតុបានទៅហើយទាយ ហើយព្រះជាម្នាស់គាត់ត្រូវជីវិត មិនផ្តល់និមិត្តទេត្រូវទេ។ ហេតុចេញមក និយាយថា “ខ្ញុំមិនអាច អត់ទេ ត្រង់ មិនដែលបាប់ខ្ញុំអីពីអ្នកទេ។”

¹⁰⁷ អត្ថិន គាត់និយាយថា “ឱព្រះអម្នាស់ សូមប្រទានសុបិនមួយដល់ទូលបង់” ពីមួយយប់ទៅមួយយប់ត្រានសុបិនកើតពីទេវីងទេ។

¹⁰⁸ បន្ទាប់មកគាត់ចូលទៅក្នុងយុធម៌នឹងផ្ទុមីម ហើយគាត់និយាយថា “ឱ ព្រះជាម្នាស់! ខ្ញុំបានសាកល្បងហេតុ ខ្ញុំបានព្យាយាមសុបិន តុកវិនេះសូមត្រង់ ជួយខ្ញុំ។ ត្រូវជំនួយដឹងដើរទេ?” ការតាមចោរ ត្រានពន្លឹះទាល់ពេលសោះ។

¹⁰⁹ បន្ទាប់មកគាត់បានប្រើអាបង្គប់ ទាបចោរ អន់។ ហើយគាត់បានទៅក្រនាង ហើយលូនចូលទៅក្នុងនោះហើយហេតុក្នុងនោះហើយលាក់ខ្លួន។ ហើយអាបង្គប់នេះចេញទៅក្រកា ហើយហេតុក្នុងនោះហើយលាក់ខ្លួន។

¹¹⁰ តើម្នាក់នេះ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកកំពុងគិតអ្នកទី។ មនុស្សជាប្រើបាននិយាយថា “នោះមិនមែនជាសំយុទ្ធមេរោទទេ” ប៉ុន្តែគោតម្លៃបាននិយាយថាកីតិជាសំយុទ្ធមេរោទហើយកីតិជាសំយុទ្ធមេរោទ។ ការចំណេះកំដល់អ្នកចាប់វាបានមែនទេ? ប៉ុន្តែនៅក្នុងកីតិជាសំយុទ្ធមេរោទ។ ព្រះគោតម្លៃបាននិយាយថាកីតិជាតាត់។

¹¹¹ ហើយអាបធ្លូប់នោះអាចហេរាត់មក ហើយនាងបានហេរាសំយុទ្ធមេរោទ។ ហើយសំយុទ្ធមេរោទនៅក្នុងផ្សេង ប៉ុន្តែបានដឹងអំពីអ្នកដែលកំពុងកីតិទ្វីន ហើយនៅក្នុងរាយដោមួយអារ៉ាប់ស់ហេរាបើតាត់។ ដូច្នេះ បងប្រុស នៅពេលអ្នកស្ថាប់អ្នកមិនស្ថាប់ទេ អ្នកកំពុងរស់នៅក្នុងណាមួយ កំន្លែងផ្សេងទៀត។

¹¹² សូមអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំយុប់មួយនាទី ដើម្បីធ្វើឱ្យវិញ្ញាណាអារក្តារៈនោះឆ្នាក់ចុះបន្ទិច។ នាងគីតិជាតាមរក្សា ប៉ុន្តែនាងមានទំនាក់ទំនងជិតសិទ្ធិជាមួយពិភាក្សាវិញ្ញាណ។ តើម្នាក់នេះ? ធ្វើនេះ? មានអ្នកខាងវិញ្ញាណជាប្រើបាន ដែលពិតជាបីដីពិភាក្សាទាងវិញ្ញាណជាបានមនុស្សដែលអេអាងចាន្លឹនជាគ្រឹះស្ថាន ប៉ុន្តែនាងគីតិជាតាមរក្សា។ នៅសម្រាប់ព្រះគោតម្លៃហេរាបីដីដូច្នេះ។

¹¹³ នៅពេលព្រះយេស៊ូវគែដែលនឹងនៅលើដែនដីនេះ: មានសាស្ត្រាថាយអ្នកប្រាជ្ញនិងត្រូវបង្កើនដែលល្អបំផុត ចេញពីសិក្សាសាលាល្អជាងវិញ្ញាណយើងគាន់ដលិតបាននៅថ្ងៃនេះ។ ហើយមនុស្សដីសុទ្ធតូ តុកគោត្រវិញ្ញាណ។ ប្រសិនបើតុកគោត្រវិញ្ញាណរកយើង តាត់ត្រូវពេលបានរកយើងចាន្លាត្រានំកំបាត់សោះ សុចិត្តគ្រប់បែបយ៉ាង។ ប៉ុន្តែបុសនោះមិនបានដឹងអំពីព្រះប្រើបានដាច់ទន្លាយដែលដឹងអំពីស្អាតដើរកនៅងទេ។ នៅពេលព្រះយេស៊ូវយោងមក តាត់បានដឹងកូងការស្ថាល់ត្រង់ ហើយតាត់បាននិយាយថា “តាត់គីតិជាបែលសេច្ចិលដែលជាប្រះនៃអារក្ស។” តើវាគ្រូរទេ?

¹¹⁴ ហើយនៅថ្ងៃនេះមានប្រហែលអារក្សទាមបំផុត ដែលបុសម្នាក់ចែងដោយចំណងនៅខាងមុខផ្លូវ និងអ្នកបែបយ៉ាង ហើយតុកគោតានៅហេរាត់ អារក្សខ្លួនដែងបាននិយាយថា “យើងដឹងថាអ្នកជាប្រើបានណោ។ អ្នកគីតិជាប្រាជារាជបុគ្គាស់ប្រះដីបិសុទ្ធពី។” តើវាគ្រូរទេ? មេដ្ឋប់ និងអ្នកដំនួលយកអារក្ស បានទទួលស្ថាល់ត្រង់ជាប្រាជារាជបុគ្គាស់ប្រះ។ ឧណា:ពេលអ្នកទទួលការអេបំ ត្រូវអធិប្បាយខាងក្រឹះសុំបានទទួលស្ថាល់ត្រង់ជាបែលសេច្ចិល។ តើមួយណាដែលត្រីមត្រូវ អារក្សបុគ្គោះ។

អដិប្បាយ? តើវាករ្បា ហើយ បងប្រុស វាមិនធ្វាស់បញ្ចប់ព្រៃនទេនេះទេ ពួកគេ មិនទទួលស្ថាល់អំណាចបែបសំព្រះទេ។

115 មិនថាអ្នកទទួលបានការងារដៃប៉ុណ្ណាទេ អ្នកអាចវាយបញ្ហាលវាទៅក្នុងខ្លួន អ្នក។ ព្រះមិននៅក្នុងពាក្យជំទេ។ ព្រះនៅក្នុងចិត្តស្មោះគ្រង់។ អ្នកអាចឈរនៅ ទីនេះ និយាយពាក្យជំ ដូចជាតុកធមិនដឹងថាអ្នក នៅតីមិនបាននៅអ្នកទៅដិតព្រះ ទេ។ អ្នកអាចព្រាកាកួយហើយអនុវត្តរបស់បន្ទីរដើរដើរ និងប្រើប្រាស់អ្នកហើយ របស់អ្នកហើយនិយាយពាក្យទាំងនេះ៖ នោះតីមិនធ្វើឱ្យអ្នកកាន់តែខិតទៅដិតព្រះ ឡើយ។ អ្នកអាចរឿនរបាយនានាប្រមូលហើយតុកដែលជាមួយកា ហើយវានៅតែមិនធ្វើឱ្យអ្នកកាន់តែខិតទៅដិតព្រះឡើយ។ ហេ:ដួងដឹងបាបទាប ដែលបានជាក់បញ្ហាល ក្នុងភាពសមាមញ្ញ តីថាអ្នកដឹងលនាំអ្នកទៅក្រោម។ ហើយនោះជាការពិត។ អាម៉ែន! ចិត្តបាបទាប ព្រះស្របទ្វាយៗ។ ឥឡូវនេះ៖ មិនថាអ្នកមិនស្ថាល់ កខតបស់អ្នកប៉ុណ្ណាល នោះទេ មិនមានវីដ្ឋិកទេ។ គ្រាន់តែមានហេ:ដួងដឹងបាបទាប! ព្រះជាម្នាស់គំនែន ក្នុងចិត្តភាពបាប។ មិននៅក្នុងការអប់រំ វាមិនមែននៅក្នុងសាលាដែន មិនមែន នៅក្នុងទេវិទ្យា បុសិត្តាសាលាទេ មិនមែននៅក្នុងកន្លែងដៃរៀងរាល់ឡើតទាំងអស់នេះ៖ ទេ មិននៅក្នុងពាក្យជំ បុមិននៅក្នុងកន្លែងបុរាណ។ ព្រះគំនែនក្នុងចិត្តមនុស្ស។ ហើយទានជាងនេះអ្នកអាចធ្វើឱ្យខ្លួនអ្នកធ្វាក់ចុះកាន់តែសមាមញ្ញ អ្នកអាចភ្លាយជាប់ជាងមុននេះប៉ះមុខព្រះ។

116 សូមឱ្យខ្ញុំដួលបំឱ្យអ្នកនូវឱ្យមួយ។ ខ្ញុំយើងព្យាល់ពេលបស់អ្នកពេញពេញទៅ ដោយស្រួលស្ថាលីនៅទីនេះ។ ស្រួលស្ថាលីរួចបំផុំតែងតែខិនក្នុល។ មេករើបីចាស់ បន្ទិចនៅទីនោះ៖ ហើយវិលជាដុំវិញដូចជាកិដឹងអ្នកទាំងអស់ វាមិនមាននៅក្នុងក្នុល ទេ។ នោះតីជាកិដឹងដែលមានមនុស្សជាប្រើន ដែលគិតថាពួកគេទទួលបានតំនិត ព្រៃននៅក្នុងក្នុលបស់ពួកគេ ហើយគ្មានអ្នកនៅក្នុងចិត្តទេ។ ក្នុលបែកិសុទ្ធនឹង ឱនចុះ៖ ដើម្បីអំណាច សូមទទួលស្ថាល់ព្រះយេស៊ូវគ្រឿសជាប្រះរាជបុរាណនៃព្រះ ហើយធ្វើលើកិច្ចការរបស់ទ្រង់។

117 “ហើយទេគឺជីថុការាលពីមីលិលមិញ្ញ” អូ ពួកគេទទួលបស្ថាល់ច្រឡង់ គាយ ទស្សន៍:ប្រភពិត្តិសាស្ត្រ បុន្ថែវមិនមែនជាមួយដឹងប្រភពិត្តិសាស្ត្រទេ។ មនុស្សព្រាកាកួយ ហើយនិយាយថា “អូ ខ្ញុំធ្វើថ្វីបុណ្យមិថោកសិប នៅពេលដែលពួកគេមានការ ចាក់បំពេញដំនិងអ្នកទោះ” ហើយអ្នកដឹងវិញ្ញាណ។ បុរសគ្រឿងម្នាក់មិនអាច

ក្រោបានកំដៅដោយភ្លើងទេ។ ពណ៌ភ្លើងមិនគ្នាទេ។ នោះគឺជាអ្នីដែលពួកគេមាន។ តើថ្លែនេះជាអ្នីទេ? បើចូងផ្តូចកាលពីមួយឯលមិញ ថ្លែនេះ និងជាថ្មីរហូត? នោះគឺជាថ្មើនដែលណាបលើ។ មិត្តខ្លះបង្កករហូតដល់ស្ថាប់ និយាយថា “សូមក្រោចធ្វើកម្រិះ ឡើងដឹងដំដែលពួកគេមាន។” ហេតុអ្នីមិនធ្វើឱ្យអ្នកគ្នាទេ

¹¹⁸ អ្នីដែលពួកគេបានធ្វើនៅថ្ងៃបុណ្យខ្លួនឯងហេតុបស់ អ្នីដែលពួកគេមាននៅក្នុងគ្មីសញ្ញាតាស់ យើងទទួលបាននៅថ្ងៃនេះ! ដារបណ្តាប្រាជជាម្នាស់អាចយកបស់ដែលមានជាតិដែកចេញ ហើយក្រុមជំនាញបានរៀបចំមួយគ្មាន៖ ការណើករដឹងនិងមកដល់។ បីនែយើងមិនអាចទទួលបានសេចក្តីដំនើចំពោះការព្យាបាលដីទេការបានទេ លើកនៃរាជការនៅក្នុងប្រជាធិបតេយ្យ ពីព្រោះយើងទាំងអស់ត្រាមូលវិធីមួយនេះនិងវិធីមួយនោះ។ “ដួរបញ្ជីការព្យាជនិងអារ៉ាបាននិយាយថានេះគឺជាថ្មើននេះ។ មែនហើយក្រុមជំនាញបាននិយាយថាភ្លើងគឺជានេះ។”

¹¹⁹ មួយរយៈមុននេះ មានស្រីម្នាក់និយាយថា “ទ្រង់ត្រាន់តែជាអ្នកក្នុងបន្ទំ។” បាននិយាយថា “បុជាបាយរបស់ខ្លួនប្រាប់ខ្លួនគ្នា។” ខ្លួនងើមបានបាយរបស់នាងនឹងចុងមកទីនេះមួង យើងនឹងមែនជាអ្នកណាតាមក្នុងបន្ទំ។ ពាន យើងនឹងមែនជាអ្នកណាតាមក្នុងភ្នាយ។ សូមមកសាកលវិរៈ

¹²⁰ មិនយុប៉ែន្ទានេះ នៅបានបីនេះហើយ ដួរតិចសាស់ យើងកំពុងមានកម្មវិធីនៅទីនោះ។ ហើយពួកគេមានសញ្ញាសំគាល់ដំឡើ ពេញចេយននៅរួមប់នោះនៅពេលខ្ញុំទៅទីនោះ។ បាននិយាយថាអរប់បីអាយនទីនោះដើម្បីលាតគ្រួចដានខ្ញុំចាត់អ្នកក្នុងបន្ទំ។ ដូច្នេះក្នុងស្រីគ្នាកំពុងមានព្យាបាលនៅដួរតិចសាស់នៅទីនោះ នៅកន្លែងណាមួយ។ នាងបានទ្រូវដំឡើងក ហើយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថានៅចំណាយប្រហែលមួយពាន់ម៉ាយល់ ទ្រូវដឹងអ្នីពីព្យាបាលនៅដែល។ ហើយនេះគឺជាល្អីដុះនៅហាលីនហើយនៅតាមព្រំដែន។ បងប្រុស បាត់ដើមកហើយនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហំ” បាននិយាយថា “អ្នកមិនដែលយើងព្យាបាលពេញពេញបែននៅទីនោះទេ ប្រហែលបុនប្បាប់នាក់។” ហើយនិយាយថា “ហើយនៅអ្នីពីព្យាបាលនេះអរប់បីអាយននឹងចាប់អ្នកនៅលើដឹងទិកាយប់នេះ ហើយលាតគ្រួចដានអ្នក។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អតីតខ្ញុំប្រាកដជាកីកាយចំពោះវីរៈនោះ។”

¹²¹ បាននិយាយថា “អ្នកដឹងទីនេះពីក្នុងស្រីគ្នាដែលបានជាសោះស្មើយនៅរួមប់រឿងទៀត?”

122 ខ្ញុមកពីធ្វេះ...ចូលទៅក្នុងបន្ទប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុមឱ្យយោស់ដឹងមិនដឹងទេ។ ខ្ញុមតិចថាប្រហែលជាមាននរណាមាត្រាកំព្យួចបានវិយប្រហារ។ វាកើតិជាក្រោះនៅឯណ៌។ ហើយខ្ញុមឱ្យទៅក្រោយ។ ខ្ញុណាននិយាយ...ហើយខ្ញុមតិចបំផុតកិច្ចខ្ញុំនិយាយថា “មានដឹងអ្នរីមេនទេ លោកស្រី?” ហើយមានក្រោងស្រីគ្មាប់ពីនោកបំយកនៅទីនោះប្រហែលដប់ប្រាំពី ដប់ប្រាំបីឆ្នាំ ម្នាក់ ដៃសប្តាហេតុកគេចាប់ដែន្នា យំ។

123 បាននិយាយថា “បងប្បស ប្រាកដហំ!” ខ្ញុដឹងបន្ទាប់មកពួកគេស្ថាល់ខ្ញុំ។ បាននិយាយថា “យើងខ្ញុណាននាំនាងមកទីនោះទេ” បាននិយាយថា “នាងត្រូវទៅស្ថាប់មនុស្សដូចត្រូវទេ” ហើយក្រោងស្រីគ្មាប់នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំបស់ខ្ញុំនៅឡូបូប៊ីក ដើម្បីតិចសាស។ ហើយនិយាយថា “ខ្ញុដឹងថាប្រសិនបើខ្ញុំឆ្លាប់ធើឱ្យនាងចុះមកទីនោះ ហើយអ្នកនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់នាង ខ្ញុំធ្វើចាប្ត់នៅក្នុងខ្លួនខ្លួនដី”

124 អញ្ញីង ខ្ញុណានគិត “ដើរីដឹងអ្នកនៅបណ្តុ” ហើយខ្ញុណាននិយាយថា “មេនហើយ តុលរវិនេះបងស្រី តើអ្នករាជយកនាងមកបានទេ...” ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុណាននិយាយថា “អ្នកចុះមកទីនោះក្នុងផ្លូវរយៈខ្លួនដី មេនទេ?”

ផ្លូវយ៉ា “ចាស!”

ហើយខ្ញុណាននិយាយថា “ម្នាយរបស់អ្នកគឺមិនប្រកភីទេ”

នាងផ្លូវយ៉ា “ចាសទេ”

ខ្ញុបន្ទាប់ “អ្នកជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រវិបាយអគ្គិស្ស។”

នាងផ្លូវយ៉ា “នោះពិតជាការពិត។”

125 ហើយខ្ញុណាននិយាយថា “នៅក្នុងផ្លូវចុះរកាម អ្នកសិនិយោគត្រួចប់ទេកិច្ច។ អ្នកនឹងក្រោងស្រីម្នាក់នោះបានសិចនៅពេលអ្នកមកកំរើ កំនែងដែលវាគារេតុងពាក់កណ្តាលនិងពាក់កណ្តាលឡើត្រូវកែកសិរី ហើយអ្នកកំណុងបត់។”

នាងបាននិយាយថា “បងប្បស ប្រាកដហំ នោះគឺជាការពិត!”

ខ្ញុណានគិតថា “ដូឡេ:ព្រះជាម្មាស់មានព្រះបន្ទូលថា ក្រោងស្រីនោះបានជាកើយ។”

126 នៅថ្ងៃបន្ទាប់នាងបានដុតបំផ្តាស្រីក្រង ដោយប្រាប់អ្នកគ្រប់គ្នា អំពីឲ្យនេះ។ ពិតណាស់ ពួកគេមិនស្ថាល់នាងនោះទីនោះទេ ថាគើនាងឆ្លាប់មានស្ថានភាព

បែបនេះបុអគ្គា ហើយបន្ទាប់មកនៅថ្ងៃនោះខ្ញុំ...បងប្រុស បាត់ដើរបាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណាបហ័ណ្ឌ” បាននិយាយថា “ត្រូវស្រីនោះកំពុងដែច្បួប់ការិលីបស់ពួកគេ នៅថ្ងៃនោះ” ហើយនេះគឺជាពីរដឹងមួយដែលគាត់មិនដឹងថាខ្លួនបានដឹង។ ហិរញ្ញវត្ថុ របស់យើងបានធ្លាក់ចុះ។ ខ្លួនដឹងនៅអនុញ្ញាតឱ្យគាត់និយាយអំពីវាទេ។ បើនេះ ត្រូវស្រីមាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបានដាក់ប្រាកំប្រាំបុរាយដុល្លារ—នៅក្នុងដង្វាយ នៅមុនយប់នោះ ហើយដាក់ហិរញ្ញវត្ថុនោះនៅខាងលើ។ ឥឡូវនេះ គាត់មិនបាន គាត់មិនដឹងរហូតមកដល់បេញថ្ងៃនេះ៖ បើនេះខ្លួនដឹងហើយ។ យើត្រូវទេ? មានខ្លួន... ព្រះបានប្រាប់ខ្លួនភាគនិងមិនអីទេ។

¹²⁷ ហើយបងប្រុសបាត់ដើរបាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណាបហ័ណ្ឌ” បាននិយាយ ថា “អ្នកអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនបាននិងចាប់បុង” បាននិយាយថា “ពួកគេមានអ្នកព្យាបាលដី ទៅការទទេនេះនៅថ្ងៃនេះ ដែលគ្រាន់តែទាញមុនស្ម័គ្រោះ។”

¹²⁸ ខ្លួននិយាយថា “គ្មានអីទេ។ ទេ បាន។ អ្នកនឹងមិនធ្វើរាយទេ។ បងបាត់ដើរ នៅពេលណារាជៈដែលអ្នកកែលូយបានដូចនេះ៖ នោះជាបេលិះដែលអ្នកនឹងខ្លួនគ្រាន់តែ បាប់ដែលគ្មានការបងបុន ខ្លួនឯងទៅកែម្មាក់នេះ។” យើត្រូវទេ? ខ្លួននិយាយថា “អ្នកមិនធ្វើដូចចេះទេ។” ខ្លួននិយាយថា “ព្រះជាម្នាស់គោករឹងនៅលើក្នុងមួយពាន់ ហើយអ្នកទាំងអស់ជាបស់ទ្រង់។ ខ្លួនជាមួសិទ្ធិរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់នឹងមែលបែងខ្លួន។”

គាត់បាននិយាយថា “ត្រូវហើយ។”

¹²⁹ ហើយនៅយប់នោះគាត់និយាយថា “បងប្រុស ប្រាណាបហ័ណ្ឌសូមមេិលនៅ ថ្ងៃនេះ។” នរណាម្នាក់...មេិលនេះ! នេះគឺជាប្រសាមសំបុគ្គមួយនៅថ្ងៃនេះ៖ គ្មានឈ្មោះ នៅលើវាក់ មានក្រដាសប្រាកំបុនយេដុល្លារនៅក្នុងនោះ។ គ្រាន់តែជាអីដឹង យើងត្រូវការដើរដឹង។”

ខ្លួននិយាយថា “បងប្រុសបាត់ដើរ”

គាត់បាននិយាយថា “អភ៌យទោសឱ្យខ្លួនដឹង។”

¹³⁰ ដូចចេះខ្លួនដឹងថាការបងប្រុសស្រីនោះ។ ដូចចេះបន្ទាប់មក—បន្ទាប់មកនៅថ្ងៃបន្ទាប់ បងប្រុស បាត់ដើរបាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណាបហ័ណ្ឌ ពួកគេនៅថ្ងៃដែច្បួប់ សំលៀកបំពាក់របស់ពួកគេ យ៉ា។”

ខ្លួនស្មោះ តើមានបញ្ហាអី?

បាននិយាយថា “អ្នកគឺតែបង់ទៅហើយមើលពួកគោ”

¹³¹ ខ្ញុំចុះទៅបន្ទប់ដែលពួកគោទៅ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើពួកគោនៅតូអីបន្ទប់ដី?” ខ្ញុំចុះទៅនៅលើនោះហើយគោះទ្វាផ្លែងៗ។ ខ្ញុំគិចយ៉ា ខ្ញុំបានគោះទ្វាបើយក្រុងស្រីមករកទ្វាននាងនិយាយថា “អូ បងប្រុស ប្រាកាលហាំ ខ្ញុំសំទោសៗ” នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានធ្វើឱ្យអ្នកមានបញ្ហាថាគារអស់នេះៗ”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មានបញ្ហា? មានធ្វើដីមែនទេ បុន្តែស្រី?”

នាងបាននិយាយថា “អូ ខ្ញុំឱ្យខាងអេហ្សីអាយ តាមជានអ្នកហា”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អូ តើមែនបុរេទេ?”

¹³² បាននិយាយថា “ចាស” បាននិយាយថា “ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំបានផ្តល់ទីបន្ទាល់ព្រៃនពេកនៅជូនិញ្ញីក្រុងថ្មីនេះ៖ និងអ្នីឱ្យទាគំអស់ៗ”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ”

¹³³ ហើយនាងបាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាកាលហាំ អេហ្សីអាយនៅទីនោះ៖ តីនៅទីនោះ៖ នឹងបើកបង្ហាញអ្នកនៅយេប់នេះៗ”

¹³⁴ ខ្ញុំបាននិយាយថា “អញ្ញីង បើខ្ញុំ—បើខ្ញុំធ្វើអីខុសខ្ញុំត្រូវលាតត្រូវជាងៗ” យើញទេ? ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រាកដហើយ។ ប្រសិនបើការអធិប្បាយពីជំណើដូលូចំពាច់ត្រូវលាតត្រូវជាង ចូរយើងធ្វើវាចុះៗ” យើញទេ? ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំស៊ែនតាមព្រោះគីឡូវិនេះ៖ ហើយអ្នីដែលព្រោះគីឡូវិនេះមិននិយាយ... នេះគឺជាការការពារបស់ខ្ញុំ នៅទីនេះៗ” យើញទេ? ហើយខ្ញុំបាននិយាយ ហើយគាំ...

នាងបាននិយាយថា “អញ្ញីង” បាននិយាយថា “ខ្ញុំត្រាន់តែសំទោសដែលខ្ញុំបានធ្វើដីដែលខ្ញុំបានធ្វើៗ”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ តើអ្នកមិនខ្សោចទៅនៅទីនោះទេបុ?”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ខ្សោចទេ”

នាងបាននិយាយថា “អញ្ញីងអេហ្សីអាយនៅទីនោះៗ”

¹³⁵ ខ្ញុំបាននិយាយថា “អញ្ញីងខ្ញុំបានឲ្យពួកគោមកដការប្រជុំបស់ខ្ញុំពីមុន ហើយពួកគោបានសង្គោះ៖ ខ្ញុំបាននិយាយថា “លាកអាលប់ប្រាក់...”

¹³⁶ ប្រជានគ្រុមអាល់ហ្មាត់ អូករល់ត្វាឌីដីពីការបែបចិត្តដើរបស់តាត់នៅតាតុ ម៉ា ដឹងក្នុងនៃនាន ត្រូវបានសង្កោះ នៅខាងសាលាថាព្យាកំឡើង តាត់និយាយ ចាមកុងកិច្ចប្រជុំ ខ្ញុំតាមបុសម្នាក់នេះពីផ្លូវហើយ។ ហើយខ្ញុំបានពួរពីហើយពួក ហើយខ្ញុំបានមើលវា ត្រូវប៉ីកនៅង។” ហើយនិយាយថា “វាតីជាការពិត យប់នេះ អូកនឹងមិនស្ថាប់មនុស្សដូចតែ អូកកំណុងស្ថាប់ការពិត។” បាននិយាយថា “បុស ម្នាក់ក្នុងចំណោមកុងកញ្ចាំងបូលីស ដែលខ្ញុំបានធ្វើបញ្ចូនឱ្យមើលក្នុងរបស់តាត់ ហើយបានបញ្ជានតាត់តាមខ្លួនតាត់អធិស្សនា” ហើយបាននិយាយថា “កុមារត្រូវ បានគេប្រាប់យ៉ាងឆ្លាត់អំពីអ្នីដែលខុសជាមួយវា ហើយអ្នីដែលបានកើតឡើដី ចំពោះវា។ ហើយនិយាយថា “ប្រាំបីច្បាកីនឹងគ្រូលប់ទៅសាលាដូនវិញ” ករណី ដំឡើត្រូវសិតិដែដើង។ ហើយនិយាយថា “នៅថ្ងៃចីប្រាំបីកុមារនោះបានគ្រូលប់ទៅ សាលាដូនវិញ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំតាមតាត់ពីផ្លូវហើយ” មុខមនុស្សទីនេះ នាក់ នៅថ្ងៃនោះមានទាំងអស់...មាននូវការពេលសំរាប់ការប្រជុំសុចិល នៅ—នៅក្នុង ស្រីរការបេស់អូក។ តាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំចំងារឲ្យអូកទាំងអស់ត្វាឌីដីបានអូកមិន ស្ថាប់របៀបបាននាទះទេ។ អូកកំណុងស្ថាប់ការពិត។” ប្រជានគ្រម អាល់ហ្មាត់ ហើយនៅថ្ងៃបន្ទាប់ ខ្ញុំបាននាំតាត់ទៅកែវព្រះ ហើយតាត់បានទទួលបុណ្យ ដើម្បីទិន្នន័យព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ នៅក្នុងសាលាថាព្យាកំឡើងនៅកន្លែងដំនោះទៅនោះ។

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រាំហើលជាបុសនេះនឹងធ្វើដូចត្រូវ។”

ជូនដែលបាននិយាយថា “ពីអូកខ្លាបក្នុងការមេទៅទៅនោះទេ?”

¹³⁷ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្លាប? ហេតុអ្នី ឆ្លាស់ជាមិនមែនទេ។ ប្រាកដណាលស់ មិនមែនទេ។ ហេតុអ្នីខ្ញុំត្រូវខ្លាបនៅពេលដែលព្រះបានចាត់ខ្ញុំឱ្យធ្វើវា? តាត់តីជាអូកដែលប្រួចចិនមែនខ្ញុំទេ។” ជូនដែលបាននិយាយថា “កំណើនេះ ខ្ញុំចំងារឲ្យអូក ទាំងអស់ត្វាឌីខ្សោយ។” ហើយជូនដី...
.....

¹³⁸ យើងបានទៅកិច្ចប្រជុំនៅឱយប់នោះ កន្លែងត្រូវបានធ្វើបំ។ ហើយ ការណាព្យាបាលនៅថ្ងៃនោះបេញ្ចូមក និយាយថា “ធនែន ប្រាកដហំ ខ្ញុំបានធ្វើបង្កើតិកសិកកុ ៩០ នាក់។” បាននិយាយថា “សូមមើលនៅថ្ងៃនេះ បញ្ជីតិក ប្រាកដហំនឹងត្រូវលាតកត្រជាងនៅឱយប់នេះ ជាយូរហូបីអាយ ដែលជាអូកនិយម ខាងសាសនា” បុង្វីធ្វើដោរពួកដូចនោះ។ ហើយនិយាយថា “វាស្ថិតនៅបើនុវននឹង

មួយរបស់ពួកគេ។ ទាញចេញ...” បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានដូលហ្មង់មិកសុកក្នុង ១០ នាក់ដែលនឹងទាញពួកគេទាំងអស់ចេញ ហើយជាក់ពួកគេនៅទីនេះទេ” បាន និយាយថា “អូ ខ្ញុំមានអាមេណ៍ចាប់បុសនោះ!”

¹³⁹ ខ្ញុំបាននិយាយថា “កំពាមអី លោក ព្រះនឹងចាប់តាតំឡើ” យើងចេញទេ? ខ្ញុំបាន និយាយថា “ទុកឱ្យតាតំនៃវិតែតាតំឡើ”

¹⁴⁰ ដូច្នេះតាតំមកបន្ទាត់ទៅ ហើយនៅយើងចាប់នៃពេលដែលយើងចូលមក ខ្ញុំ នឹងមិនគ្រប់ទេ ដើម្បីបន្ទាប់ទៅ ខ្ញុំ...បងប្រឈម តាតំដើម្បីចេញចាប់ឡើង ត្រាន់តែជី តាម។ តាតំបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះបងប្រឈម ប្រាកដហំ អធិប្រឈមនៅយើង នេះសំបាប់យើងចាកចេញពីអាការា” បាននិយាយថា “ខ្ញុំត្រូវប់ទៅខាងក្រោម ហើយអអូយចុះទេ” តាតំបាននិយាយថា “ពួកគេកំពុងផ្លូបចំដើម្បីបង្ហាញតាតំនៃ យើងនេះនៅលើខ្លួនខ្លួន” តាតំបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានយើងចាប់នៃវិក្សុងសមរូម យ៉ាងលំបាកជាប្រើប្រាស់ ហើយបានយើងច្បាប់ដើម្បីការដំនឹងសតាតំ” បាននិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រាន់តែត្រូវប់ទៅអអូយើងទេ”

¹⁴¹ ខ្ញុំបានដើរឡើង។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំទីបំតែអាមីនុបទក្នុងមួយនៅទីនេះ ជាក់នៃដែលខ្ញុំត្រូវបង្ហាញនៅយើងទេ នៅនឹងមាននៅទីនេះទេ” ខ្ញុំបាននិយាយ ថា “ខ្ញុំចង់ចូលរកភាពនៅទៅ អប់រំអាយកត្រូវនេះបង្ហាញមុខមកបង្ហាញខ្ញុំនៅលើខ្លួនខ្លួន” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំឈរនៅទីនេះដើម្បីការការដំណឹងណូ ខ្ញុំចង់ចូលរក មកណាតត្រជាងខ្ញុំទេ” ខ្ញុំបានដែងចាប់ខ្ញុំនៅទីនេះ តាតំបង្ហាញខ្ញុំបង្ហាញហើយ នៅក្នុងបន្ទាប់ខ្ញុំ នៅពីមុខ តើនឹងមានអ្នកកែតានើដើរមុនខ្ញុំចាកចេញ អ្នកយើងច្បាប់ទេ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រំហែលជាប្រព័ន្ធដែលត្រូវបង្ហាញខ្ញុំបង្ហាញហើយ នៅក្នុងបន្ទាប់ខ្ញុំ នៅពីមុខ តើនឹងមានអ្នកកែតានើដើរមុនខ្ញុំចាកចេញ អ្នកយើងច្បាប់ទេ” ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រំហែលជាប្រព័ន្ធដើម្បីដែងចាប់បន្ទិច តើយើង អាចច្រៀងចំង់ចំងុំបានទេ?” ហើយមាននរណាម្នាក់ឡើងមកច្រៀងចំងុំបានទេ?

¹⁴² ខ្ញុំបាននិយាយថា “ភ្នាក់ងារអប់រំអាយ តើអ្នកនៅខាងក្នុងបុខានេរក្សា? ខ្ញុំកំពុងដែងចាប់ការណាតត្រជាង។ តើអ្នកនឹងបង្ហាញមុខមកទេ?” ត្រាននរណាម្នាក់ មក។ ខ្ញុំនៅតែត្រូវប់ចាប់តើនឹងណាត។ ព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់ខ្ញុំថាការដើរ។ វាតីជាគ្រីអធិប្រឈមពីនាក់ក្រាយខ្លួន ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុងមើល។ ខ្ញុំយើងច្បាប់ខ្លាំ ព្យារនៅដើរ។ ខ្ញុំបានដែងចាប់ការនៅដើរ។ ខ្ញុំមើលទៅនោះ ហើយការដើរឡើង ហើយ ឡើងទៅក្នុងសាលដូចនេះ។ បុរសម្ងាក់ពាក់អារពណ៌ខ្វែរៀន ពាក់អារពណ៌ប្រជែងៗ

¹⁴³ ខ្ញុំបាននិយាយថា “សម្ងាត់ដីយេ ត្រានអេហ្វីអាយទេ។ តើ អេហ្វីអាយមានអ្វីទាំងនេះដឹងការរៀបចំជាយាយព្រៃ៖គ្មែះទេ?” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រាកដណាស់មិនមែនទេ។ ពួកគេមិនមែនជាត្រាកំងងារអេហ្វីអាយពីនោះកំមកលាតត្រជាងខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែនេះគឺជាការលោតត្រជាងនៅទីនោះ៖ ពួកគេអង្គូយនៅទីនោះ៖ ពួកគេជាគ្រីដឹងបញ្ជីយេពីនោះកំនោះទេ។” ហើយពួកគេបានឯកសារផ្លូវតិចសាស់ នឹងឡើងទៅទីនោះហើយ ចាប់ពួកគេ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ទេ បង្កួនដីយេ នេះមិនមែនជាសាត់យោមទេ ត្រានតែអង្គូយស្វ័ះ ព្រះនឹងចាត់ការរឿងនោះ។”

¹⁴⁴ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ៖ បង្កួនដីយេ សូមមើលឱខណាត់ពេលដែលអ្នកទៅដឹងទៅនេះ សូមមើលផ្លូវនេះ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “បើ...អ្នកបាននិយាយថាខ្ញុំគឺជាសុខីមួយដែលជាអាប់ដប់ ក្រោមអាប់ដប់ ខ្ញុំបានធ្វើជាមនុស្សប្រាកប្រាស់។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រសិនបើខ្ញុំជាសុខីមួយអាប់ដប់ ហើយអ្នកគឺជាមនុស្សប់ប្រោះ។” ឥឡូវនេះ៖ ធម៌មកបើជិតិការនេះមក។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំជាសុខីមួយអាប់ដប់ សូមឱ្យព្រះសម្ងាត់ខ្ញុំបុះ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំជាបោករបស់ព្រះ អ្នកបុះមកហើយ អនុញ្ញាតឱ្យព្រះធ្វើឱ្យអ្នកស្វាប់។ ឥឡូវនេះ៖ យើងនឹងដឹងថាអ្នកណាប្រចាំនឹងអ្នកណាគុសៗ។ ឥឡូវនេះ៖ អ្នកបុះមក។ យើងនឹងប្រែងចំរឿង។” ពួកគេបានចេញពីអាណាពោះ ហើយយើងមិនដែលយើញពួកគេការពីពេលនោះមក។ យើងទេ? ខ្ញុំបាននិយាយថា ‘តាប់ឡើង។’ ហើយខ្ញុំជាសុខីមួយអាប់ដប់ សូមឱ្យព្រះធ្វើឱ្យខ្ញុំស្វាប់។ ហើយពេលអ្នកមកដូចជិតិការនេះ។ ប្រសិនបើខ្ញុំតិតនៅចំពោះមុខព្រះជាម្នាស់ ព្រះនឹងអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកស្វាប់នៅបីជិតិការនេះ។” ពួកគេបានដឹងចញ្ចាស់។ ត្រីមត្រូវហើយ។ ពួកគេបានដឹងចញ្ចាស់ជាង។ ពួកគេបានបញ្ជីកនៅឯណ៍ដែលឡើងឡើងទៅ។ ត្រីមត្រូវហើយ។ ដូច្នេះកំតិតិវី ដែលព្រះនៅតែជាប្រោះ។ ត្រូងដើរីយ។

¹⁴⁵ ឥឡូវនេះ៖ អាប់ដប់បស់អនុញ្ញោះ នាងបានហេរិញ្ញាណរបស់សំយុជ្រុល ហើយសូលបាននិយាយជាមួយសំយុជ្រុល។ ឥឡូវនេះ៖ អ្នកប្រហែលជាស្ថិតិថា តើដើរីដូចមេបានទីបាននៅពីរទេ? វាមិនអាបធ្វើបានទេនៅថ្ងៃនេះ។ ទេ បាន។ ដោយសារតែយោមគោនិងពេត្តគ្រាន់តែជាការអ៉ែចំពេលរោលនៅការបំពេញ។ នៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់បានស្វាប់នៅក្នុងពួកគេប៉ុន្មានថ្ងៃ...ត្រីមបិប្បាយ សូម

គាំទ្រខ្ញុំប្រសិនបើអូកគិតថាអារក្រឹមក្រុវ់ នៅពេលបុរសម្ងាត់ស្ថាប់ គាត់បានស្ថាប់ ព្រាយារាជធានីបាបបែងសំណាមសត្វ ហើយព្រលិះងរបស់គាត់បានចូលហោនស្តីជា ហើយនៅទីនោះគាត់បានស្ថាប់នៅហូគុណដល់—ដល់ថ្មីប្រាស៊ឈោះ។ ហើយព្រលិះងរបស់គាត់នៅទីនោះ។

¹⁴⁶ សូមឱ្យខ្ញុំគូរបុរាណម្ខយោនទីនេះ។ តើមានមនសូបីឆ្លាននាក់ដែលរានអត្ថបទខ្ញុំ បុអគ្គបទដែលបុរាណកៅបានសរស់រវាងពីខ្ញុំនៅក្នុងវិដីខីឱ្យស នៅទីនេះ ពីខែគុណបញ្ញាកំខើត្តិកា? ក្រឹមក្រុវ់។ តើអូកបានកត់សំគាល់ពីរៀបដែលរាកៅតាមរៀងទេ? តើអូកបានកត់សំគាល់ទេ ប្រហែលពីរួចបីសត្វហេមន នោះ មធ្យាបាយដីលីឈាន្យនោះនៅទីនេះ: ដែលក្រុវ់បានគេសាកលួងកាំងពីយុរីយារណាស់មកហើយ គីកញ្ញាកីតី។ តើមានអូកណាត្វាប់រានអត្ថបទនេះសំកញ្ញាកីតីនៅក្នុងកម្មិជិ វិដីខីឱ្យសដែលប្រើទេ? តើវាមិនចេញកទេដែលវិញ្ញាណាតុកគេទាំងពីរ... .

¹⁴⁷ តើខ្ញុំមានពេលបីឆ្លាន? មិនមែនទេបីឆ្លានគ្រាន់តែបន្ទិចបីឆ្លាន៖។ ខ្ញុំបានចំណាយអស់ចំនួននៅទីនោះហើយ គ្រាន់តែខ្ញុំក្រោះប្រញ្ញាប់។ ខ្ញុំដឹងថាអូកទទួល... មិនបានដឹងថាស្ថិតិមាលាស្ថិតិមាលាម្ខយោនទី

¹⁴⁸ អូកដឹងទេ មាន—មានភាពមិនពិត។ មានភាពពិតនិងមិនពិតនៅអូកប់យ៉ាង។ បើខ្ញុំឱ្យឯុរីយម្ខយុទ្ធបាន ហើយខ្ញុំនិយាយថា “តើនេះជាប្រាក់ដូលរាល់ទេ?” ហើយអូកមើលទៅ វាក្នុងកំឡុងថ្ងៃជួចប្រាក់ដូលរិតប្រាកដ ហើយឯងដូច្នោះទេអូកនឹងមិនរៀងទេ។ តើវាក្រុវ់ទេ? ដូច្នោះវាក្រុវ់ពេជាការធ្វើត្រាប់តាមដំណឹង។

¹⁴⁹ ហើយប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា វិញ្ញាណាតាំងពីរនៅថ្ងៃចុងក្រាយ នឹងមានភាពជិតស្តីឡូរហូគុណដល់រាន នឹងបារោងអូកដែលបានរៀនសកាំងប្រសិនបើអារម្មធ្វើទៅបាន អូករៀនសិប។ ឥឡូវចែងចាំ។ ឥឡូវនេះត្រានអីក្រោពីពួកគេទេ... ត្រ... ត្រជាក់ ជាង្លូវការ។ នៅខាងក្រោពុកគេគ្រាន់តែមានទម្រង់នៃភាពជាព្រះបីឆ្លាន៖ បីឆ្លានវិញ្ញាណាតាំងពីនេះ: ដែលជាពិនិត្យប្រាកដ នឹងនៅជិតត្រា ហូគុណដល់រាន នឹងបារោងអូកដែលបានរៀនសកាំង រៀបដែលបុរាណកៅធ្វើការដោមឃ្លាប្រុ នៅថ្ងៃចុងក្រាយ។ តើព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលដូច្នោះទេ? ទ្រង់បានធ្វើ។

¹⁵⁰ ឥឡូវនេះថ្ងៃមើល មិត្តភកិខ្ញុំនឹងគូរបុរាណម្ខយដល់អូក។ ខ្ញុំចង់ឲ្យអូកក្រឡូកមិនបានដឹងទេ ហើយផ្តល់ការយកចិត្តទុកជាក់ដោយមិនបែងចែកអាមុណ្ឌ។

សស់អ្នកមកខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំនឹងផ្តល់ខទាភារណ៍ដល់អ្នក ហើយបន្ទាប់មកអ្នកនឹងយើរព្យារា

¹⁵¹ តុល្យវនេះនៅក្នុងកម្មិធីវិដីវិខីខ្លួនរាជាណសសែនវិនិទ្ទេ៖ ខ្ញុំកំពុងលយោនេវិនិទ្ទេ៖ យើងមានមនុស្សចំនួន២០០នាក់ដៃថ្ងៃទូលាកអិស្សានដោយឈរនេវិនិទ្ទេ៖ អ្នកអានអត្ថបទ។ ហើយបុរសម្ងាត់មកពីប្រទេសភាគណាត់ហើយតាក់មានគ្រឿងប្រុសគុចម្ងាត់ដែលឆ្លាប់ទៅ ម៉ាយូស និង ចន ហាបិន ដំដីខ្លួនត្រូវដែលទាញរាយដែកចុចបស់តាក់ដូចនេះ៖ ហើយទាញរាយដើរបស់វា ឡើងបើទៅ ហើយពួកគេបាននិយាយថា “ត្រានសុម្រីតែការវេះកាត់បុគ្គារអូរាជធីបាន។”

¹⁵² ដូច្នេះតាក់បានយកវានៅកាលណាតីព្យារា តាក់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនទាន់បានសម្ងាត់នៅឡើយទេ។” អ្នកទូលាបានដីខិត្តិកនៅក្នុំនិងកម្មិធីវិដីវិខីខ្លួន ហើយវាគ្រូបានគេហេច—ចា—ការអស្ឋារុបស់ដុននីមួយនា ហើយ—ហើយបន្ទាប់មកបាននិយាយថា នៅវិនិទ្ទេចា—បុរសនោះនិយាយថា “ខ្ញុំមិនទាន់បានសម្ងាត់នៅឡើយទេ ព្រោះខ្ញុំស្ថាបន្ទាប់ដែលដំឡើងអ្នកកំណើនដែលបណ្តុាលឱ្យមិត្តភកិខ្ញុំពីនោកដែលគ្រប់និងមិនចេះនិយាយអាជនិយាយនិងស្ថាប់បាន។”

¹⁵³ ហើយពួកគេបានទូរសព្ទមកដើម្បីព្យាយាមរកកំន្លែងដែលខ្ញុំនៅ—កាលនៅរាយរិកនៅឡើយ។ ហើយខ្ញុំបានបញ្ចប់នៅក្នុងមេសា ដឹកជញ្ជូនប៉ុន្មោះ ហើយរាជាអត្ថបទមួយ នៅពេលអ្នកអានវិសុំព្យូមខ្លួនយ៉ា វាគ្រាន់តែនឹងធ្វើឱ្យខុចចិត្ត។ រួចរាល់ដែលតាក់ដែលតាក់ព្រិល និងដីរាយឡើងឡើត ជាមួយទាករនោះ! តាក់បាននិយាយថា “សុមប្រយ័ត្ន ដុននី។” បាននិយាយថា “តុល្យវនេះ យើងមិនចុះចាត់ឡើយ។” ហើយក្នុងប្រុសគុចមិនអាចសុមីរីព្យីម តាក់ពីបាកចិត្តខ្ញុំដែលណាស់។ បាននិយាយថា “យើងមិនចុះចាត់ឡើយ យើងនឹងទូលសុមដល់ព្រះ។” យើងនឹងទៅក្រោហករបស់ព្រះហើយស្ថាតាក់។”

¹⁵⁴ ដូច្នេះពួកគេធ្លាផកាត់ព្រិល។ ហើយខិបំជុំគួរពួកគេបានចុះទៅវិនិទ្ទេ៖ ហើយម្នាយបានមកជាមួយពួកគេ ហើយពួកគេមិនមានប្រាក់គ្រប់គ្រាន់សម្រាប់និះយន្តហោះទេ ដូច្នេះពួកគេបានបញ្ជាម្នាយព្រមទាំងប្រុសគុចមិនអាចគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់និះយន្តហោះទេ ហើយក្នុងប្រុសគុចមិនអាចគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់និះយន្តហោះទេ ហើយក្នុងប្រុសនឹងពុកគ្រប់និះយន្តហោះទេ ហើយពួកគេជីវិះពេញពីទីក្រុងវិនិទ្ទេដែកប្រទេសភាគណាត់ទៅ

កុសាយមេសា ដូចកាលីហ្មោះពេញ ហើយពួកគេបានចូលទៅក្នុងនោះ ចិត្តខ្លះចាប់ប្រាប់
ព្រះបិតាអាំពីការធ្វាស់បូរិក្រណាកាត់កន្លបទនរកតុច ក្នុងប្រុសអាយុប្រែបាលប្រាំពីរ
ប្រាប់បីឆ្នាំ គ្រាន់តែត្រានទីនេះ។ និងរៀបដែលគាត់នឹង...មិនអាចមាននិភាស
ព្រំប្រឈរទេ ហើយនិយាយថាក្នុងគុប្រាយស់គាត់គ្រាន់តែត្រូគាត់និយាយ។ ហើយ
គាត់អាចប្រាប់ពីរៀបដែលឡើកបស់គាត់មិនមែន ចាត់ជាផ្ទុក...គាត់ព្យាយាម
ពួរឱ្យមិនអាចប្រាប់ពីរៀបដែលឡើកបស់គាត់...គាត់នឹងប្រាប់គាត់ពីទេសការដោរដែរ
ដែលគាត់បានយើងនៅក្រោមឯករាជការ។

¹⁵⁵ ហើយនៅពេលពួកគេទៅដីនោះ ទៅដីកាលីហ្មោះ ពួកគេបាន
និយាយទៅការនៃជនិស្សយបស់អ្នកដំណើរថា គាត់មកមើលអ្នក។ គាត់បាននិយាយថា
“មកមើលព្រះជាផ្ទុក?” ហើយវាបាសញ្ញាស្អាតមួយ។

¹⁵⁶ ពិតិណាស់ អ្នករាជស៊ីម៉ែចាតាក្សីដែលអាយុរិកនិយាយអំពីរា អ្នកយើង
ទេ។ យើងទេ នោះហើយជាយើង យើងទេ “យើងនានាថាមាស់! យើងដឹងអ្នីខ្លះ
ទាំងអស់ អ្នកដឹងទេ ហើយមិនចាំបាច់ប្រាប់យើងអ្នីទាំងអស់។ យើងទូលបាន
ទាំងអស់សារធម៌:” យើងទេ?

¹⁵⁷ ផ្ទៃ៖ ផ្ទៃ៖ “ទៅវាតាបាទី? មកពីនីដែកប្រទេសកាលណាដា?”
ហើយអ្នីបានជាប្រើបាននិយាយពីតិចបាននោះជាបីដឹងដឹងគ្នាមួយទៀត។

¹⁵⁸ នោះយើងណាក់ដោយ ការសែកនេះបានយកក្រជាស—ទ្វានហើយបញ្ហា
គាត់ទៅទីនោះ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា នៅពេលដែលពួកគេទៅដីផ្ទៃ
ដែលវាស្ថិតនោះនោះ បាននិយាយថា មនុស្សចំនួនឡើងប្រាំពីរយនាក់កំពុងដែងចាំ
ការអធិស្ឋាន។ ប៉ុន្មាននិយាយថា នៅពេលដែលពួកគេយើងឡើងប្រុសដែល
មានរាងគុប្រាយដឹងនិងពួកដីកំសត់នោះដោយពាក់មួក អារ៉ាក្រារបស់គាត់ ទៅ
បាននិយាយថា មនុស្សគ្រប់គ្នាគ្រាន់តែបានដែរនៅឆ្នាំបាយហើយដឹងដឹងប៉ះកំនែង
ឱ្យគាត់។ នៅពេលគាត់ប៉ះដឹងការ...

¹⁵⁹ វាប្រាំនីងចង្បាប់ក្នុងការបូរិបណ្តុះអធិស្ឋាន។ នៃណាម្នាក់ក្នុងពីរមួយប្រជុំ
ហើយទូលបានការធ្វាល់ខ្លួនបស់អ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកចង្បាប់នៅក្នុងជ្រើន
ធ្វាស់បូរិការអធិស្ឋាននៅអ្នកដោរ ការអធិស្ឋានរាងវាបានគេមើលដាយ។ យើងទេ?
ព្រោះអ្នកក្នុងពីរមួយស្ថាប់ការណ៍ដាសាំហើយដឹងពីរៀបទូលរាយ។ ស្របចំពេ

អ្នក។ អ្នកមិនអាចយកវាទេអ្នកធ្វើងារនេះទេ។ អ្នកត្រូវតែមកយកវាតោយខ្លួនឯង ដូច្នេះអ្នកបាន។ មនស្សរាំខ្លះនិយាយថា “បើ...អាត្រឹងខ្ញុមិនធីពីប្រើប្រាស់លើពីរនេះទេ។ បើនេះ បុរាណ បុរាណជាប្រសិនបើគាត់នឹងព្យាបាលខ្ញុ ខ្ញុ...” អ្នកយើង្ហោទេ? ហើយ បន្ទាប់មកដែលបណ្តាលឱ្យមានការរារក់រួចរាល់នៅផែនិក ដូច្នេះពួកគោគគ្រាន់តែនេះដើរត្រូវនោះចេញ មុនពេលវាទេដែលទីនេះទេ

¹⁶⁰ ដូច្នេះនេះពេលក្រុងប្រុសចាប់ដើម្បីមបុគ្គលាប់ដើម្បីនៅលើឯធមុន នៅចំពោះមុខ ប្រជាធិន បីលីបានសំភាពអធិស្ឋានបស់គាត់។ គាត់មិនមាននេះទេ។ បាននិយាយ ថា “បន្ទាប់មកខ្ញុនីងបុរាណខ្ញុដូចអ្នកដែនទេ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុមិនដឹងថាខ្ញុត្រូវធ្វើបែបនេះទេ។”

¹⁶¹ គាត់បាននិយាយថា “មិនអីទេ។” បន្ទាប់ “ខ្ញុនឹងដោចចាំ។” បន្ទាប់មក ខ្ញុនីងបុរាណខ្ញុដូចអ្នកដែនទេ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុមិនដឹងថាខ្ញុត្រូវធ្វើបែបនេះទេ។”

¹⁶² ដូច្នេះខ្ញុកំពុងនិយាយជាមួយនរណាម្នាក់ ខ្ញុបានព្យារា។ ខ្ញុយើង្ហោខ្លួនឯធមុននោះទេ វិញ ហើយ ខ្ញុនីងបុរាណខ្ញុនិយាយថា “តើមានបញ្ហាអ្នក?”

គាត់បាននិយាយថា “គាត់មិនមានការអធិស្ឋានទេ។”

ហើយអ្នកយើង្ហោបាននិយាយមកខ្ញុចាំ “នាំគាត់មកវិញ។”

¹⁶³ ដូច្នេះខ្ញុបាននិយាយថា “នាំគាត់មកវិញ។” ខ្ញុពួកវិញមកហើយទីកំគ្នោក ហូរឆ្លាត់មកលើមុខដែលត្រូវការការការ។ ហើយលោក—គាត់បានដើរទីនេះ ហើយ នេះតើជាសៀវភៅក្រាប់សៀវភៅខ្លួនឯធមុន។ យើង្ហោទេ? ខ្ញុមិនស្ថាសំណួរទេ បុំនុំមិនបាន ត្រង់មុខកម្មនោះ ប្រាប់កម្មនោះបានមកពីណារា វាបានទៅត្និនិកម៉ាយយុស ហើយអំពីអ្នកដែលជាបញ្ហា តើវាយើប៉ុណ្ណានិងអ្នកទាំងអស់។

¹⁶⁴ ដូច្នេះខ្ញុពួកចាប់ដើម្បីយំ ហើយចាប់ដើម្បីមាតកចេញ។ ហើយបាននិយាយថា គាត់ចាប់ដើម្បីចេញចេញពីឯធមុន ហើយគាត់បានងាត់មកវិញគាត់និយាយថា “ត្រូមត្រូវ រីយៈលោកត្រូ។” គាត់បាននិយាយថា “បុំនុំតើក្នុងខ្ញុនឹងនៅលើនេះទេ?”

¹⁶⁵ ខ្ញុបាននិយាយថា “ដែលខ្ញុមិនអាចនិយាយបាន។” ខ្ញុបាននិយាយថា “ត្រូវតែចាំមួយចំក្បាត់។” ខ្ញុបានយើង្ហោនិមិត្តឈប់ចេញទៀត។ ខ្ញុបាននិយាយថា “អ្នក នឹងមិនចង់ដើរពីរនេះទេ ពីព្យារៈចាយសិរីនិងហបីនៃទំនាក់ទំនាក់នោះទេ បុំនុំខ្ញុបានបុរាណពីអ្នកដែល អ្នកធ្វើ។ អ្នក ថ្វិស្សក អ្នកគ្រាន់តែបន្ទាប់មុខជាមួយកម្មនោះ។ ក្នុងរយៈពេល

បីចំខាងមុខនេះអ្នកនឹងដួរប្រសើរភ្លាមខ្លួចការពាណិជ្ជកម្ម ហើយស្ថានេះនឹងស្ថីអ្នកថាគើតមានបញ្ហាអីជាមួយកុមារនោះ? ហើយបន្ទាប់ម៉ោងនេះបានប៉ូកអំពី ដួងបណ្តុះបញ្ចប់ស្ថានេះទៅដីនេះដែលអាចធ្វើការវេះកាត់បាន ហើយ អ្នកនឹងមិនចង់ធ្វើទេ ព្រះម៉ាយុសបានបដិសែជហើយនិយាយថា “មិនអាចធ្វើ ទៅបានទេ” ប៉ុន្មោះគឺជាជិកាសតែមួយគត់ដែលក្រុងរបស់អ្នកមាន តាមរយៈ អំណាចរបស់ព្រះ សេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះ និងការវេះកាត់នោះ។ ឥឡូវនេះ ប្រើប្រាស់អ្នកធ្វើចាប់ខ្លួនបានបសប្រឡង សូមទៅធ្វើដែលខ្លួចប៉ូក។” ដូចជាការដាក់ស្ថីកណ្តាលើហេសគាត់ដើម។

តាត់បាននិយាយថា តាត់បានអាករហើយនិយាយថា “សូមអរគុណ។” បាន ដើរបញ្ជី។

¹⁶⁶ ពីរថ្ងៃប្រើប្រាស់ជានេះបានកន្លងជុំទៅ ហើយតាត់នោះតាមដឹងទេ ហើយស្ថីម្នាក់បានដើរមក បាននិយាយថា “គើមានបញ្ហាអីជាមួយកុងអ្នក?”

¹⁶⁷ បាននិយាយថា “វាមាន—ដំដឹងខ្លួនខ្លួន។” ហើយតាត់បានបន្ទាន់និយាយ ដូចនេះ។ ហើយពួកគេ—ពួកគេគិតថាបានជូនខ្លាំង អ្នកដឹងទេ។

¹⁶⁸ ដូចំគាត់បាននិយាយប៉ុន្មាននាទីក្រាយមកមានអ្នកកើតឡើង។ នាងបាន និយាយថា “លាក ខ្ញុំស្មាល់នរណាម្នាក់ដែលអាចធ្វើការវេះកាត់បាន។”

¹⁶⁹ តាត់បាននិយាយថា “ស្ថីធើយ មិលចុះ បងប្រុសម៉ាយុសបោះបងក ហើយ និយាយថាបានអាចធ្វើបានទេ។” បាននិយាយថា “បុរសម្នាក់នោះទីនេះកំពុង អធិស្ឋានសំរាប់រាយក្រឹមបោះបងប្រាការហំ” បាននិយាយថា “តាត់បានអធិស្ឋាន សម្រាប់កុមារនេះ។” តាត់បាននិយាយថា “ចាំបន្ទិច! ស្ថីភ្លាមខ្លួចការការ ពណ៌ក្រោដីៗ។” បាននិយាយថា “នោះគឺនាង។” បាននិយាយថា “គើដូចបណ្តុះ នោះនៅឯណារៈ?” ហើយតាត់បានប្រាប់តាត់។ នំតាត់ទៅនោះហើយគ្រួញទៅ ធ្វើការវេះកាត់កុមារនោះបានដោតដឹង។

¹⁷⁰ ឥឡូវនេះអ្នកដឹងបានកើតឡើងតាមរយៈកម្ពុជានឹងខេត្តីហ្មស អ្នកយើបញ្ជី ហើយបងប្រុសម៉ាយុសបានទូលប់ពួមកុំក្តុងបន្ទុលម្នាស់មួយសម្រាប់ឬដឹង នោះ។ បាននិយាយថា “លាកប្រាការហំ គើអ្នកបានធ្វើដឹងបណ្តុះកុមារនោះ?”

¹⁷¹ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ត្តានអើទេ។ ខ្ញុំមិនដែលប៉ះវាទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែបាប់នូវអើដែល ព្រះបាប់ខ្ញុំឱ្យបាប់រួចរាល់។ បុសនោះគោរពតាម។”

¹⁷² តម្លៃនេះ៖ ឪដឹងគូរឱ្យអស់សំណើចអំពីការ ប្រជែលពីសេដ្ឋាប័បន្ទាប់ពីនោះ បុព្ទីសេដ្ឋាប័បន្ទាប់នោះ បុបី នៅក្នុងអគ្គបទបេស់វិធីខ្លួន ប្រហែលជាមួយ ខេងមុខអគ្គបទបេស់ កញ្ញាកីកី និងមកដល់។ តម្លៃនេះ៖ នាងគីជាអាបដ្ឋប់ ពិតប្រាកដ បុជាមជ្រឺម។ តម្លៃនេះ៖ មានបេស់ពិតហើយមាននរណាម្នាក់ក្នុងបន្ទី។ ពួកគោរពនៃស្ថាម្នាក់នោះតាំងពីឆ្នាំ ១៩៨៧។ បច្ចុប្បន្ននាងមានអាយុជាមួយ រួចរាល់ហើយ នៅទីក្រោងព្យារីយ៉ក..ជ្រើងផ្ទចជាការប្រុកបាស។ ឪដឹងវិធីខ្លួន ទទួល..ខ្ញុំគិតថាភាគកើតឡើងប្រហែលពីខេប្បម្ពយៈខេមុនពេលឪដឹងបេស់ខ្ញុំ ហើយ អ្នកគោរពកើតឡើង នៅដើមរឿងស្តីករើមីដុះ។ លោកចាត់ដើមានវានៅទីនេះនោះ ថ្វីមុន។ ប្រសិនបើខ្ញុំគិតអំពីការ ខ្ញុំនិងមានគាត់..ប្រដឹងថាខ្ញុំនិងឪដឹងនេះ៖ ខ្ញុំ ចង់—ខ្ញុំមានវាគាមួយវា។ ខ្ញុំអាចមានឱ្យអ្នក។ ហើយវាដូល់ឱ្យប្រហែលដប់ពីប្រុ ដប់បូនទំព័រ។ នាងគ្រាន់តែជាស្ថីមជ្លើងមុខម្នាក់។ ហើយនៅថ្វីមួយនាងបាន ជាក់ក្នុងភាពបំប្រមល់ ហើយនាងបាប់ផ្ទើមនិយាយជាមួយអ្នកស្មាប់។ ហើយ ពួកគោរពនៃស្ថាម្នាក់នោះនៅទីទាំងពិភពលោក ត្រូវឱ្យកំនែង។ ពួកគោរពនៃតាង ទៅក្រុមទេសអង់គ្លេស។ បានផ្ទាល់បូរសិរីកំពាក់របៀបនៅនាងជាក្រើនដង ហើយ មិនបានគីមានអើវិលនិងបេស់រហូងប្រុទេ? ហើយទៅដូលទីនោះហើយក្នុងបន្ទី នរណាម្នាក់ដោយពាក់ម៉ាសនោះលើមុខ ជាគននជាតិក្រិច ហើយលេងផ្ទចជាកាត់ ជាគននជាតិអង់គ្លេស។ ហើយនាងបានប្រាប់គាត់ទាំងអស់អំពីការ។ ហើយលោក —គាត់—គាត់ចង់ហេរដឹងគូស្ថាប់ម្នាក់បេស់គាត់។

¹⁷³ តម្លៃនេះ៖ ឪដឹងតែមួយគត់ដែលនាង...នៅទីទាំងពិភពលោក ហើយនេះគីជាស្ថីរការបេស់វិធីខ្លួនបាននិយាយនៅទីនោះ៖ នៅទីនេះពីរបីយប់មុន បុព្ទីបី ខេមុនឪដឹងមួយក្នុងចំណោមឪដឹងទាំងនោះគ្រួរបានលាតគ្រាមាន។ បុសម្នាក់ត្រូវបានគេសន្តូតែចាត់ចិបដើម្បីខ្ចោចម្នាក់យកបេស់គាត់ ហើយនៅថ្វីបន្ទាប់រួចរាល់បង្ហាញ នៅគុណភាពរូបីលីសចាត់ចិបចំព្រឹណបាត់សម្បួយដំបូងណាមួយ។ មនុស្សជាថ្មីន ក្នុងបន្ទីខេប្បរណ៍ជ្រើស! ពួកគោគ្រាន់តែជាម្នាក់រាងចាស់ទាំងនេះប៉ុណ្ណោះដែល អង្គយនៅម្នាក់ជ្រើស ដែលមិនមែនជាមួយដំបូងទេទៀយ។ ពួកគោគ្រាន់អើក្រាតី អ្នកក្នុងបន្ទី។ ប៉ុន្តែមានមធ្យាបាយពិតប្រាកដ។

- 174 ហើយយើងជាអ្នកដី យើងមានអ្នកកំពង់បន្ត់ជាប្រើនទាំងសងខាង។
តម្លៃនេះសូមរៀបចំពីរីនាទី។
- 175 តម្លៃនេះសូមកត់សំគាល់ថាគញ្ញាកីកីជាមធ្យាបាយពិតប្រាកដ។ ហើយ
ទស្សនាដីជាននិយាយថា “នេះគឺជាប្រើដែលអារម្មណាថានថានៅពេល
មនុស្សស្អាប់ទៅ តាត់មិនស្អាប់ទេ។ តាត់សំនៅកំឡើងធម្មយ ពីព្រះស្ត្រីនោះ
ហេវិញ្ញាបាលរបស់ពួកគេមកវិញ ហើយនិយាយជាមួយប្រជាធិបតេយ្យ”
- 176 “តម្លៃនេះ តើនាងធ្វើអ្នី? បងប្រុស ប្រាណាបំ? តើអ្នកធ្វើទេ?” បានលោក។
ព្រះតម្លៃនិយាយដូចខ្លះ នោះហើយជាមួលហេតុដែលខ្សោយក្រោម។ ហើយនាងមកពី
អារក្ស។ វិញ្ញាបាលនិយមគឺជាលីចំបែលអារក្ស។ សូមកត់សម្ងាត់តម្លៃនេះ សូម
មើលពួកគេទាំងពីរនាក់។
- 177 ហើយបន្ទាប់មកអ្នកគ្នាតែយើងប្រាកេរកខ្លឹម បន្ទាប់ មក នៅពេល
អគ្គបទរបស់ខ្លឹមដើមនាង។ តើវាមិនចំឡើកទេ ដែលមនុគ្រាប់រាយ ព្រះ
បាននិយាយដូចនេះទេ? ហើយកម្បិដីរានរបស់វីឡីខ្លួនក្នុងបានបានៗពុម្ព
ជ្រាយគ្រប់ការសារក្រាមមេយ៍។ យើងទេ? សូមកត់សម្ងាត់តើវាមិនចំឡើកទេបុ
ដែលពួកគេដើម្បី?
- 178 តម្លៃនេះអក្សរក្តី និយាយថា “បងប្រុស ប្រាណាបំ បង្ហាញថាអ្នកគ្នានឹង
ក្រោពីជាត្រាកំងារម្នាក់។” បាននិយាយថា “នោះបង្ហាញឱ្យយើងប្រាកេរក... មើលស្ត្រីនេះ
ទេនេះ អ្នកបានប្រាប់ស្ត្រីនោះថានាងនឹងទៅកែ... មើលស្ត្រីនេះ?”
- 179 ខ្លឹមដើមនាង ខ្លឹមទទួលបិទិតផ្តើរការមេយ៍ (សុំទោស)
ដើម្បីធ្វើទៅប្រជាធិបតេយ្យ។ ខ្លឹមដើមនាង “តើគ្រោមដិប្បាយដើរកិចចុចប៉ុណ្ណារ។”
ខ្លឹមដើមនាង “ជំនួសឱ្យការធ្វើបុណ្យប្រមិជីកដល់រាយរបស់អ្នក អ្នក
ក្រោរការខ្សោយការបែងអ្នកទទួលបុណ្យប្រជុំមិទិក។” ក្រោហើយ។ អ្នកមិនឈប់គិត
ឲ្យដឹងអ្នីទេ។ អ្នកមិនព្យាយាយពិចារណាការទេ។
- 180 នោះគឺជា឴ិធីដូចគ្នាដែលពួកគេបានធ្វើទៅថ្វីរៀប្រាប់។ ពួកគេបានយើងប្រាកេរកទៅ
ព្រះយេស៊ូវ។ ពួកគេដើរការធ្វើបុណ្យដើរការធ្វើបុណ្យប្រជុំមិទិកទេ។ ទ្រង់ដើរការធ្វើបុណ្យប្រជុំមិទិកទេ។ ទ្រង់ដើរការធ្វើបុណ្យប្រជុំមិទិកទេ។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា
“ទ្រង់គឺជាមេរបស់អារក្ស។” ទ្រង់ដើរការសែបិណ្ឌ ដែលជាអ្នកនិទានឲ្យដើរការ

បំផុតនៅលើពិភពលោក។” ពួកគេមិនឈប់ព្យាយាយរវាងដី ដើម្បីដឹងថានោះគឺជាប្រវាណដប្រគារនៃព្រះទេ។ ពួកគេមិនមានភាពខាងវិញ្ញាណាប្រចាំប្រចាំសៀវភៅដើម្បីដឹងអំពីការទេ។ នោះហើយជាតីដែលពួកគេអានអំពីរឿងនេះ។ ប្រាកដណាស់ ថាប្រព័ន្ធយើងបានដឹងមកក្រុងយេរូសាលានីមដោយជីសត្វាណាតាដែម ប៉ុន្តែពួកគេសម្រៀងមែនការយាងមកជាប្រភេទ។

¹⁸¹ ហើយរឿងដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះ! ពួកគេកំណុងសម្រៀងមែនកំពុលនៃត្បូនិត្យ។ ហា លេឡូយ៉ា! ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំដឹងថាប្រព័ន្ធនេះ សស្ថិជនេះ ហើយខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំ ចំណាយពេលវិបៀនីសំអូក ប៉ុន្តែអ្នកក្រោរមែនរឿងនេះ។ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនដែលយើញអ្នកឡើតទេ អ្នកត្រូវដឹងថាអារក្រុងជាតី អ្នកត្រូវដឹងថាត្រូវជាការពិតនិងកំហុស។ ហើយវាតិតដល់ហើយ អ្នកត្រូវបំបែករឿងនេះ។

¹⁸² ឥឡូវសូមចងចាំថា វានឹងមិននៅទីនោះទេ គឺមានអ្នកនៅខាងនេះដូចជាផួកជាទិសិធនី បុរីអ្នកដែលត្រូលបំមកវិញ្ញានៅថ្ងៃក្រោរនោះ។ វានៅត្រូងនេះនៅមាត់ទ្វាជិតវារ៉ា មែនរ៉ា។ ឥឡូវនេះប្រសិនបើខ្ញុំយក...

¹⁸³ សូមឱ្យពួកគេយករាលើពីរ។ ប្រសិនបើខ្ញុំយកហើយដូលប្រាក់ដូលនៅល់អ្នក ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំដូលបីខ្ញុំអ្នកនូវប្រាកដដូលរក្សាបាយ។ យើងនឹងបើរីខាងក្រោមដើម្បីខ្ញុំខ្សោយការបិទបានបុរីអ្នកយើង។ រឿងដំបូងដែលអ្នកនឹងធ្វើប្រសិនបើអ្នកជាមនុស្ស ឆ្លាត យើងកនិតិសាធារមួយដូលហើយដូលហើយមិនបានបង្កើតឡើង។ តើវាក្រោរទេ? អ្នកនឹងមែនអ្នកដែលរាប់ដើម្បីបង្កើតឡើង។ អ្នកនឹងមែនពីភាពសត្វិសមរបស់វា។ ប្រាក់ដូលរាប់ពីប្រាកដមិនត្រូវបានដលិតចេញពីក្រដាសទេ វាគ្រដាសនិងសូត្រ។ ហើយរឿងដំបូងអ្នកត្រូវមែនពីកំម្មរបស់វា នោះគឺជាការចេងឈរបង្ហាញដំបូង។

¹⁸⁴ ហើយឥឡូវនេះសូមយកនាងទៅជាក់នៅខាងនេះ ហើយយកព្រះអម្ចាស់មកនៅខាងនេះដែលទាក់ទងនឹងយើង។

¹⁸⁵ ឥឡូវនេះមែន រឿងដំបូងដែលអ្នកត្រូវកត់សំគាល់ អ្នកបែប...មែនអត្ថបទរបស់អ្នក។ នៅក្នុងនៅបាសិប-មួយចំនួននៃការទស្សន៍យោរបស់នាង និងការរហូតដែលអ្នកស្មាប់ នាងមិនដែលនិយាយអំពីព្រះ ព្រះគីស្ស ការ

ព្យាបាលដែលរកាត ការដោះលេង ការជំនួយដៃបុគ្គារអីសោះ។ គ្នានឹងក្រាតិភាព ធ្វាតលូដែនិងភាពឈ្មោះខ្លោនីកុងនោះទេ។

186 បើនឹននៅលើផ្ទុកនេះ វាបារាំពុំ ការវិនិច្ឆ័យ ការយោងមករបស់ព្រះយេស៊ូវ ការ ព្យាបាលដែលរកាត អំណាចនៃព្រះ ការវំដោះ។ សូមក្រឡាកមីលត់ផ្លូវបស់វា។ អ្នកមិនយើង្ហាញនិងគ្រួងប៉ែបញ្ចាយដំណឹងលូទៅ។ តើមានបញ្ហាអីដីមួយ មនុស្សនោះ? ខ្ញុំដឹង! សូមកត់សម្ងាត់!

187 ហើយអីដែលក្រួរដើរីពិត្តប្រាកដ ប្រសិនបើអ្នកចងចឹងថាបារាំពុំល្ងាចពិត បុអត់ ប្រសិនបើវាមិនចោរម៉ែន ចូលយកលេខចេញពីវាបើហើយបញ្ចូនវាគ្រោលប់ ទៅភាពដើមវិញ។ ហើយប្រសិនបើមានលេខនៅទីនោះដែលក្រួរនិងលេខនោះ ប្រាក់ដុល្លារកំពុងដោចការ។ តើវាក្រួរទេ?

188 អតិថិជន បងប្រុស យកឱ្យដែលនាងបានធ្វើហើយយកវានៅព្រះគម្ពីរិញ្ញ អ្នកនឹង យើង្ហាញបារាំពុំបែបស់អនុខ្សោយ។

189 ហើយអ្នកយកអីនោះទេ: អ្នកនឹងរកយើង្ហាមកិច្ច វាមាននោះបើស្រើរការនៅ ទីនេះក្នុងភាពព្រឹមក្រួរ “ព្រះយេស៊ូវគិតិស្ស នៅដូចថ្មីមួយិលមិញ្ញ ថ្ងៃនេះ: និង ថ្ងៃនៅរក្សា ទៅ” ប្រាកដណាស់ គិច្ចការដូចត្រូវបស់ក្នុងដៃ! ទ្រង់មិនទៅហើយលួងនិងមិន សម្រេចកុសមជុលជាមួយមនុស្សទេ។ វាតីសម្រាប់រឿងលូខែ៖ ដើម្បីធ្វើយនណោ ម្នាក់ ដើម្បីនាំក្នុងភាពទៅរកព្រះ។ អាម៉ែន! ខ្ញុំមិនមែន “អាម៉ែននឹង” ខ្លួនខ្ញុំ បើនឹនអាម៉ែ នាមាននៃយោ “ដូចខ្លះគ្រួរ។” ហើយខ្ញុំ... ខ្ញុំដឹងថាបារាំពុំទិញ។

190 សូមកត់សម្ងាត់កទម្លៃនេះ: អ្នកនៅទីនេះ។ កទម្លៃណែនីនេះទៅព្រះខ្ញុំមិនចង់ ទុកអ្នកទៀតទេ។

191 នៅទីនេះ: សូមផ្តល់រូបភាពគុចម្មយនៅទីនេះ: រូបភាពផ្ទើបិត្តបន្ទិច។ នេះគឺជាបងស្ថិនធនឹងភាគតែទីនេះ: ឬ៖ក្រោមតាមផ្លូវនេះ: ឆ្លងភាគតែជីវិត។ កទម្លៃនេះមិនបាន វាបាន នាន់លូ។ ផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការយកបិត្តទុកដាក់មិនបែងចែករបស់អ្នក កទម្លៃនេះជូនេះ: អ្នកនឹងមិនខកខានថ្ងៃនេះទេ។ ឬ៖ក្រោមផ្លូវនេះ។ កទម្លៃនេះនៅក្នុងនាន់លូតុ ចម្លាយនេះ: នៅទីនេះជាកំនើងរស់នៅបែបស់មនុស្សម៉ែងស្អាប់ អ្នកនឹងខ្ញុំ។ កទម្លៃនេះ: នៅទីនោះ: សូមមិនបានគើរបានអី។ វាតីជាផាណិជ្ជកម្មដែលកំពុង ឱម្បុងអ្នកនឹងយើង្ហាមន័ៃ។ អ្នកយើង្ហាមភាពខ្លួនដឹងដីនិងផ្តល់គ្នាភីរូបិស្សប់ទីម និង

បណ្តាលឱ្យមានអារក្សចូលមនុស្ស។ ឬ ពួកគេស្វែកពាក់ណូណាស់ ខ្ញុំដើរ និង មានវប្បធម៌ខ្ញុំសំដូចដែលពួកគេអាច ជាមួកប្រាងដែលពួក បីន្ទៃនេះតែជាអារក្សា បីន្ទៃមានការកើតជាថ្មីម្នាច់ឡើតអង្គយនៅទីនោះ។

¹⁹² តុល្យវនេះ: មនុស្សទាំងនេះនៅក្នុងភាដែលនេះទទួលតម្លៃពាណិជ្ជកម្ម ដើរដឹងគ្នា តុល្យវនេះ នៅដើរកម្មាធនេះដូច្នេះ មានព្រះព្រឹងកា ហើយនៅដើរកម្មាធ ដែលដើរតាមដូរនេះ មានព្រះព្រឹងកា

¹⁹³ តុល្យវនេះ: នៅពេលណា កំន្លែងដំបូង នៅដើរកវនេះ តីជាព្រាបីដែន មនុស្សអយុគ្រិម់ នៅពេលដែលមនុស្សស្ថាប់គាត់ចូលទៅក្នុងកំន្លែងដៃចំការ ដំនីជុំបែន តុល្យវនេះ ព្រះយេស៊ូរយោងទៅហើយអធិប្បាយដល់ព្រាបីដែលជាប់គុក នៅទីនោះ។ បន្ទាប់មកគីអារក្សា បន្ទាប់មកគីអារក្សនៅក្នុងនរកា ឡើងទៅ លើកដំបូង តុល្យវនេះ ពួកគេនៅក្នុងនោះមានខ្លាច ព្រាបីដែនមនុស្សស្ថាប់ដែល មិនដល់ប្រចិត្ត។ ពួកគេកំពុងដៃចំសាលក្រោម។ ឪដីតែមួយគត់ដែលពួកគេដើរ គីភាពល្អដែលក្នុងនីងអ្នដែលពួកគេបានធ្វើ។

¹⁹⁴ តុល្យវនេះ: នៅទីនេះ: ពួកគ្រឿស្សាពទាំងនេះទទួលតម្លៃពាណិជ្ជកម្ម ពីខាងលើ។ នេះតីជាពីដីប្រើប្រាស់បញ្ជី។ នៅទីនេះមានវិញ្ញាណមួយឡើត តីព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធ ជាពិញ្ញាណបែស់បុរសម្ងាត់ តីព្រះព្រឹស្សាយក្តីវា ព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធ ព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធមានតម្លៃពាណិជ្ជកម្មដំនីរបស់ប្រចិត្តនៅក្នុងរោងស្សាប់នេះ។

¹⁹⁵ អារក្ស ដោយវិញ្ញាណទាំងនេះ: មានតម្លៃពាណិជ្ជកម្មស្សាប់ តុល្យវនេះ: ម៉ឺលចុះបន្ទាប់មកគីទេរតា។ បន្ទាប់មកគីព្រះ។ តុល្យវនេះ: រាល់ដីតីរោងស្សាប់នៅទីនេះក្រោះ បានជែងតម្លៃពាណិជ្ជកម្មដំនីរបស់ប្រចិត្តនៅក្នុងចំណោមពិភពលោកទាំងនេះ។ តើអ្នកយើងពីដែលខ្ញុំចង់និយាយទេ?

¹⁹⁶ តុល្យវនេះអ្នដែលស្សាប់នោះបានធ្វើនាងបានចូលទៅក្នុងរោងរាល់ក្រោះ។ ហើយនេះកំពុងនិយាយជាមួយបុរសដែលមានអារក្សចូល តាំងពីដំបូង ដែលជាពិញ្ញាណបែស់ទេរតាប្រាក់ចុះនោះ: ដែលមិនបានប្រចិត្តគ្រលប់មកវិញ្ញាណដើម ដំបូងសោះ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យចិកពួកគេមានកម្មសិទ្ធិលើពួកគោ។ ហើយពួកគោ កំពុងដៃចំសាលក្រោម។

¹⁹⁷ ហើយអើង ទាំងនេះនៅទីនេះគ្របានដែលត្រួតពិនិត្យកើតជាថ្មីដោយ
ព្រះវិញ្ញាបណ្ឌនៃព្រះ។ ហើយអារក្សមានហកករបស់វា ហើយព្រះមានបរស់ព្រះ។
សូមមើល តើខ្ញុចដែលនៅឯណី? វាមានកទ្ទិតល ហើយយើងទៅ។ ឈប់ដើម្បី
បំបកវា ព្រះយេស៊ូវនៅពេលដែលប្រឡងតែនៅលើដែនដីនេះ...

¹⁹⁸ ឥឡូវនេះ ថ្វីនេះ គាត់មិនអាចចូលទៅក្នុងអាណាពចក្រនោះហើយយកមនុស្ស
សុចិត្តមួកចំប្លាតីអាណាពចក្រនោះបានទេ គាត់មិនអាចធ្វើបានទេ ព្រះមនុស្ស
សុចិត្តមិននៅទីនោះនៅកន្លែងដែលពួកគេធ្លាប់នៅ នៅបានស្តីតែឡើយ។ ទៅ
បានទេ បានស្តីតែគ្របានបញ្ចប់នៅពេលដែលព្រះលាងហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវបាន
យកវាបេញ។ មិនទៅទីនេះ។ ខ្ញុមើយ!

¹⁹⁹ ប្រសិនបើខ្ញុមិនអាចគិតពីរបៀបដែលព្រះយេស៊ូវ នៅពេលដែលប្រឡងសុគត់ នោះ
ត្រូវដោលយាយដោរដីប្រាយដល់ព្រលីងដែលនៅក្នុងគុក។ ត្រូវបានស្តាប់ ជា
មនុស្សមានបាប ដោយមិនដឹងថាមានបាបទេ តែបាបរបស់យើងគឺនៅលើប្រឡង។
ហើយព្រះ ចំពោះបាបលើប្រឡង បានបញ្ជានត្រូវដោលនរក។ ព្រះគម្ពីរបាន
និយាយថា “ត្រូវបានទៅហើយអធិប្បាយដល់ព្រលីង។”

²⁰⁰ មនុស្សខ្លះនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហំ ខ្ញុមិនអាចយល់បានទេ។” បាន
និយាយថា “ព្រះយេស៊ូវបានរស់ឡើងនៅថ្វីទីបី។” ត្រូវបានស្តាប់នៅរសៀល
ថ្វីសុក ហើយក្រាករឡើងនៅថ្វីកថ្វីអាធិក ហេតុមួកបានជាប្រឡងស្តាប់គេមួយ
ថ្វីប៉ុណ្ណារះ។”

²⁰¹ គាត់បាននិយាយថា “នៅក្នុងពេលដែលពួកគេ” ធន្តិតត្រូវដែលបទគម្ពី
មួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរដែលប្រឡងអាចយកបាន។ ជានឹងជាមនុស្សមួកដែលដើរ
ចំណោមពីព្រះ បាននិយាយថា “ខ្ញុមិនមិនឱកក្រលីនរបស់ប្រឡងនៅក្នុងនរក
ទេ ហើយខ្ញុមិនមិនឱកក្រលីនពីឱ្យព្រះដើសុខបស់ខ្ញុមិនយើងអាចពិពុករលួយដោរ។” ហើយ
គាត់ដឹង បីថ្វីនិងយូប់ បាយការយនោះនឹងគ្រោពករលួយ។ ហើយព្រះជាមាត្រាបាន
ធ្វើដល់ហកកថា “គាត់នឹងមិនយើងអាចពិពុករលួយទេ។...?...ករណីនេះនៅលើ
ខ្សោយភាគ់—ធម៌។”

ហាលេលូយ៉ា! ត្រដែលយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ត្រដែលផ្តូលអារក្ស
សាកាំងគ្រប់ពេលនៅលើវា។ ត្រដែលយកឈ្មោះសេចក្តីស្សាប់តាមព្រះបន្ទូល
របស់ព្រះ។ ហាលេលូយ៉ា! ត្រដែលយកឈ្មោះសេចក្តីស្សាប់។ ហើយនៅពេល
ដែលពួកគេបានសំណាប់ត្រដែល ហើយត្រដែលសោយទិន្នន័យជាមនុស្សមានបាប
អំពើបាបបរសុខុសិនអំពើបាបបសអ្នកបើត្រដែល ត្រដែលផ្តាក់ចុះ ខ្ញុំអាចយើងត្រដែល
គោះទ្វារនោះនៅមីនោះ។

ហើយព្រមីដែលបាត់បង់បានចេញមក ហើយនិយាយថា “អត្ថិន កើអ្នកជា
អ្នកណា?”

²⁰² ត្រដែលបន្ទូលថា “ហេតុអ្នកដើរជាអ្នកមិនស្សាប់អេណុក? ហេតុអ្នកបានជាអ្នក
មិនស្សាប់ពួកគេការដៃឡើតដែលបានអធិប្បាយ?” ពួកគេត្រូវបានដោលទោស។
“ខ្ញុំជាប្រព័ន្ធភាពបុគ្គារនៃព្រះដែលផ្តាក់ខានជីវិតា ខ្ញុំមាន...លាយខ្ញុំត្រូវបានបង្គរា ខ្ញុំ
មកប្រាប់អ្នកថាខ្ញុំបានបំពេញនូវអ្នកដែលពួកគេការបាននិយាយថាខ្ញុំនឹងធ្វើ។” ចូល
ទៅក្នុងនរក អារក្ស ដោយយកក្នុងសោន្នសេចក្តីស្សាប់និងប៊ែននរកចេញពីអារក្ស
ព្រម្យពួកគេនៅត្រដែល ហើយចាប់ផ្តើមរស់ឡើងវិញ ហាលេលូយ៉ា!

²⁰³ ក្រាកតិត្រលីម។ ហាលេលូយ៉ា! គោះគូរបាតត្វួចមួយនៅមីនោះ។ នៅពេល
ពីក្រព្រមីម មានក្រុមមួយរៀងឡើតកំពុងដែកនៅមីនោះនៅហោនសូត់។ ពួកគេមិន
នៅមីនោះទៅឡើងនេះ។

²⁰⁴ តុល្យវិនេះ៖ អ្នកជាមិត្តភាពតូលិកដីដែលដីបើកអង្គរករបស់ពួកបិសុទ្ធ។
ប្រសិនបើអ្នកកំពុងនិយាយជាមួយពួកបិសុទ្ធនៅក្នុងក្រោមដំនុំរបស់អ្នក បុរស
នោះគឺជាមនុស្សមានបាប តាត់នៅក្នុងនរកបុ—បុរាណចាករដីដំនុំជម្រោបស់តាត់
នៅខាងមុខ ហើយប្រសិនបើគាត់ជាបួកបិសុទ្ធ តាត់នៅក្នុងសិល្បោបស់ព្រះហើយ
មិនអាចច្រឡប់មកវិញបានទេ។ ត្រីមត្រូវហើយ។ ខ្ញុំអាចបញ្ជាក់បានថា លាយ
របស់គោះឈ្មោះនិងយកអំពើបាបចេញទេ ប៉ុន្មោះលាយបានការណ៍របស់ព្រះយេស៊ូ
បានលោកស្រាវជ្រាវ។

²⁰⁵ ខ្ញុំអាចយើងត្រូវព្រះយេស៊ូយោងឡើងទៅមីនោះ ឯបោនសូត់ មានក្រុបហាំ គី
សាក និងយោកបាតាស់ ហើយពួកគេនៅមីនោះ សាំយុជំលូនិងពួកគេទាំងអស់
ដែលនៅមីនោះ។ ខ្ញុំអាចច្រឡប់ត្រដែលគោះទ្វារ ប្រងប្រុសប្រាកាលបានកំគោះបើជិកា

ប្រាំមួយដង—អីដឹង! អូ ខ្ញុំចូលចិត្តរឿងនេះ។ ខ្ញុំនិយាយព្រៀ...មាន អាមេណ៍ក៏បែបសាសនាគួរនេះ។ ខ្ញុំអាចយើងឡើងដែលខ្លួនខ្លះ។ ខ្ញុំអាចពួរដំឡើងនិយាយថា “តើអ្នកណានៅទីនោះ? តើអ្នកណានៅទីនោះ?” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំនេះគឺជាអំប្បាហំនិយាយ។ អ្នកណាតែ?”

²⁰⁶ “ខ្ញុំជាតុដរបស់អំប្បាហំ” អាមេន។ ខ្ញុំអាចយើងឡើងអំប្បាហំមកដល់មាត់ទ្វាយ បើកទ្វាត់ គាត់បាននិយាយថា ‘ខ្ញុំជាតុដរបស់អំប្បាហំ’

ជានីយ័លបាននិយាយថា “មីលនៅទីនោះ! មានន្ទូដែលខ្ញុំបានយើងឡើងតើលើ ភ្នំ”

²⁰⁷ ខ្ញុំអាចពួររសគាលនិយាយថា “នោះគឺជាប្រែដែងហើយ! ខ្ញុំបានយើងឡើងដែងជីវិតនៃក្រាមដើរបស់ទ្វាដែង ពណ៌កមានចលនា នៅពេលថ្វីមិញ្ញាល... ទេដែលស្ថិកលើ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្មាននេះក្រោម។ អូ ខ្ញុំអាចយើងរបស់ប៉ុក នៅទីនោះក្នុងបានសុំគឺ ដែងចាំប្រែដែង។

²⁰⁸ ខ្ញុំអាចពួរដែលបន្ទូលថា “នាប់ទីនេះ! វាកំពុងបំផ្តាល់ពីថ្វីនៅក្រោង យុសាជីវិត។ យើងគ្រែរចេញពីទីនេះ។ យើងនឹងទីនេះឡើងតើលើ ព្យាយាមអ្នកបានដើរ លើឈើមាមគោនិងពេទ្យដោយដែងចាំពេលដំណាក់ណានឲ្យបានខ្ពស់ បើនេះនៅក្នុងបានសុំគឺ ខ្ញុំជាព្យារាជបុគ្គារនៃព្យារៈ។ បំណុលបាបទាំងអស់ព្រៃបាន បង់។ យើងនៅតាមផ្លូវរបស់យើង!” ហាលេលូយ៉ា! ថ្វាយសិរិលូដលូព្យោះ!

²⁰⁹ ខ្ញុំអាចយើងអំប្បាហំប៉ែងសាក់ដោយដែង ហើយនៅទីនេះពួកគេចេញមក ភ្នំ! នៅក្នុងម៉ាចាយ ២៧ នៅពេលដែលគាត់ចេញមក ខ្ញុំអាចពួរពួកគេឱ្យបានសុំគឺ ខ្ញុំអាចពួរពួកគេឱ្យបានសុំគឺ បន្ទីចនៅក្រោងយុសាជីវិតនៅទីនោះ។ ហើយរឿងដែងបុងដែលអ្នកដើរ ខ្ញុំអាចយើងពួកគេឱ្យបានសុំគឺ ពួកគេបាបីខ្ញុំចាបុសនោះបានសែរ ឡើងវិញ។ និយាយថា តើបុសម្នាក់នោះខ្លះ? មិត្តីយ៉ាក្នុង ក្នុងស្រីនោះ?“

²¹⁰ មិនចាស់ទៀតទេ នោះគឺអំប្បាហំនិងសាក់។ ហើយពួកគេបានបាត់ខ្លន។ ពួកគេឱ្យបានសាក់ កំពុងមិនយើង។” ពួកគេរាជរាយបាត់ដូច ប្រែដែលនៅក្នុងកាត់ដាក់ដូចដែលជាភ្យាបាយពួរមួយ។ ហាលេលូយ៉ា! ត្រីមព្រោះ។ នេះគឺជាបោរាងនិងពួកគេទាំងអស់ ដើរដីវិញ ដោយមិនដីវិញទៀត។

²¹¹ ហើយព្រះយេស៊ូវបានដឹកនាំឡើងលើ បុឡើងលើត្តាយ ព្រះចន្ទ ពពក និង នាំមនុស្សដែលជាប់ជាលើយ ផ្តល់អំណោយទានដល់មនុស្ស។ ព្រះយេស៊ូវបាន កំណត់នៅថ្ងៃនេះនៅខាងស្តាំដែលព្រះវិបីតា ឡើងទៅទីនោះ ចុះក្រាម រហូតដល់ សញ្ញាណអស់របស់ព្រះដោយដឹងទ្រង់។

²¹² ហើយថ្ងៃនេះ មិត្តភកត្រីស្ថានជាទីស្របឡាត្រូវ អារក្សកំពុងឡើកនៅត្រប់ដោយ ហើយព្រះវិញ្ញាបាលបស់ព្រះកំពុងឡើកនៅម្ខាម។ ដើម្បីប្រជាមុំដោរត្រប់ពេល។ ហាលេ ឈុយា! បើដឹងហើយ។ ការសេវាឌីអាមេរិកសង្គមដឹងឡើងឡើតកំពុងប្រកាស ពីវាទៅ។ ពួកគេកំពុងមើលវាទៅ។ ពួកគេមិនអាចមើលយើងឡាតាក់ដឹងទៀត? តើវាតីជាតី? វាគីជាពាសាអាហារនៃការប្រគុប្បានអស្វាត្រដែលនឹងមកដល់កុងពេលលាប់រៀង៖ វារាង ព្រះនិងអារក្ស ទទួលខាងព្រះហើយត្រីមត្រូវនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។ អាម៉ែន។

²¹³ នៅទីនោះមិនយុប់ទ្វានខ្លួនខ្លួនបានក្រាកឡើងនៅក្នុងដឹងអូហ៊ាយ៉ែដាយមាន ការប្រជុំមួយ។ ខ្ញុំនឹងបញ្ចប់។

²¹⁴ អ្នកយើងឱ្យីដែលខ្ញុំចង់និយាយអំពីអារក្សទេ? ពួកគេកំពុងឡើកវាទៅ។ ពួកគេ មានជំនួយសាសនា ដូចសាសនាដែរ! អូ ពួកគេទៅព្រះវិហាយដោរកណ៍ថ្ងៃអាជីវិក និយាយឡើងវិញ្ញាបាលលទ្ធផលរបស់ពួកគេវាក់ ហើយប្រចាំថ្ងៃ ទាំងអស់របស់វា អូ ខ្ញុំធើយ៉ា គ្រាន់តែជាសាសនាដូចដែលពួកគេអាចឡើបាន!

“បងប្រុសប្រាណបារាំ តើអ្នកមាននិយាយទីនោះជាការពិត?”

²¹⁵ នោះគីជាប្រធោននៃវិញ្ញាបាលដែលព្យាយព្រះយេស៊ូវត្រីស្ថានបើឈើឡាង។ ហើយព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “អ្នកគីជាទីពួករបស់អ្នកអារក្ស។”

²¹⁶ ឥឡូវនេះពួកគេខ្លះនិយាយថា “អូ សុវិតីជាមេប្រជាមុំព្រះត្រីស្ថា។” អត់ទេ! សូមិនមែនជាមេប្រជាមុំព្រះត្រីស្ថាទេ។ មេប្រជាមុំព្រះត្រីស្ថាតីជាអ្នកការនៃសាសនា ដូច្នះវានឹងបារោបអ្នកដឹសកាំងប្រសិនបើអារក្ស។

សូមចងចាំថា ព្រះយកមនុស្សរបស់ព្រះ បីន្ទនិនដែលមានព្រះវិញ្ញាបាល របស់ព្រះឡើយ។ អារក្សយកមនុស្សរបស់វា បីន្ទនិនដែលយកវិញ្ញាបាលរបស់វា ទេ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេមាន។ សាកសមនឹងខ្ពស់។ ខ្ញុំទទួលខុសត្រូវតែចំពោះ ការពិត។

²¹⁷ អារក្ស ធ្វើការ! កាលពីមួយូលមិញ្ញ ខ្លួនពីករណីក្នុងពិភពសាថ់លាយ។ ថ្ងៃនេះ ខ្លួនបង្ហាញអ្នកគេនៅក្នុងពិភពខាងវិញ្ញាណាព ដែលពួកគេសិតនៅក្នុងពិភពសាសនា។ កន្លែងដែលពួកគេនៅខាងក្រោម ហេតាមហារីក ហើយពួកគេហេរ រាជាណេះនោះនឹងធ្វើដោយផ្សេងៗទៀតប៉ុន្តែខ្លួនបង្ហាញជួលុយអ្នកដោយព្រះគម្ពីរថា ពួកគេជាអារក្ស។ តម្លៃវិនេះ នៅទីនេះ ថ្ងៃនេះ តួកគេនៅទីនេះក្នុងពិភពសាសនា ដែលជាសាសនាអាមេរោគរបស់បានយ៉ាងប្រាលប្រឈារ។

²¹⁸ ប្រសិនបើអ្នកចាប់ធ្វើម សូមគិតហើយគិតទៀតទៅ ការដឹងដែលជាដើមដំបូងរបស់ក្រុម តីជាបុរសដែលមានជំនួយសាសនាថ្មាន។ អេសាតីជាបុរសដែលមានជំនួយសាសនាថ្មាន។ យុជាសជាបុរសដែលមានជំនួយសាសនាថ្មាន។ វាបាសាសនា។ វាមិនមែនជាផិភពខាងក្រោមទេ។ វាក្រើមក្រុរោនក្នុងជ្រូន សូមមេនិត្យ ការនោះ ជាអារក្សនិយម! ប្រហែលជាបន្ទិចក្រាយមក ពេលខ្លះ ខ្លួនរបស់បានបន្ទិចទៀត។ យើងយើតពេលហើយ។

²¹⁹ កំឡើលទោសនរណាម្នាក់។ ស្រឡាត្រូវត្រូវ។ ប្រសិនបើអ្នកមិនអាចស្រឡាត្រូវបានដើរដីបោះដឹងទេ នោះព្រះគ្រឿសុមិននៅជាមួយអ្នកទេ។

²²⁰ នៅត្រូវដែរដើរហើយ ខ្លួនចូលទៅក្នុងគោដនីយដានតួចមួយ។ ខ្លួនព្យាយាក់ថ្ងៃនេះកន្លែងមួយ កន្លែងគូចបោះចាត់ដឹងកាត់ កន្លែងគូចគ្មានឱ្យស្រឡាត្រូវត្រូវ ពួកគេលើលាស់។ នៅក្រោមបេក្ខជនបិទទ្ធផើមីនីទៅសាលាដែលអាចិញ្ញ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេធ្វើ ខ្លួនដែរដឹងកាត់ដឹងកាត់ ទៅការនៃពិភពគូចមួយ ហើយខ្លួនដែលនៅទីនោះ។ ហើយខ្លួនដឹងថាការខុសច្ចាប់ក្នុងការលេងលែកឱ្យដោយនៅអ្នកយើង។ ហើយនៅទីនេះមានបុណ្យលេងដឹងការនៃដែឡូនបីម្នាក់ ដែរបែកគាត់ព្យារនៅលើក្រុងរបស់នាង ដោយលេងម៉ាសីនស្នូត។ ម្នាក់នៃដឹងប្រើប្រាស់យើងទាំងអស់បានបាត់បង់។ គ្មានឱ្យអាមិត!

²²¹ ខ្លួនកិច្ចលើព្រះគ្រឿសុមិនប្រើប្រាស់ដឹងម៉ា ខ្លួយ ហើយដឹងធ្វើទៀតកំពុងលិចដោយខ្សោច ត្រូវសល់វិញ្ញេត្រូវទេ។ គ្រឿមក្រុរោនហើយ។

²²² ខ្លួនដឹងម៉ា អាយុមាននាកីយក្នុងស្រស់ស្អាតម្នាក់ ប្រហែលជានៅក្នុងរីយ៍ដែលបាន ដប់ប្រាំបុន ដប់ប្រាំបុន អាយុដប់ប្រាំបុនឆ្លោះ ហើយអ្នកគេជាអ្នកគេកំពុងធ្វើ ពួកគេជាអ្នកគេក្នុងប្រុសក្រឡាប់មកនៅដីវិញ្ញុតុ វាពិភពជាក្នុងក្រុងក្រឡាប់មកនៅដីវិញ្ញុតុ។

ណាស់ ខ្ញុំបានអង្គួយនៅទីនោះ។ ហើយតុល្យវេនេះធ្វើឱ្យខ្ញុំក្រាក់ដើរ អង្គួយនៅត្រង់ នេះដែលមានស្តីម្មាក់មកនិយាយថា “តើអ្នកនឹងមានកោវីទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “សូមអរគុណា។ ខ្ញុំចង់បានអាហារពេលវ្វីក។”

²²³ ហើយអង្គួយលើកវីម្បួយ នៅទីនោះមានស្តីរួយចំណាស់ម្មាក់ដែលមាន អាយុដុចឆ្លាយខ្ញុំ អាយុបានសិប្បញ្ញា ហាសិប្បញ្ញប៊ូឆ្នាំ។ នាងមានសម្បៀកបំពាក់ មិនសមរម្យម្បយក្តីដែលពួកគេពាក់។

²²⁴ ពួកគេតិតចាប្បាយវិទ្យាសាស្ត្រនិយាយថា “អ្នកគឺមនុស្សផ្លូវការ។” ប្រាកដណាស់ រាយិនមែនទេ។ អ្នកគ្រាន់តែចង់បង្ហាញពីភាពអារាតរបស់អ្នក។ រាជការរាយការម៉ាស់ ម្បយ ការអាយការម៉ាស់ម្បយ។ ស្តីនោះនឹងមិនពាក់ពួកគេទេ។ ស្តីគ្នរែតពាក់ បុន្ថែស្តី នោះមិនធ្វើទេ។

²²⁵ ហើយបន្ទាប់មក បន្ទាប់មកពួកគេ... នៅទីនោះ នាងអង្គួយនៅទីនោះ។ សាច់ ដីក្បែរក្បែរបស់នាងមានសភាពទន្ល់។ នាងមានក្រោកជូនដីដែលអ្នក ហៅវា នៅលើបុរុមាត់បស់នាង។ និងការការតែសក់បន្ទិចបន្ទិចបង្ហាញប៊ូបុស ដែល ធ្វើឱ្យមានភាពប្របុកប្របល់។ អ្នកដែលប្រព័ន្ធគ្នូរបាននិយាយ ដែលជាការរាយការម៉ាស់ ម្បយ។ ហើយស្តីម្មាក់នោះ ធ្វើជាបុស... .

²²⁶ ព្រះគ្នូអេរោងថា ប្រសិនបើស្តីម្មាក់កាត់សក់ បុរសមានសិទ្ធិដឹកនាំចេញ តីការវែងលប់។ ព្រោះនាងមិនស្មោះត្រង់ជាបុរុមាត់។ យើងត្រូវតែចុះហើយ អធិប្បាយព្រះគ្នូនៅទីនោះខ្លះនៅថ្ងៃនោះ។ បាននិយាយថា “បើនាងកាត់សក់ នាង នាងនឹងបង្ហាប់បីរបស់នាង។” ប្រសិនបើនាងមិនស្មោះត្រង់ នាងគ្នរែតត្រូវ គេបានបង់បាន។ អ្នកមិនអាចរួចរាល់បានម្បយអ្នកធ្វើងបានទេ បុន្ថែអ្នកអាច បានបង់នាងបាន។ ដី! ក្នុងប្រុសអើយ នោះហើយ ជាការលំបាក ខ្ញុំអាចមាន អាម្មណ៍ទៀត។ បុន្ថែនោះគឺជាការពិត។

²²⁷ អូ ឆ្នាប់មាន យើងមានរាន់ក្នុងអាណាពាប្រកបវិញ្ញាបាយវិសុទ្ធបុន្ថែយើង ទុកនាំងចុះ។ ដែលប្រុសចាស់ឆ្នាប់និយាយថា “យើងអនុញ្ញាតឱ្យរបាំងចុះ យើង សម្របសម្រល់ជាម្បយអំពើបាប។” យើងអនុញ្ញាតឱ្យនាំងចុះ យ៉ែមចេញ បុន្ថែគឺ ពេព្យូលយ៉ាងដួចមួច? ” អ្នកបានទម្លាក់នាំង។ នោះគឺជាអ្នកដែលជាបញ្ហា។ អ្នក បានទម្លាក់នាំង អ្នកធ្វើឱ្យអ្នករាយការដឹងពីការលោកនិងក្រោមជំនុំលាយឡើត។ ដូចម៉ែ

អាប់និងអីវិញដើរនៅទៀត និងបានឡាយនិងរៀបដែលគាត់ផ្លូវការជាមួយពួកគេ នៅ៖ គឺពិតជាជុំចេត្តានៅថ្ងៃនេះ។ ហើយក្រុមជំនុំទាំងអស់ត្រូវបានបំពុល ហើយសម្រេច ពន្លឹកស្តី គឺជាសម្រេចនៅខ្លួនឱ្យសែ ដែលទទួលបានភាពការកំណត់ ហើយបាន ហុរចេញពីព្រះធម្មបស់ព្រះ ហើយចេញពីក្រុមទាំងមួល ព្រះហេង្វុកដែលនៅ សេសសល់បស់ទ្រង់ យកធ្វើរបស់នាង ដែលពិតជាប្រើប្រាស់ ពិតប្រាកដ តាមរយៈ ការសំឡើងវិញ។

228 ហើយនៅទីនោះ នាងបានអង្គូយនៅទីនោះ លាបបុរាណតែប្រាញដូចមុខរបស់ នាង ហើយវាបានកើតឡើងដូចនេះ។ ហើយនាងមានភក្តុខ្លោនៅពីលើក្នុងរបស់ នាង ហើយនាងកំពុងដែកព្រឹស ហើយកំពុងឆ្លាក់ចុះ។ ហើយធ្វើដាស់ដ៏កំសត់ ប្រហែលជាមានចិត្តគាំទារ ហើយនាងកំពុងអង្គូយនៅទីនោះជាមួយបុរសចំណាស់ ពីនោក ហើយឱ្យក្នុងចំណោមពួកគេមានក្រោមបានសំនើដីពិភពលោកបស់គាត់ ហើយ នៅក្នុងខ័ណ្ឌចុនា អង្គូយនៅទីនោះ។ ហើយគាត់បានក្រោកឡើង ហើយដឹក ហើយ នាងកំដើរ។ ហើយនាងកំពុងសម្រេចមិនមែនជីវិត។

229 ខ្ញុំគិត “ឱ្យព្រះជាម្មាស់! ព្រះដើយ ហេតុអីបានជាថ្មេងមិនលុបអីវិញចេញពី ដែលទី? ហេតុអីបានជាថ្មេងមិនធ្វើ? តើសាតុនុកូចបស់ខ្ញុំ... ទាក់ទុកូចបស់ខ្ញុំ សាក់តូចបស់ខ្ញុំនិងរឹបិកតូចបស់ខ្ញុំព្រៃកពីជំឡើងនៅក្នុងជាន់នោះ ដើម្បីមក ប្រឈមមុខនឹងធ្វើដែលនេះ?” ខ្ញុំគិត “ករមិលនៅទីនោះនៅក្នុងខេត្តនិងភ្នំ ទាំងនេះ ហើយតើមានអីកើតឡើង។” ខ្ញុំគិត “ឱ្យព្រះជាម្មាស់! អូ ខ្ញុំការយដែល អូកបានយកសាកុវិសប្រសិនបើវាបាននូវរបស់ទ្រង់ តើរឹបិកតូចបស់ខ្ញុំនិង—សាក់តូចប្រៃកពីជំឡើងនៅក្រោមភក្តុប៉ុប៉ុនេះបុំ?” ដែល ហើយពួកគេជាមួលសូរិយ្យហោ ពួកគេ... ចេញពីក្នុងក្រុមចម្លៀងនិងអីគ្រប់យ៉ាង។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា “តើរឹបិកតូចប្រៃកពីខ្ញុំខ្លោះទេបុំ?” ខ្ញុំគិត “ឱ្យព្រះជាម្មាស់ដើយ តើសេចក្តីសុបិតិបិសុទ្ទបស់ទ្រង់ អាចប្រាំច្របានយ៉ាងដូចមួច? មិនមោះកំហើងដឹងសុបិតិបស់ទ្រង់នឹងហោះហើយ នៅទីនោះ—ហើយបំផុះកន្លែងនេះ។”

230 ហើយខ្ញុំបានពួកគេជាបស់ព្រះអម្មាស់និយាយថា “មកម្នាង។” ខ្ញុំបានដើរ ទីនោះ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់ផ្លងការកំណត់ខ្ញុំ ខ្ញុំមានភាមួលដូចជាមួលសូរិយ្យដើរ។ “តើអូកចេញលទោសនាងពីអី?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “សូមមេីលនោះគឺជារៀបចំដែលនាងមាន។” ហើយនេះគឺជាអ្នកដែលគាត់...”

²³¹ ខ្ញុំបានយើត្រិនិមិត្តមួយ។ ខ្ញុំបានយើត្រិកពាល់ការអូបនេះដើម្បីយើត្រិកពាល់ការ មួយទៅតែ។ បើផ្តល់ពិភាក្សាលោកនៅទីនេះ រាយការណ៍នេនទៀតវិញ្ញាបារ ហើយនោះគឺជាប្រាប់លាក់សំខាន់សំខាន់បែងបន្ថែមការការពារកំហើងបន្ថែម។ ត្រង់មិនអាចមែលទៅលើវា បានទេ—ត្រង់នឹងបំផ្តាញអ្នកនៃនោះទេលេនេះ ពីព្រាត៖ត្រង់បាននិយាយហើយ “ថ្វីដែលអ្នកញ្ចាំវា អ្នកនឹងស្មាប់នៅថ្វីនោះ។” ដូច្នោះត្រង់នឹងធ្វើ។

²³² បន្ទាប់មកខ្ញុំបានគិតជូននេះ។ ខ្ញុំបានយើត្រូវនិង។ ទោះបីខ្ញុំមិនបានធ្វើដូច្នោះក៏ដោយ បើត្រូវខ្ញុំជាមនុស្សមានបាប ទោះយើងណាក៏ដោយ។ ហើយបន្ទាប់មកព្រាប់លាក់សំខាន់សំខាន់បែងបន្ថែមការការពារកំហើងបន្ថែម។ យើងជូនជាការងារ យើត្រូវទេ? នោះគឺនៅពេលដែលខ្ញុំធ្វើបាប អំពីបាបបន្ថែមខ្ញុំបានរាយទ្រង់ហើយធ្វើឱ្យក្បាលបន្ថែមជា ហើយខ្ញុំអាចយើត្រូវទីកំឡូកនិងលាមហ្មបុរុចេះមក។ “អត់ទោសឱ្យគាត់ បិតាអើយ គាត់មិនដឹងថាគាត់កំពុងធ្វើអ្នកទៀត។” ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើអ្នក ធ្វើដូច្នោះហើយរាយវា។ “អត់ទោសឱ្យគាត់បិតាអើយ។”

²³³ ប្រសិនបើវាត្រូវបែងអារ៉ាកត្រង់ ខ្ញុំនឹងត្រូវបំផ្តាញ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំមិនដែលទទួលយកព្រាប់គុណរបស់ត្រង់ ហើយថ្វីដែលប្រូលិងខ្ញុំធ្វើដែលហ្មសីនេះ ខ្ញុំត្រូវបានគិតនិងធ្វើយ៉ា ខ្ញុំត្រូវបាននិងធ្វើយ៉ា ខ្ញុំត្រូវបានបងិសជា គ្នានៅនៃលៀនទេព្រាតពីការវិនិច្ឆ័យ។ វិនិច្ឆ័យ ខ្ញុំត្រូវបានវិនិច្ឆ័យហើយ។ ព្រាប់បាននិយាយថា “ថ្វីដែលអ្នកញ្ចាំវា អ្នកនឹងស្មាប់នៅថ្វីនោះ។” អ្នកត្រូវបានវិនិច្ឆ័យខ្សោយត្រូវក្រើមត្រូវ។ នេះគឺជាសាលក្រមនៅរៀបចំនេះ អាកប្បែកិយាប់អ្នកចំពោះព្រាប់គឺស្មើ។

²³⁴ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានគិតថា “បាន វាតីត្រូវត្រូវ។” ហើយខ្ញុំបានយើត្រូវដើម្បីយើត្រូវលើលូនលូនបុន្ថែលទៅការទ្រង់។ ខ្ញុំបានយើត្រូវដើម្បីគោតាសំបែលខ្ញុំដាក់នៅទីនោះ មនុស្សមានបាប មានអ្នកដាក់នៅលើវា ខ្ញុំបានយើត្រូវកំពុងធ្វើ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រាប់អ្នកសំរើយ ត្រូវនឹងអត់ទោសឱ្យខ្ញុំទេ?”

²³⁵ យកដែលបន្ថែមត្រង់នៅខាងក្រោម យកលាមខ្លះចេញកសរសេរនៅខាងលើ ហើយនិយាយថា “អត់ទោស។” បានវាទៅក្នុងសមូទ្រឡើច ដើម្បីកុំឱ្យចេងចាំវា

ឡៀតទា វបានចាត់ជាបុងរហូត! ត្រដឹងមានបន្ទូលថា “ខ្ញុំអភិយោទាសិខ្សែក បើនេះអ្នកចេញលទោសនាង។”

នោះបានធ្លាស់បុងតាំងពីរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អីយេ សូម អាណាពចក្រ។”

²³⁶ បន្ទាប់ពីខ្ញុំចេញពីរ ខ្ញុំបានដើរទៅកែវិយុទ្ធបែងចែក។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកសុខសប្តាយជានេះ លោកស្រី?”

នាងបាននិយាយថា “អ្ន ជំរាបស្អួល។”

²³⁷ កែវិយុទ្ធដាននិយាយថា “អភិយោទាសិខ្សែក ខ្ញុំបាននិយាយថា ‘ខ្ញុំគឺលោក ព្រះណាប់ ជាម្នកបុរីព្រះ។’”

នាងបាននិយាយថា “អ្ន សុំទោស សូមអភិយោទាស អវិន្មានបារាំង។”

²³⁸ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ស្រីអីយេ។” ខ្ញុំបានប្រាប់នាងបុងមួយ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំយកនៅទីនោះ កែវិយុទ្ធកំពុងចេញលទោសអ្នក កែវិយិតិតថា នោះជាមីនិជំលគ្គឱ្យនូវតែ! ប្រហែលជាម្នកមានក្យុងកែវិយេ។”

នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំមាន។”

²³⁹ ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើវីបណ្តាលបុរីអ្នកដើរដូរខែសែន?” នាងចាប់ផ្តើមបាត់ត្រាតាងបុងមួយមកខ្ញុំដែលនឹងធ្វើឱ្យបោះដូងមានអ្នកបែងចែកប៉ោង។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុងសូមព្រះថាបោកអ្នកបានជាថ្រោះមិនបានប្រាក់ដែនដី បែបនេះ។ នៅទីនេះ អ្នកនៅទីនេះ ជាមួយបុរសស្រីដើរនាក់នេះ កែវិយអ្នកស្រីដើរខ្លួនជួង។” កែវិយខ្ញុំបាននិយាយថា “ថ្វីណាមួយ...យាមនោះកំពុងទប់កំបើងរបស់ព្រះចេញពីអ្នក អ្នកនឹងស្វាប់នៅថ្វីណាមួយ។ កែវិយបន្ទាប់មកអ្នកតីជា—អ្នកតីជាក្តាក់នារែសិលជ័ំស៊ី តុល្យនេះអ្នកអាចបងិតសេចប្រុទទូល។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “បើនេះថ្វីណាមួយបានបុរសស្រីដើរបានទៅនោះដែលគ្មានសេចក្តីមេត្តាករុណានៅសេល់ឡើយ។ កែវិយប្រសិនបើអ្នកស្វាប់នៅក្នុងអំពើបាបរបស់អ្នក អ្នកត្រូវបានវិនិច្ឆ័យរបស់កែវិយ កែវិយអ្នកនឹងជាក់ទៅនរក។”

²⁴⁰ អ្នកដើរដូរទៅ? ស្រីនោះបានចេញពីកោអីនោះនៅក្នុងកោដនិយដ្ឋាននោះ។ យើងមានការប្រជុំដិស្សានជូនអ្នកមិនដែលបានស្វែងដើរបស់អ្នក កែវិយនាងមករកព្រះគ្រឿស្ស។ តើវាតាមី? កំចេញលទោសពួកគេ ប្រាប់ពួកគេពីជំនួនល្អជល់

ពួកគោ។ មានអារក្សរូល ពួកគេជាមនុស្សស្ថាប់នៅក្នុងអាណាពាណចក្រនេះ។ ពួកគេ ទទួលតម្លៃពលបាតីទីនេះ។ តម្លៃពលរបស់យើងមកពីខាងលើ។ សូមមើលថាគៅពី យើងអាប់ធ្វើអីបានជាមួយនឹងទេរកភាសល្អរបស់យើង ដើម្បីឈ្មោះអ្នកដែចបំពេះ ព្រះគ្រឿស។

²⁴¹ ព្រះវិហើននៃស្ថាប់របស់យើង សូមអរព្រះគុណច្រដៃចំពោះសេចក្តីល្អនិង សេចក្តីមេត្តាករុណាបែបសំច្រដៃ។ ខ្ញុំសុំទោសព្រះអម្ចាស់ ប្រាំហើលជាមនុស្ស ខ្ញុំបាន រក្សាទុកពួកគោទៅទីនេះយុទ្ធបែង។ ប៉ុន្តែជាការបិទកិច្ចប្រជុំពេលសៀវភៅចេនេះ ខ្ញុំ ចែងប្រាប់ពួកគោថា “អារក្ស” ហើយខ្ញុំបានកាត់វាប្រើនៃពេកនៅកនេះងារមួយ ក្នុង សេចក្តីអងដិរុបាយមួយ ប៉ុន្តែប្រាំហើលជាត្រូកគេអាប់រិ៍សែវា នៅទីនេះនិង ទីនោះ ហើយយល់ពីអ្នកដែលខ្ញុំចែងនិយាយ។ ទ្រដៃដីចេតនានៃដួងចិត្តខ្ញុំដែល នាំវាមក។

²⁴² សូមឱ្យមនុស្សបេញពីទីនេះនៅរសៀវលនេះ ហើយបុរសនិងស្រីមើលរាល់ ចលនាដែលពួកគោធ្វើ ប៉ុន្តែសែវាដោយសប្បាយវិកាយនិងគគិតគិតថ្មី។ សូម ឱ្យពួកគោដឹងថាព្រះបានសង្គ្រោះពួកគោ។ ហើយសូមឱ្យពួកគោសម្រួលិកមិនមែនទៅច្រដៃ បំព្យូចចាលនូវអ្នកទាំងអស់ដែលនៅដីវិញពួកគោ ហើយសែវាដោយសុខសាន្តនិង ដោយសុភាពរបសា ហើយការឡាចដល់ព្រះ។ ហើយបន្ទាប់មក ព្រះអង្គិយ នៅពេលដែលទ្រដៃចែងប្រើពួកវាសម្រាប់អ្នកដោយ ទ្រដៃអចនិយាយដោយផ្ទាល់ ទៅពួកគោហើយបញ្ជានពួកគោទៅកនេះនូវណារដែលទ្រដៃចែងឱ្យពួកគោទៅប្រើប្រាស់ដែល ទ្រដៃចែងឱ្យពួកគោធ្វើ។ សូមឱ្យមនុស្សបន្ទាបនូនហើយស្មើរកព្រះគ្រឿសនៅក្នុងចិត្ត របស់ពួកគោ។ សូមអក់យទោសដល់យើងខ្ញុំដឹង ព្រះអម្ចាស់ រាល់ការខ្ទះខាត របស់ យើងរាល់ត្រូ។

²⁴³ ហើយយើងដឹងថា—ថាសាកំងបាននៅដួចជាកោគ្របីម នៅក្រប់ទីកនេះ ដោយលេបព្រោចាកំងបានរាល់ចំណែក ពាក់អារសាសនា។ ឥព្រះជាម្ចាស់អីយេ ក្រោងក្នុង ដៀកំសត់ទាំងនេះ សូមមើលពួកគោគ្រប់ទីកនេះ។ ពួកគោបើកចំហានិងបង្ហាញដល់ មនុស្ស។ ហើយទូលបង្គុមិនិស្សនិនូនដល់ទ្រដៃ សូមអាណាពាណមេត្តាប់ពួកគោ ហើយសង្គ្រោះអ្នកបាត់បង្គុំទាំងអស់ ព្រោសអ្នកដឹង។ ហើយព្រះជាម្ចាស់អីយេ យើងដឹងថាការក្សាបាស់បង្គុំទាំងនេះនៃដឹងថាបានមករកក្សានទ្រដៃ ថាព្រះមានដួង ជូននៅពីមុខ ដើម្បីចែងក្សាបួនពួកគោ។ ហើយអារក្សទាំងអស់ដែលនឹងធ្វើឱ្យពួកគោ

ធ្វើបាប ទេដៃមានដ្ឋាយជ្លននៅពីមុខនោះ និងថែរក្សាតា ហើយទូលបង់អធិស្ឋាន ចាប្រចង់នឹងផ្តល់ភាពនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវា អាម៉ែន។

ខ្ញុំស្វែល់ចាតើមាន...

ការក្ស — ភាពកច្ចកសាសនា KHM53-0609A

(Demonology — Religious Realm)

សារីដលរដ្ឋឱ្យដោយបងប្រឈម William Marrion Branham និង ត្រូវបានចែកចាយ នៅក្នុងលម្អិត
ព្រហស្ប័ ថ្ងៃទី 9 មិថុនា 1953 នៅឯុបីតជាក អាមេរិកជី ក្នុងខនីកីរីល គណ្តាលអាណាពាហ U.S.A។ វាបាន
ការិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការធ្វើឲ្យឆ្លាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសាសម្បងចេញពីខ្សោយភាពចំពោះ ចម្លង
និង លោះពុម្ពដោយរក្សាបិទ្ធិការសារអង់គ្លេស។ ការបក ត្រូវជាការសារខ្លួន៖ តើត្រូវបានពុម្ព និង
ចែកចាយដោយ សម្បងក្រោះជាម្មាស់ដែលបានចំពោះក។

KHMER

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចចិត្តចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្តាល់ខ្លួន ដោយសេវី តតិតិតថ្មី ដើម្បីធ្វើធម្មាយ ដំណឹងឈុំអំពីព្រះយេស៊ូគ្រឿសុ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ដលិតជាញ្រង់ទ្រាយដំ យកទៅជាកំក្នុងដែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេហេបចត្រូនិក បុរកប្រើដោយគ្មានការអនុញ្ញាតឱ្យ រឿយៈអូហ្គ ហ្មត់វីខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ទេ។

សម្រាប់ទាំនាក់ទំនុងបន្ទែម និង បុសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទាំនាក់ទំនុង៖

រឿយស៍អូហ្គ ហ្មត់វីខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG